la humanitat

Any V — Núm. 944 — Preu: 10 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, dijous, 28 de febrer del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya el cel en general està cobert; solament està serè per Andorra, vall de Ribes, pla de Lleida, conca de Barberà i part del camp de Tarragona. Els vents dominants són en calma o fluixos, generalment de component Oest. Ha nevat lleugerament a la Vall d'Aran i s'han registrat pluges també de poca importància pel Pireneu. El gruix de la neu existent a Envalira és de 2.20 m.; a Ransoil, 38 cm. i a Angolaster, 21 cm.

LES JORNADES D'OCTUBRE

El T. S. ha informat favorablement dos expedients d'indult

Guió del moment

EL DECRET SOBRE SUSPENSIO D'AJUNTAMENTS A CATALUNYA

La transcendència que atribuïm al Decret relacionat amb la situació dels Ajuntaments de Catalunya, ens mou haver-hi d'insistir novament. No coneixem encara el text, però l'enunciat traslluеix clarament l'abast del seu contingut, i aquest indubtablement implicarà per una part la derogació de preceptes de la Llei municipal catalana i dels supletoris de la Llei municipal espanyola que exigeixen per la suspensió i destitució, causa motivada ja prefixada i per altra donarà lloc al fet que no podent-se declarar expressament ilegal un partit polític, tàcitament se'l consideri fora de Llei, apartant-lo de la governació municipal.

Nosaltres havíem tractat el problema, assenyalant la solució que jurídicament i política — amb bona política, naturalment — calia i reconeixem que homes de Lliga Catalana l'havien judicat tambe propugnant idèntica o semblant solució a la nostra i la prova que ens assistia la raó és que el Govern, no trobant camí legal que pogués conduir-lo a diferent solució, per impedir-ho la Llei, la pròpia Llei de règim transitori, ha hagut de decretar una fórmula que qualifiquem de dictatorial i contradictòria amb la doctrina exposada reiteradament pel president del Consell de Ministres que signa o signarà el que la Llei de règim transitori no va poder dir.

Aquesta fórmula — diem-ho clar — no ha satisfet alguns elements destacats del partit radical, a Madrid, i es diu que no es mostrava propici amb aquesta el propi senyor Lerroux, volent-se fer creure que el criteri que ha prevalgut és l'imposat per determinats elements de la CEDA. L'indiscutible és que la fórmula fou acordada en Consell de ministres amb el beneplàcit d'un ministre radical que ha estat a Barcelona; amb gran complaença del senyor Pic, amb vistes naturalment a l'Ajuntament d'aquesta ciutat, ja que no tenien altra preocupació que el nomenament d'una gestora. De totes maneres, nosaltres no exculparem pas el cap del Govern encara que se'ns hagi dit que opinava de diferent manera, puix que des del moment que el Decret porti la seva signatura ha decaigut una vegada més en allò que sustentava de la defensa de l'Estatut. Per nosaltres pot continuar defensant-lo d'aquesta manera.

La fórmula, encara que sigui un tret directe contra nosaltres, i especialment contra el dret de tants regidors companys nostres, no ens perjudica irreparablement. Al contrari, és possible que sigui de gran utilitat com a lliçó per l'esdevenidor.

Són els partits de dreta, els partits conservadors, els que més necessiten no sortir-se per cap motiu de la Llei escrita i de la més estricta juridicitat. El sentit històric de tradició que és la seva justificació no pot personificar certes truculències i quan personifiquen una funció de govern, el seu mèrit que ha d'ésser precedent per a una actuació partidista, radica precisament en haver mantingut l'imperi de la Llei, malgrat no haver-los pogut ésser convenient al seu desenvolupament, perquè és la defensa que tenen contra els avanços de les esquerres quan aquestes atenen més al sentit humanista de la vida que a l'estricta legalitat creada. Des del moment que partits anomenats conservadors i d'ordre en la vinculació d'una funció de govern, decreten fórmules d'actuació governamental contradictòries amb Lleis creades que arriben a desnaturalitzar-les, truncant d'aquesta manera una legalitat constituïda i alterant el concepte de tradició que és raó de la seva existència, no fan altra cosa que assenyalar noves orientacions al sentit de govern i a les actuacions futures que nosaltres, homes d'esquerra, en el dubte que podria burxar-nos quan es tracti de fórmules d'humanització de la vida, també les tindrem en compte.

Les fórmules de govern de les esquerres sempre són més humanistes que legalistes; sempre estan basades més en un factor de sensibilitat humana que en l'estricta Llei; marquen un sentit dinàmic contra l'estatisme de les velles fórmules de comoditat dels menys. Quan se'ns parli de truncaments, sempre podrem allegar com a precedent, que l'estricta Llei, que el concepte absolut de juridicitat potser no importa massa que es senti una mica malparat des del moment que partits conservadors d'ordre i de tradició, algunes vegades també en prescindien...

EL CURS D'UNA TRAJECTORIA

No s'aclareix, naturalment, el panorama polític de la República. Si no hem insistit i senyalat els fets que s'han anat produint darrerament —el lector ho haurà suposat— no és per culpa nostra. Dies enrera publicàvem unes «instruccions» del gabinet de censura que donava idea del rigor amb el qual s'exerceix aquest important element del que se'n diu suspensió de garanties.

No solament no s'aclareix sinó que, per contra, tendeix a enfosquir-se i a complicar-se més i més. Estem encara en el curs ascendent de la trajectòria del conjunt polític oficial, governamental, iniciada el 4 d'octubre amb el ministeri radical-cedista, i en el segon temps de la trilogia imaginada per Gil Robles i públicament manifestada per la C. E. D. A.: ajudar, collaborar, substituir. Ja veurem si s'entra algun dia en el tercer temps de la tàctica..

L'expedient Alarcon —sumari íntegre— ja està dipositat a les Corts. Aquesta és avui la peça política fonamental del moment. Al seu entorn —ja veurem aviat amb quines conseqüències — gira tot el problema ministerial. En un altre aspecte, de mes dramatisme i de gravetat semblant, les possibilitats immediates es polaritzen en les sentències dels Consells de guerra celebrats a Astúries. No cal insistir sobre aquesta qüestió, el sol enunciat de la qual és suficient per a discernir-ne el volum i la profunditat.

La resta, compta menys en el moment polític. En la realitat comptarà decisivament, però avui la màxima atenció queda centrada entre els dos elements de referència. Mentrestant, el país es remou inquiet en el marasme i en el silenci, que trenquen, sense rèplica de ningú, les veus múltiples i cada dia més audacioses dels oradors i propagandistes de la monarquia i de la dictadura.

Finalment —factor de primer ordre en la vida i en el futur de la República— a la Presó de Madrid uns homes esperen el judici dels Tribunals i de l'opinió pública...

* * *

Per a la democràcia catalana d'esquerra, impossibilitada de moure's i actuar normalment com a força política organitzada, aquesta hora angoniosa ha d'ésser de cohesió moral i espiritual, de vigilant i atenta espera. Les portes de les presons van obrint-se als homes, militants i dirigents i aquesta precària llibertat ha de constituir, per a les esquerres catalanes, si altra cosa no l'auguri de jornades futures centrades pel sometiment a una consigna i per la consciència d'una clara i precisa direcció.

Ja que no l'activitat material d'una organització estructurada, ja que no la tasca de proselitisme i de captació, ja que no l'aportació individual i pública als diferents sectors dels organismes polítics de les esquerres catalanes, el militant ha de fer-se a la idea que segueix vivint sotmès a una disciplina moral i a uns deures i uns interessos superiors a tots.

En la fecunda meditació del silenci actual, cal trobar-hi les reserves millors del patriotisme al servei d'una idea, d'una disciplina i d'una bandera.

LLIGA CATALANA

Demana un suplement de crèdit de tres milions per a reconstruir les esglésies destruïdes a Catalunya

Madrid, 27. — La minoria regionalista ha presentat una proposta signada en primer terme pel senyor Joaquim Nadal, en la qual es diu que com a complement de les gestions que vénen realitzant prop del Govern, amb el fi d'atendre, amb la possible urgència a la reconstrucció i reparació de les esglésies i edificis que foren objecte, a Catalunya, de desperfectes amb ocasió dels successos revolucionaris d'octubre del passat any, la minoria ha presentat una proposició de llei sollicitant un crèdit extraordinari de tres milions de pessetes amb destinació a la realització d'aquelles obres.

La proposició diu així:

Article primer. — Es concedeix un suplement de crèdit de 3 milions de pessetes per l'extraordinari atorgat per llei de 4 de l'actual, amb imputació a un article addicional del pressupost en vigor, de la secció primera d'Obligacions dels departaments ministerials, Presidència del Consell de ministres, amb destinació a satisfer les despeses que origini la reconstrucció i reparació de danys ocasionats a Catalunya amb ocasió dels successos revolucionaris.

LA BATALLA DE LES DRETES

L'ENTAULADA A L'INSTITUT DE SANT ISIDRE, ENTRE LA LLIGA I LA CEDA, HA ESTAT GUANYADA PER AQUESTA

Ahir al matí tingué lloc l'Assemblea general de l'Institut Agrícola de Sant Isidre, que tan esperada era per molts elements. El «clou» d'aquesta Assemblea era una proposició presentada per significats socis de l'Institut que, de fet, anava contra el senyor Cirera i la política que ell representa. A dos quarts de dotze, enmig d'una gran expectació, s'inicià l'Assemblea, la qual fou presidida per l'esmentat senyor Cirera.

Obert l'acte, el senyor Cirera pronuncià unes breus paraules, i acte seguit s'entrà en l'ordre del dia. Un soci volgué fer algunes observacions abans d'aprovar-se l'acta de la sessió anterior i això donà lloc al primer «aldarullet» de l'Assemblea. A grans crits, la majoria — que, pel que es veu, era del senyor Cirera — acabà amb la intervenció del soci, i l'acta de la sessió anterior fou aprovada.

Seguidament, el secretari general de l'Institut, senyor Espona, donà lectura a la memòria, que, pel que es va sentir, no tenia altra finalitat que la de dir mal del Govern de la Generalitat i del Parlament de Catalunya, afegint-hi, és clar, l'elogi constant del senyor Cirera per la seva actuació, el qual arribà — textual — «fins a exposar la vida en l'Assemblea de Madrid». Després de bescantar el Govern de la Generalitat, el Parlament de Catalunya i d'elogiar el senyor Cirera, la memòria féu referència als fets del sis d'octubre, i acabà amb un cant a l'Exèrcit.

Immediatament després de llegida la memòria, el senyor Florensa, diputat de la Lliga i soci de l'Institut, va dir que estava d'acord amb l'esperit de la memòria, però que potser se n'havia fet un gra massa. S'originà en aquesta ocasió un segon «aldarullet». El senyor Cirera imposà ordre. El senyor Florença pogué continuar parlant, però no trigaren a reproduir-se les protestes dels amics del senyor Cirera, i el diputat regionalista acabà, finalment, el seu discurs. Parlà el senyor Cirera, enmig d'un gran silenci, i la memòria fou aprovada per aclamació, sense, naturalment, que cap dels socis, elements destacats de la Lliga, hi fes cap més objecció.

A continuació, i seguint l'ordre del dia, va ésser nomenat soci de mèrit el senyor Garriga i Massó. Aquest acord va ésser precedit també d'un petit incident.

El resultat de l'Assemblea quedava ja prejutjat amb la manera amb què s'havia desenvolupat fins aleshores. Hom llegí una proposició ratificant la confiança a la Junta de Govern, i, d'una manera especial, al seu President, senyor Cirera. Aquesta proposició la defensà el senyor Ferré Vidal i fou aprovada també per aclamació.

Després d'això va llegir-se la proposició que fa referència a la incompatibilitat d'ocupar la presidència i vicepresidència persones que ocupin càrrecs polítics. Aquesta proposició fou combatuda pel senyor Jove Nonell, el qual féu l'apologia del senyor Cirera. Adreçant-se a l'Assemblea, preguntà «¿Creieu que pot discutir-se una proposició d'aquesta mena?»

Un «No» de la majoria fou la resposta, i el senyor Fortuny, en nom dels signants de la proposició, la retirà, tot dient que en tenia prou que constés en acta. Seguidament — eren dos quarts de dues de la tarda — el senyor Cirera aixecà la sessió.

Assistiren a l'Assemblea un miler de persones. El local de l'Institut estava completament ple i passà el que acostuma a passar en aquesta mena de reunions, en les quals el secret de l'èxit està a saber cridar més.

Resulta, però, molt divertit que els dos bàndols en disputa acusin mútuament de fer política quan, en realitat, la lluita està en el fet que cada un d'ells vol imposar la seva.

Al pas d'interpretacions

La posició de la minoria parlamentària d'esquerra

En relació amb la nota feta pública el dia 23 per la minoria parlamentària d'esquerra Catalana, degudament autoritzats i sortint al pas de comentaris i interpretacions, podem afirmar que ni en l'esperit ni en la forma de l'esmentada nota existeix la més remota intenció d'insolidaritat ni de desviació del que ha d'ésser, com a norma fonamental i bàsica de la democràcia catalana d'esquerra, un sentit rígid de disciplina i d'unitat, que, si sempre ha estat necessària, avui les circumstàncies actuals fan absolutament imprescindible.

En el mateix sentit podem dir, ampliant conceptes de la nota de referència, que en examinar la minoria parlamentària d'esquerra la situació actual, centrà de manera primordial la seva atenció en el propòsit d'una actuació a fons sobre el testimoni de l'expedient Alarcon, tramès a la Cambra, i les sentències dictades darrerament pels Tribunals militars d'Astúries, qüestions situades en un primer pla transcendental del moment polític d'avui, i idènticament apreciades no solament dintre la minoria parlamentària, sinó en els organismes i personalitats representatives de la democràcia catalana d'esquerra.

A Manresa

Han estat detinguts, el darrer alcalde popular senyor Marcet i quatre regidors

Manresa, 27 (per telèfon) — A conseqüència d'unes denúncies, segons ha manifestat el cap de Serveis senyor Gual, la nit passada han estat detinguts l'alcalde de l'Ajuntament popular d'aquesta ciutat, senyor Francesc Marcet i els regidors senyors Lluís Vila, Marian Homs, Marian Morelló i Jaume Valls. Segons referències seran posats a disposició del jutjat.

LA CENSURA

També «La Veu» es queixa. En la seva edició d'ahir diu:

«Volem creure que el censor ens ho deixarà dir. Altrament, ell, personalment, és segur que no hi té cap culpa. Les ordres són les ordres, i nosaltres ens en fem càrrec, sinceramente.

Però el que continua passant amb la censura, a Barcelona, a desgrat de totes les protestes i reclamacions, posa els nostres diaris en una situació d'inferioritat que arriba a ésser vexant.

Un dia i un altre dia se'ns prohibeixen notícies que la premsa de Madrid publica amb tota l'extensió que li plau. I no és que la prohibició afecti solament el periode d'hores que els diaris de Madrid triguen a arribar a Barcelona. Hom arriba a prohibir la publicació de notícies que podrien donar-se retallades d'aquells diaris, perquè ja han arribat a la nostra ciutat.

Es una manera de fer que no té justificació de cap mena.»

Si ens és permès, hem d'afegir-hi alguna cosa més.

Dies enrera fou tramès a les redaccions dels diaris una nota d'instruccions, en la qual es prohibeix deixar blancs. No obstant, cada dia tenim ocasió de veure blancs a les pàgines d'altres collegues, mentre que nosaltres, a altes hores de la nit, hem de fer les pàgines noves per no mancar a la consigna severa que ens ha estat notificada.

Això, naturalment, ens ocasiona una gran extorsió i importants perjudicis, més de lamentar quan sembla que altres collegues poden impunement mancar a les esmentades instruccions.

LES JORNADES D'OCTUBRE

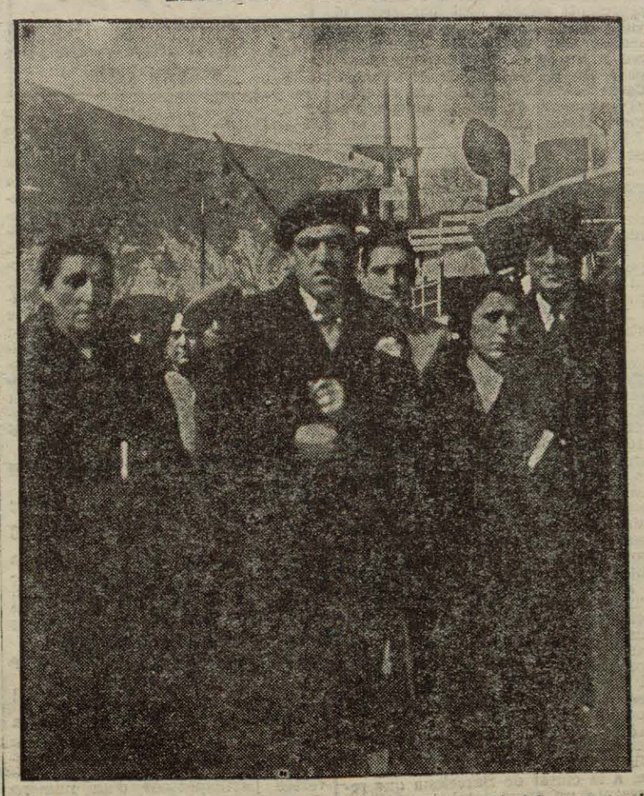

El senyor Frontera, alcalde de L'Hospitalet, acompanyat dels seus familiars, moments després de la seva sortida de l'«Uruguay»

Un dels dos -- diu el senyor Lerroux -- és el de T. Menéndez

Els expedients sotmesos a informe del Suprem són quatre

Madrid, 27. — Com estava anunciat avui s'ha reunit, a la Presidència, el senyor Lerroux amb la Comissió executiva del partit radical.

A dos quarts de dues ha acabat la reunió i poc després ha abandonat la Presidència.

El cap del Govern ha mantingut una conversa amb els periodistes als quals ha dit:

—Com ja sabeu, he rebut una comissió de companys de la Directiva de l'Associació de la Premsa madrilenya, que han vingut a interessar-se per «Heraldo de Madrid» i «El Socialista». Jo els he dit el que hi havia i que sens dubte us ho hauran comunicat. He pregat la conveniència que aquesta qüestió fos tractada amb prudència i cautela perquè s'ha de tenir en compte que jo no sóc el representant total, sinó el que va conduint el vehicle.

S'ha reunit la Comissió executiva del partit radical i hem tractat de multitud d'afers relatius a les organitzacions provincials i locals. Ens hem ocupat de la conveniència d'organitzar una intensa campanya de propaganda i s'ha nomenat una ponència que redactés el convenient i s'estudiés en una propera reunió. La ponència tractarà del pla per a portar a cap aquest campanya.

He rebut la visita del senyor Besteiro, i ja podeu suposar l'objecte que l'ha portat a visitar-me .

També m'ha visitat l'ambaixador de França per a tractar de qüestions relacionades amb algunes petiteses pendents a Estat, singularment referents al Marroc.

També m'ha visitat el doctor Tàpia amb un notable cirurgià holandès i m'han lliurat un document demostratiu de què s'ha organitzat una espècie d'Institut Internacional de reeducació de ferits. Tenen la pretensió d'instal·lar aquest Institut Internacional en territori espanyol. Compten amb tota classe de mitjans i no demanen ni una sola pesseta; només volen que el Govern autoritzi establir l'Institut a determinat lloc d'Espanya. M'he reservat la resposta fins que exposi el cas i conegui el criteri del Govern.

També m'ha visitat la Comissió dels Ferrocarrils transpirenencs per a donar-me compte de l'estat en què es troben les obres respectives i el que manca per acabar un dels ferrocarrils, així com també de la conveniència d'acabar-ne un altre. També m'han parlat de la conveniència de renunciar a l'acabament del ferrocarril Noguera-Pallaresa, donant-se per bo l'executat fins ara a Espanya. Aquest ferrocarril arriba a Balaguer i l'interès està en què arribi a Pobla de Segur perquè reportarà grans beneficis a la comarca lleidatana, i és de creure que els francesos s'avinguin a això.

He rebut el ministre de Justícia el qual m'ha donat compte oficial dels acords del Tribunal Suprem relacionats amb les quatre sentències de pena de mort que s'enviaren recentment al seu informe.

—Són favorables?—ha preguntat un periodista.

—Es favorable —ha contestat el senyor Lerroux— a dos expedients i entre ells figura el de Teodomir Menéndez.

Per últim, se li ha preguntat si assistiria a l'homenatge organitzat al seu honor per la «Peña Alejandrina» i el cap del Govern ha contestat negativament.

Una política municipal

Restauració econòmica i depuració administrativa

Hem rebut del Banc Hispano Colonial la memòria corresponent a l'exercici del 1934, que recollirem en detall a la nostra secció corresponent de finances.

Si recollim l'aparició de l'esmentada memòria en aquest lloc és a l'objecte de destacar un dels seus capítols que fa referència a l'Ajuntament popular de Barcelona que presidí Carles Pi i Sunyer. Els termes de la memòria proven, una vegada més, l'encert, la serietat i l'eficàcia que tingué per a la capital de Catalunya la gestió administrativa de les esquerres coaligades en el nostre Municipi, els interessos del qual foren una de les primordials atencions de la majoria consistorial.

Diu així —traduïda— la Memòria de referència:

«La cordialitat tradicional de les nostres relacions amb l'Ajuntament de Barcelona, s'ha mantingut durant el passat exercici.

Amb tot l'entusiasme hem prestat el nostre ajut a l'obra econòmica de sanejament desenrotllada per l'Ajuntament constituït a principis del 1934. La cooperació del Banc no sols s'ha manifestat en facilitats de crèdit, com de costum, sinó així mateix en l'aportació del nostre concurs a la collocació pública dels títols emesos d'acord amb el Pressupost extraordinari de liquidació de crèdits; collocació que es realitzà amb èxit complet.

Aquest Banc, que des de l'any 1906 ha vingut prestant sempre al Municipi la seva collaboració decidida, en l'exercici transcorregut ha sentit encara una major satisfacció en realitzar-ho, perquè amb això facilitava l'obra de restauració econòmica tan encertadament iniciada per aquell Ajuntament, com a complement de la de depuració administrativa empresa.

Els contractes de Tresoreria i de Reforma interior han seguit executant-se amb tota regularitat.»

Aquest número ha estat visat per la censura

Els darrers carlins

Uns discursos recents de dos diputats carlins de Catalunya, el tortosí senyor Bau i el lleidatà senyor Sangenís, ens han fet veure una vegada més que el carlisme català té dues branques: una de relativament autonomista, i una altra d'essencialment unitària. Els senyors Bau i Sangenís pertanyen de ple a aquesta última. Elegits tots dos dins una candidatura de coalició amb la Lliga Catalana, són tanmateix els més exaltats adversaris dels principis catalanistes. La lloca pairal cova sovint ous de corb.

Per les idees i per la conducta, aquests intitulats tradicionalistes són fills espirituals del canonge Montagut. Llur tradició carlina no va ésser cap destorb per a servir la dictadura sota Alfons XIII. Però aquest canonge, consagrat un dia a la seva vehement campanya anticatalanista, no ha tingut mai amb la Lliga contactes impurs.

* * *

L'existència de catalans que sentin i pensin com els senyors Sangenís i Bau és per als catalans nacionals un motiu de tristesa. No és, però, un motiu d'estranyesa. Tot té tradició en els pobles. I l'existència d'un sector esgarriat és ja molt vella a Catalunya. Els senyors Bau i Sangenís tenen una gran colla d'antecessors espirituals.

Els qui han presentat el carlisme del segle dinovè, sobretot al País Basc i a Catalunya, com un moviment de caràcter regionalista, en defensa de les velles llibertats, sovint anomenades «furs» amb més o menys raó, no ho han encertat prou bé. A Catalunya encara més que al País Basc, hom pot destriar en el carlisme les dues branques de què havem parlat. I així veiem que hi ha carlins catalans, en el segle passat i en el present, que mostren tendències en certa manera catalanistes, i uns altres n'hi ha que es mostren anticatalanistes radicalment. La primera guerra carlina ens ofereix ja, entre altres casos, el cas de Lluís Maria de Moxò, fill de Cervera, que escrivia entusiastes elogis de la política de Felip V a Catalunya i es sentia orgullós que el seu avi i el seu besavi haguessin tingut una participació decisiva en el primerenc borbonisme cerverí.

* * *

Amb el temps, la branca catalanista del vell carlisme s'ha anat assecant. Aquells carlins que sentien el patriotisme català han estat atrets gradualment pel catalanisme de dreta. Són en gran nombre els catalanistes de la primitiva Unió i de la Lliga que tenen un origen carlí. Seria ben fàcil de citar-ne un rengle llarg. En aquest sentit, el catalanisme dretista ha fet un gran servei a la causa liberal de Catalunya.

El carlisme d'avui, malmès per les divisions, les desercions i els contactes polítics, ha perdut gairebé del tot la branca relativament catalanista. Encara vol presentar-se, de vegades, sota un color regionalista de matís pàl·lid. Però és més visible cada dia la sinceritat del seu unitarisme essencial.

La dèria dels darrers carlins que resten a Catalunya —o de quasi tots— és de posar-se a l'avantguarda de la host anticatalanista. Senyal clarissim que la causa nostra és una causa de llibertat.

A. ROVIRA I VIRGILI

Tres assumptes sobre la taula

(Crònica del nostre redactor a Madrid, Alard Prats)

Calma en tots els sectors, a principis de la setmana parlamentària. Els assumptes que hi ha sobre el tapet i que suscitaven en els últims dies un enverinament evident de les passions, han perdut molta influència en els grups parlamentaris. Qüestió d'alcoholers i viticultors; assumpte del contraban d'armes; penes de mort dictades pels Tribunals competents. Les veus sorgides a l'entorn de tots aquests problemes, s'han apaivagat una mica; indubtablement, cansats de raonar. Sense voler dir que hagi d'ésser considerat seriosament, als centres financers es sospesa la possibilitat d'una crisi immediata. Cap setmana parlamentària de les Corts actuals no ha començat amb un nombre més reduït de noms que poguessin determinar un fet d'aquesta naturalesa. Es molt possible que el plet que van a dirimir els alcoholers i viticultors es remogui sense un dany irreparable i definitiu pel ministre d'Hisenda, encara que el senyor Marraco, home d'una entesa inflexible, faci tot el que pugui per a fer prevaldre el seu criteri. La labor de la Comissió d'Hisenda dictaminarà en un o altre sentit; s'assegura que en contra del projecte governamental. En aquest cas el Govern declinarà la seva posició, no sostinguda molt fermament. El sumari del contraban d'armes ha arribat a la Cambra; prop de mig metre cúbic de paperetes. Ha estat instal·lat en una caixa, custodiada per dos guàrdies civils armats. Vuit dies és el termini dintre del qual el sensacional document podrà ésser examinat pels senyors diputats. No serà difícil que aquest termini sigui ampliat en consideració al fet que per l'extensió i el volum de la documentació del procés, vuit dies no és un temps suficient per un examen detingut. Si així ocorre, s'assolirà per part dels interessats que l'assumpte segueixi sense ésser discutit àmpliament i clarament, i deixi d'ésser una amenaça, ja que fora d'aquest abast no en pot tenir cap altre, segons opinió no nostra, sinó dels juristes que han examinat el testimoni Alarcon i l'acusació de la Ceda, el text de la qual ja és conegut per l'opinió pública. No obstant, tot el que es pugui dir, el tercer problema que hem anunciat al principi sembla ésser que està també en vies de solució. Ja s'ha fet pública, per boca autoritzada del president, la proposta d'indult del Tribunal Suprem, a favor dels tres condemnats a mort. Els que esperen que aquest assumpte tren-

Llegiu LA HUMANITAT

qui la situació política present, segurament quedaran defraudats. Qualsevol exageració de poder de l'Estat, a aquestes altures, segons sap sobrerement el Govern, no seria ben acollida per la majoria d'opinió. La Ceda sosté la posició ja coneguda. Possiblement no està basada en una gran força. Els radicals únicament sostenen la seva, de posició. Qualsevol decisió que portés efectes irreparables, no compta amb la simpatia radical. El senyor Gil Robles ha estat a Oviedo. El seu discurs ha estat interromput per espontanis no molt d'acord segons sembla amb determinades prescripcions del Decàleg. Això ha impressionat el líder de la Ceda. Es considera, no obstant, que per cap partit no deu ésser grat ni convenient el deixar el Govern, amb el pretext d'oposició, l'exercici de la pietat. Diputats radicals, entre ells el senyor Basili Alvarez, anuncien llur propòsit de pregar al Parlament en ple que intercedeixi per tal que la gràcia de l'indult sigui exercida. Les coses plantejades d'aquesta manera, la situació apareix força clara. Algun dels sectors que sostenen posicions contràries cedirà. Si no es cedís per alguna part determinada, els efectes d'aquest acord no es farien esperar. Però és molt el que arrossegaria una decisió d'aquesta naturalesa. Ja és sabut al molt que obliga el sostenimment d'un Gabinet de concentració representatiu de sectors profundament diferenciats. Un sacrifici més, potser algú estarà disposat a fer-lo. La fórmula de conciliació sorgirà.

Aclariment a una nota

Com els nostres lectors recordaran, la delegació catalana de «Izquierda Republicana» féu pública dies enrera una nota de caràcter polític que comentàrem adequadament, disconformes amb ella.

Res no tindríem a afegir si no se'ns haguessin adreçat els autors de l'esmentada nota en un sentit de cordialitat republicana, que no podem desoir, per a fer-nos present que l'esmentada nota no contenia intenció polèmica contra ningú i que per al President i ex-consellers de la Generalitat, empresonats, igualment que per a E. R. C. i els seus homes representatius la delegació catalana de «I. R.» té tot el respecte, tota la consideració i tota la cordialitat.

Així interessa fer-ho constar —ens diuen les alludides persones— sobretot en aquests moments en els quals l'anòmala i dolorosa situació dels homes representatius dels partits d'esquerra obliga a tots a una fraternitat cada dia més intensa.

Per la nostra banda ens plau fer-ho constar així.

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

El mercat de comptat, a la sessió de Borsa d'ahir, es mostrà quelcom desigual i amb tendència més aviat fluixa en tots els sectors. Els Deutes de l'Estat (per exemple), han perdut uns cèntims, i pel nombre de pessetes nominals cotitzades es veu que la cotització fou d'ínfima importància.

Les Obligacions Municipals, Diputacions, Provincials i Tresoreria de la Generalitat de Catalunya, amb més operacions que altres dies, però sense cap modificació important en els canvis. Al sector de ferroviàries, i industrials, el negoci fou limitadíssim i perderen quelcom de terreny.

Als rotllos de fi de mes, el dia d'ahir fou de dobles. Foren aquests quelcom més barats que en mesos anteriors. Les oscil·lacions no foren importants, excepció feta de les Accions Ford, les quals assoliren una puja de quatre enters. Les Montserrat, també assoliren una puja important, la qual millora és deguda a noves falagueres sobre l'esmentada empresa.

Borsí del matí

Dobles

Nords, 53, 0'27 1/2; Alacants, 40, 0'20; Andalusos, 12, 0'10; Orenses, 17, 0'12 1/2; Transversal, 20, 0'13; Tramvies O., 33, 0'18; Montserrat, 64, 0'41; Bons Or, 242, 1'05; Tramvies P., 48, 0'25; Filipines, 334, 1'50; Sucrera O., 30, 0'17 1/2; Aigües de Barcelona, 173, 0'80; Banc Hispano Colonial, 45, 0'225; Ranc Río de la Plata, 18, 0'125; Crèdit i Docks, 16, 0'1125; Felgueres, 35, 0'20; Chade sèries A B i C, 370, 1'67 1/2; Chade sèrie D, 74, 0'35; Gas E ordinàries, 117, 0'55; Explosius, 105, 0'50; Mines del Rif, 54, 0'28; Hulleres, 48, 0'25; Companyia Espanyola de Petrolis, 5, 0'05; Ford Motor Ibèrica, 217, 1'00; Aslats i Portland «Asland», 63, 0'35.

Operacions a fi del mes de març: Nord, 53'30, 53'20, 53'50; Alacant, 40'40, 40'45; Montserrat, 65'00, 67'75; Ford, 219, 218Ford, 219, 218, 220; Colonial, 45'00; Petrolets, 5'25; Chade, 370.

Borsa de la tarda

Operacions a fi del mes de març: Montserrat, 70'00, 69'00; Colonial, 45'00; Chade, 364, paritat; Chade D, 71'40; Chade E, 71'40; Filipines, 335, paper; Ford, 221; Sevillana d'Electricitat, 76 00, paritat; Marroc, 88'00, paritat.

Operacions a fi del mes de març: Nord, 53'55, 53'70, 53'60; Alacant, 40'50, 40'60, 40'50; Explosius, 106'00, 106'25, 105'75, 106'00; Ford, 221, 220, 222, 221'50; Montserrat, 67'50, 70'00; Aigües, 174'25; Petrolets, 5'25; Chade 371.

Borsa oficial

Dobles de fi de mes

Interior 5 per 100, 73, 0'2625; Amortitzable 3 per 100 1928, 79, 0'275; Nords, 265, 1'20; Alacants, 200, 0'95; Andalusos, 12, 0'10; Orenses, 16' 0'10; Metro Transversal, 19, 0'125; Tramvies Ordinàries, 33, 0'20; Tramvies 7 per 100 Preferents, 47, 0'25; Colonial, 225, 1'10; Río de la Plata, 85, 0'50; Docks, 160, 1'00; Accions Gas E, 117, 0'55; Chades A, B, C, 370, 1'25; Chades sèrie D, 360, 1'25; Chades sèrie E, 360, 1'25; Aigües, 174, 0'70; Filipines, 330, 1'20; Hulleres, 48'00, 025; Explosius, 525, 2'25; Mines Rif (portador), 270, 1'30; Sucrera Ordinària, 30, 0'20; Espanyola Petrolis, 25, 0'25; Ford, 100, 5'00; Asland, 61, 0'30; Maquinista Terrestre i Marítima, 31'00, 0'20; Indústries Agrícoles, 200, 0'90; Accions Cros, 128, 0'60; Accions Telefònica ordinàries, 102, 0'50; Aeri de Montserrat, 310, 2'10; Obligacions Alacants 1.ª hipoteca, 53, 0'25; Foment d'Obres, 160, 0'80.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	35'50	35'60
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'31	7'33
Lires	62'30	62'50
Marcs	2'93	2'945
Suïssos	238'00	238'25
Belgués	171'25	171'50
Florins	4'965	4'975
Escuts	32'30	32'70
Cor. Praga	30'60	30'80
Cor. suegues	1'83	1'85
Cor. noruegues	1'78	1'80
Cor daneses	1'58	1'60

Deutes de l'Estat

	TANCA Ant.	TANCA Avui
Interior 4 °/. A	78 65	78 60
» B	78 65	78 60
» C	78 65	78 60
» D	78 60	
» E	78 45	
» F	72 45	78 50
» G i H	71 20	71 00
Perp. Ext. 4 °/. A	89 70	89 70
» » B	88 50	88 50
» » C	88 00	88 00
» » D	87 65	87 70
» » E	87 00	87 10
» » F	87 00	87 10
» » G i H	89 00	89 50
Amortit. 4 °/. A	84 00	
» 1900 B	83 75	
» C	83 75	
Amortit. 5 °/. A	96 00	96 85
» 1900 B	95 00	
» C	95 85	96 40
» D	95 45	
» E	95 50	
» F	95 00	
Amortit. 5 °/. A	98 40	98 25
» 1917 B	98 40	98 25
» C	98 25	98 25
» D	90 70	
» E	92 50	
» F	91 75	
Amortit. 5 °/. A	102 85	
» 1926 B	101 75	102 25
» C	101 90	
» D	101 70	
» E	101 70	
» F	101 70	
Amort. 4 1/2 °/. A	98 75	99 00
» 1928 B	98 55	99 00
» C	98 75	99 00
Amortit. 5 °/. A	102 25	102 25
» 1927 sense B	102 25	102 20
» impostos C	102 25	102 20
» D	102 25	102 00
» E	102 25	102 00
» F	102 25	102 00
Amortit. 5 °/. A	98 00	98 00
» 1927 amb B	98 00	98 00
» impostos C	98 00	98 00
» D	92 85	98 00
» E	98 00	
» F	98 00	
Amortit. 5 °/. A	79 00	79 00
» 1928 B	79 00	79 10
» C	79 00	79 00
Amortit. 4 °/. A	94 25	
» 1928 B	94 25	
» C	94 25	
Amortit. 5 °/. A	102 25	102 00
» 1929 B	102 00	
» C	102 00	102 00
» D	102 00	102 00
» E	102 00	
» F	100 85	
Bons or Tresoreria A...	242 00	241 75
Bons or Tresoreria B...	242 00	241 75
Deute Ferroviari 5 °/. A	101 85	101 85
Deute Ferriviari 5 °/. B	101 85	101 85
Deute Ferroviari 5 °/. C	100 85	
Deute Ferrv. 4 1/2 °/. A	94 15	
Deute Ferrv. 4 1/2 °/. B	95 00	
Deute Ferrv. 4 1/2 °/. C	91 75	
Oblig. Tresor 5 1/2 °/. [illegible]		
Oblig. Tresor 5 1/2 °/. D		

Generalitat

Tres Generalitat 6 °/.	100 —	100 —

Ajuntaments

Badalona 5 °/.	66 50	
Barcelona, semestre ...	61 00	60 50
» 1906 A	61 —	
» 1906 B	63 75	63 35
» 1906 C	61 50	
» 1907 D	60 —	
» 1910 D	59 —	
» 1912 B ampl.	60 —	
» 1912 E	60 —	59 00
» 1912 F	59 50	
» 1913 B ampl.	61 75	
» 1910 B	62 25	
» 1917 B	62 25	
» 1918 E	61 75	92 50
» 1919 B	62 —	
» 1920 B	61 75	
» 1921 6 °/.	82 50	82 75
» 1921 6 °/. dc	82 75	
» 1925 6 °/.	82 —	
» 1926 6 °/.	82 50	82 75
» 1929 6 °/.	80 —	
» 1922 Expos	86 —	86 —
» 1925 Balmes	80 75	
» 1928 Balmes	80 50	
» 1928 P. Frc	81 15	
» 1928 5 °/.	68 75	68 75
» Eixampla 1907	66 60	
» Eixampla 1913	67 —	
» Eixampla 1927	61 50	
» Bons Reforma	63 50	64 00
Cádiz 5 1/2 °/. 1929	75 —	
Málaga 6 °/. 1923	57 —	
Málaga 6 °/. 1925	50 —	48 00
Sevilla Exposició 6 °/.	94 50	
València 5 °/.	71 25	71 00

Antigues Diputacions

Barcelona, 9 milions ...	82 25	
» 5 milions ...	77 —	78 —
» sèrie B	78 —	
» sèrie C	78 50	
» 6 °/. 1926...	90 —	
» 6 °/. 1930...	95 75	95 25
» Provincials	94 75	94 75
Mancomunitat 1914 ...	69 —	
Mancomunitat 1920 ...	68 —	
Caixa Crédit Com.	71 —	

Juntes d'Obres Públiques

Port Barcelona 1908 ...	99 50	
» Barcelona, diverses	95 —	
» de Cadiz	98 50	
» de Gijon Musel...	97 —	
» de Sevilla s. D...	98 50	
» » s. E...	94 —	
» » s. F...	91 —	
» de Tarragona	95 00	

Valors amb garantia de l'Estat

Caixa d'Emis. 5 °/.	90 —	90 —
Hidrogràfica Ebre 6 °/.	94 —	

Valors que es cotitzen com efectes públics

Banc Hip. d'Esp. 6 °/.	89 —	89 —
» » » 5 °/.	81 —	
» » » 5 °/.	99 —	
» » » 6 °/.	106 —	106 00
» » » 5 1/2 °/.	108 25	
» Crédit Local 6 °/.	95 —	95 15
» » » 5 1/2 °/.	88 —	88 —
» » Interprv. 5 °/.	92 50	92 50
» » Interprv. 6 °/.	101 50	101 75
Crédit Local 6 °/. 1932	101 —	102 75
Bons Expos. Internac...	99 25	99 25
Local 6 °/. amt. per lots	108 15	

Deutes i obligacions

Cedules Argentines	1 55	
Emprést. Argenti 6 °/. A	96 —	
» » B	96 75	
» » C	96 50	
Empr. Austriac 6 °/. A	99 —	
Empt. Austriac 6 °/. B	98 50	
Empt. Austriac 6 °/. C	99 —	
Gov. Imp. Marroc 5 °/.	89 —	
Emprt. Maizen 6 °/. A	104 75	104 75
» » B	104 —	
» » C	104 —	
Ced. 7 °/. Costa Rica..	62 —	

Ferrocarrils

	Ant.	Avui
Nord Espanya 1.ª s. 3 °/.	60 —	60 50
» » 2.ª s. 3 °/.	56 85	57 —
» » 3.ª s. 3 °/.	57 —	57 —
» » 4.ª s. 3 °/.	54 75	56 —
» » 5.ª s. 3 °/.	57 —	
Esp. Pamplona 3 °/.	55 50	55 75
Prior. Barcelona 3 °/.	60 —	60 —
Segovia a Medina	49 —	
Asturies 1.ª hipoteca...	56 —	56 —
» 2.ª hipoteca...	56 —	
» 3.ª hipoteca...	56 75	
Lleida a Reus 3 °/.	59 —	59 —
Vilalba a Segovia	59 75	
Especials Almansa	62 50	62 —
Almansa a València ad.	54 75	54 85
Mines Sant Joan 3 °/.	54 50	
Alsasua i Sant Joan ...	70 25	70 25
Osca a França	54 50	
Nord especials 6 °/.	92 75	92 50
Id. Valencianes 5 1/2 °/.	89 —	88 75
Alar a Santander	78 25	
Alacant 1.ª hipoteca	58 85	58 65
» 2.ª »	77 —	76 75
» 3.ª »	74 50	
» A 5 °/.	74 50	
» B 4 1/2 °/.	62 50	61 75
» C 4 °/.	56 50	
» D 4 °/.	57 50	56 75
» E 4 1/2 °/.	64 50	
» F 5 °/.	78 75	78 75
» G. 6 °/.	86 50	
» H 5 1/2 °/.	78 65	78 75
» I 6 °/.	86 75	86 75
» J 5 °/.	69 75	
» França 1864	89 —	
» França 1878	35 50	
» Directes	48 —	
» Reus a Roda...	87 —	
» Còrdova 3 °/.	50 —	
» Badajoz 5 °/.	81 75	82 —
Andalusos 1.ª variable	7 50	
» 1.ª 3 °/.	18 65	
» 2.ª variable	7 75	
» 2.ª 3 °/.	12 —	12 —
» 1907, 3 °/.	18 75	
» «Bobadilla»	14 50	
» 1918 5 °/.	15 50	15 50
» 1920 6 °/.	16 50	16 50
F. C. de Catalunya 5 °/.	60 —	61 —
» » 6 °/.	76 50	
» Central d'Aragó °/.	75 —	
F. C. Oest Espanya 3 °/.	42 —	
F. C. Cremallera 6 °/.	7 —	
F. C. Secundaris	39 —	
Gran Metro 1922 6 °/.	88 —	
Gran Metro 1925 6 °/.	82 75	
Medina a Salamanca...	41 85	
Matropolità Trans. 6 °/.	28 —	
Orense A B C D E F	36 50	
Orense G i H prior.	51 —	51 —
F. C. Sarrià 6 °/.	98 50	
Tànger a Fez 6 °/.	102 —	

Aigua i Canals

Gas i Electricitat

Aigües de Huelva 6 °/.	43 —	
Aigues València 6 °/.	98 —	
Barcelonesa Elect. 1907	99 —	
Barcelonesa Elect. 1908	98 —	
Barcelonesa Elect. 1912	95 25	
Barcelonesa Elect. 1913	95 25	
Barcelonesa Elect. 1920	101 50	102 —
Canal d'Urgell	60 —	
Catalana Gas D	91 —	
Catalana Gas E	89 75	
Catalana Gas F	88 —	88 —
Catalana Gas G 6 °/.	102 75	102 75
Catalana Gas Bons	100 —	100 85
Hisp. Amer. d'Elec. 6 °/.	103 25	
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons	59 —	
Coop. Fluid Elec 6 °/.	65 —	
Coop. Manresana Ener	87 —	
Energ. Elec. Catal. 5 °/.	93 50	92 —
Energ. Elec. Catal. 6 °/.	99 50	99 75
Energ. Elec. Cat. 5 °/. Or	100 —	
Energ. Elec. C. 6 °/. 1925	102 —	
Energ. Elec. C. 6 °/. 1932	101 75	102 —
Ener. Elec. C. Bons 1918	105 50	
Ener. Elec. C. Bons 1924	104 75	
Electrica Cinca 6 °/.	99 25	
Electrica Tenerife 6 °/.	94 50	
Elec. i Gas Lebon 6 °/.	99 25	
Aigües Barcelona 3 °/.	70 50	
Aigües Barcelona 4 °/.	83 —	
Aigües Barcelona 5 °/.	97 —	
Aigues Barcelona 6 °/. C	104 —	
Aigües Barcelona 6 °/. D	103 —	
General Regadius 6 °/.	75 —	
Llum i Força Llevant...	94 50	
Manresana Elec. 6 °/.	99 —	
Prod. Forces Motr. 6 °/.	75 50	75 75
Prd. For. M. Bons 7 °/.	87 —	
Pro. For. M. 6 °/. 1923	75 50	75 50
Can. i Regants Ebre	88 —	
Bons Regads. Llevant...	103 50	
Regadius Llevant 5 °/.	75 —	
Sevillana d'Elec. 7 sér	91 25	
Sevillana d'Elec. 8 sér	89 —	
Sevillana d'Elec. 9 sér	101 50	101 —
Unió Elect. Catalunya	100 —	

Tramvies

	Ant.	Avui
Gral. Tramvies 4 °/.	66 50	
Gral. Tramvies 5 °/.	72 50	72 50
Eixampla i Gracia 4 °/.	60 25	
Tramv. St. Andreu	65 75	
Tramv. Barcelona 1925	85 —	
Tramv. Barcelona 1930	88 75	
Tramvies Sevilla 6 °/.	93 50	
Tramvies Granada 6 °/.	79 50	

Navilieres

Transatlántica 4 °/.	7 —	10 —
Transatlant. 6 °/. 1920	14 —	
Transatlant. 6 °/. 1922	15 —	18 —
Trans. 6 1/2 °/. esp. 1925	91 25	
Trans. 6 1/2 °/. cns. 1925	91 25	
Transatlant. 5 °/. 1926	95 25	
Transatlant. 5 °/. 1928	86 —	87 —
Bons Transmedit. 6 °/.	97 —	
U. Naval Llevant 6 °/.	83 50	

Obligacions industrials

Aplicacions Elec. 6 °/.	94 —	94 —
Asland 6 °/. preferents	88 —	
Asland 6 °/. 1916	89 —	
Asland 7 °/.	102 —	
Asland 6 °/. Villafranca	93 —	
Asland 6 °/. Cordova...	91 50	
Auxil. Cons. «Sanson»	84 —	84 —
Comp. Auxil. de F. C.	100 —	
Carbons Berga 4 1/2 °/.	57 —	
Colonia Güell 6 °/.	97 25	
Const. Paviments 6 °/.	84 —	
Const. Ferrov. 5 1/2 °/.	77 —	
Cros, S. A. 6 °/.	103 —	
Electro. Met. Ebre 6 °/.	99 —	
El Tibidabo 5 °/.	87 —	87 —
Com. d'Obres Ced. 6 °/.	86 —	
Energ. Ind. Aragon 6 °/.	89 50	90 —
Esp. Carburs Met. 6 °/.	99 65	
Construccions Elec. 6 °/.	91 50	
Colorants i Explos. 6 °/.	100 50	
Fin. i Fid. Arnus-Garr.	90 —	
Fom. d'Obres 4 1/2 °/.	98 —	
Fom. d'Obres 5 °/.	86 —	
Fom. d'Obres 6 °/. 1928	93 —	93 —
Fom. d'Obres 6 °/. 1929	100 —	
Fom. d'Obres Bons 6 °/.	93 —	93 —
Fom. d'Obres Ced. 6 °/.	95 50	
Magatzems «El Siglo»	99 —	
Hotel Ritz 7 °/.	84 —	
Hullera Espanyola 1924	84 50	
Hullera Espanyola 1926	78 —	
Hullera Espanyola 1932	90 —	
Madrid-Paris 6 °/.	82 —	
Manufactures de Suro	90 —	
Maqu. Terres. Mar. 6 °/.	91 75	
Metropolitana de Gas	69 50	
Min. Potassa Suria 7 °/.	103 50	
Productes Pirelli 1928	99 —	
Sert, S. A. 6 °/.	40 —	
Telefonica 5 1/2 °/.	97 85	98 —
Tenería Moderna 7 °/.	85 —	
Unio Cotonera 6 °/.	42 —	42 —
Unio Salinera d'Es. 6 °/.	102 —	
Valen. Millores Urbanes	88 80	89 50

Accions industrials

F. C. Grans Pendents...	7 —	
Funicular Montjuic	15 —	
Tramv. Barc. pref. 7 °/.	48 50	
Tramv. Barc. pref. 6 °/.	69 —	69 —
Tramv. Elec. Granada	60 —	
Aigues Valencia pref.	124 —	
Catalana Gas s. D	106 —	
Catalana Gas s. E	117 25	
Catalana Gas s. F 6 °/.	101 75	
Hisp. Amer. Elec. ABC	375 —	
Hisp. Amer. Elec. s. D	71 —	
Hisp. Amer. Elec. s. E	66 —	
Aigues del Llobregat...	88 —	
Elec. Gas Lebon s. B...	80 —	
C.ª Transmediterrania	128 —	
Banc d'Espanya	570 —	
Banc. Ext. d'Espanya...	82 —	
Ciment «Asland» ord...	64 —	
Ciment «Asland» pref...	90 —	
Ciment «Sanson» ord.	25 —	
C. «Sanson» pref. 7 °/.	60 —	
Cros, S. A.	129 50	
Const. Ferroviaria	100 —	
Cobertes i Teulades	92 —	
Espanya Industrial	125 —	
Carburs Metalics	172 —	
Foment d'Obres	165 —	
Tabacs Filipines	334 —	
Hispano Suissa	99 —	
Hotel Ritz 6 °/.	89 —	
Industries Agricoles	201 —	
Maquinista Terrestre...	29 —	
Monopoli Petrolis	128 50	
Salinera Catalana ptes.	95 —	
Telefonica 7 °/. pref.	109 75	109 85
Telefonica ordinàries...	101 25	
Unió Salinera Espanya	82 —	

MERCAT DE LLOTJA

FARINES (PREUS)

Aragó	65	69
Castella (corrent)	68	64
Id. (extra)	68	70
Força	80	90
Local corrent	63	64
Idem extra	68	70
Regió	63	65

Preus en ptes. els 100 quilos.

BLATS

Aragó	50	
Castella	50	
Extremadura (corrent)	50	
Idem (crulzer)	50	
Manchа	50	
Navarra		
Ribera d'Ebre		
Urgell	50	

Preus en ptes. els 100 quilos.

ARROSSOS

Bomba	115	120
Idem Calasparra	125	130
Bell-lloc O.	60	61
Floret	63	64
Granja	68	70
Selecta	64	65
Trencat	47	48
Farina d'arròs	50	52

MONGETES

Castella (corrent)	100	105
Idem (selecta)	118	120
Estrangeres	60	80
Mallorca	63	64
Prat	85	90
València	80	90

CIGRONS

Andalusia	95	100
»	79	80
»	73	75
»	63	64
»	57	58
»	55	56
Marroc		
Mexicans	100	105
Palous	60	62
Sajo	185	188

Preus en ptes. els 100 quilos.

DESPULLES (PREUS)

Segones	23 50	24
Terceres	20 50	21
Quartes	19 50	20
Núm. 3	28	29
Núm. 4	27	28

Preus en ptes. els 60 quilos.

Menuts prims	18 50	19
Segonet	17 50	18
Segó	15 50	16

Preus en ptes. als 100 quilos.

ORDI, MORESC I CIVADES

Civada Extremadura..	34	35
Idem Mancha	34	35
Moresc Plata, dispon.	44 50	45
Idem pais	40	42 50
Ordi Urgell	34	35
Escalola Andalusia	54	56

LLEGUMINOSES

Faves Andalusia	45	46
Idem Extremadura	45	46
Idem Mallorca		
Favons Andalusia	43	44
Idem Extremadura	43	45
Veces Andalusia	39 50	40 50
Idem estrangeres		
Ers pais	40	41
Idem estrangers	41	41 50
Guixes	42	44
Pesols estrangers	90	95
Idem pais		
Llentilles Andalusia	90	100
Idem Salamanca	115	130

PALLA I ALFALS

Alfals 1.ª	7	
Alfals 2.ª	6	
Palla d'Urgell	4	4 50
Idem curta	50	

Preus en ptes. els 40 quilos.

GARROFES

Castelló, negra	34	
Eivissa	28	28 50
Mallorca	28 50	29
Matarera, negra	32	32 50
Roja		31
Vinaroç, negra		34

Preus en rals els 42 quilos.

MERCATS DE CATALUNYA

SANTA COLOMA DE QUERALT

MERCAT DEL DIA 25

En el mercat celebrat dilluns passat a aquesta vila, regiren els preus següents:

Blat, a 48 i 49 pessetes els 100 quilos; farines, a 63, 64 i 70 pessetes els 100 quilos; ordi, a 36'50 els 100 quilos; blat de moro del país, a 42 pessetes els 100 quilos; patates, a 11'50 ptes., el quintar; patates de sembrar de muntanya i bufet, a 16 i 20 pessetes el quintar; ous, a 2 pessetes dotzena; cunills, a 7 ptes. parell; gallines, a 17 ptes. parell, i pollastres, a 14 ptes., el parell.

REUS

MERCAT DEL DIA 25 FEBRER 1935

Fruits

Avellana gra 1.ª, a 110 pessetes els 41'600 quilos.
Avellana gra petit, 100 ptes., id.
Avellana crosta negreta, a 60 pestes els 58'400 quilos.
Avellana crosta comú, 57 ptes., id.
Ametlla molla, 58 ptes. els 50'400.
Ametlla gra llarg gs., a 330 pesetes els 100 quilos.
Id. id. propietari, 300 ptes., id.
Id. id. esperança 1.ª, 270 ptes. id.
Id. id esperança 2.ª, 260 ptes., id.
Id. id. comú país, 255 ptes., id.
Id. id. comú Aragó, 255 ptes., id.
Id. id. marcona grossa, 315 ptes. id.
Id. id. propietari, 270 ptes. id.

Vins

Vi blanc camp, a 8'50 rals.
Vi negre camp, a 8'50 rals.
Vi blanc Conca i Urgell, a 8'25 id.
Vi rosat, a 8'25 rals.
Vi negre, a 8'25 rals.
Vi negre Priorat sec, a 11 rals.
Vi negre Priorat amistelat, a 11'50.
Vi blanc Ribera Ebre, a 9 rals.
Vi negre Ribera Ebre, a 9 rals.
Vi blanch Manxa, a 9 rals.
Mistela blanca, a 13 rals.
Mistela negra, a 14 rals.
Most blanc ensofrat, a 8'50 rals.
Most negre ensofrat, a 9 rals.
Preus per grau i càrrega de 121'6 litres, franc Reus.
Alcohol Industrial 96-97°, a 258 pessetes.
Alcohol Refinat vínic 96-97°, a 248.
Alcohol Destilat 95-96°, a 240 ptes.
Preus per hectòlitre franc Reus.

Cereals - Farines - Despulles

Blats de força, a 57'50 pessetes els 100 quilos.
Blats comarca, 53'50 ptes. 100 q.
Farines de força, 67 ptes. id.
Farines corrents, 65 ptes. id.
Farineta, 41 ptes. id.
Tercerillo, 31 ptes. id.
Trits, 31'50 ptes., id.
Segó, 31 ptes., id.
Ordi, 36 ptes., id.
Civada, 34'50 ptes., id.
Faves, 46 ptes., id.
Favons, 43 ptes., id.
Moresc (blat de moro), 44'50 ptes.
Guixes, 44 ptes., id.
Vesses, 32 ptes., id.
Erp, 43 ptes., id.

Garrofes

Garrofes, a 6'75 pessetes el quintar de 40 quilos.

Olis d'oliva

Reus superior 1.ª de 1'0 g., a 170 pessetes els 100 quilos.
Id. id. 2.ª, 1'5 g., 160-165 ptes., id.
Id. id. fluixos, 5'0 g., 157 ptes. id.
Urgell superiors, 1'0 g., 170 ptes.
Tortosa corrents, 5'6 g., 160-165 id.
Aragó fi, 1'0 g., 170 ptes. id.
Arròs, oli de remolta i sabons, sense variació.

La unificació de la recaptació d'impostos municipals

Després de vit dies d'haver-ho promès el senyor Pic, ahir va ésser donada la següent nota oficiosa referent a la recaptació d'impostos:

«El contribuent que tingui compte corrent se li atorgarà un premi d'un 3 per 100, a base del sistema de rebaixar-li, en una quantitat que representi aquest tant per cent, el valor total dels rebuts, com venia fent-se amb els tributs municipals per a tot l'any, en els quals s'atorgava un 6 per 100 de bonificació. Quan el compte corrent es refereix al pagament de tributs anuals, s'atorga també el dit 6 per 100.

El meritat premi ha de constituir, per tant, una nota de gran interès per al contribuent de Barcelona, el qual haurà de produir sens dubte que siguin molts els qui obrin llur compte corrent a la Corporació Municipal.

A fi de facilitar els dipòsits, es fa públic que s'establiran un ritme per al pagament dels diferents impostos municipals, que serà el següent:

El primer mes de cada trimestre s'aplicaran al compte corrent els rebuts de tots conceptes que es satisfacin també per trimestres, com són inquilinat, conservació de clavegueres d'Interior i d'Eixampla i Solars. A més pel que afecta als rebuts anuals, en el primer trimestre s'inclouran juntament amb els anteriors, els arbitris que afectin la propietat. En el segon i tercer trimestre, els que es refereixin a establiments industrials o mercantils. I en el quart trimestre, es situaran els conceptes imposats que no es refereixin als extrems abans dits.

A base de l'anteriorment indicat, s'invitarà a tots els veïns de Barcelona, per mitjà dels Bans oportuns, a què constitueixin a l'Ajuntament de Barcelona llurs comptes corrents, a fi de poder organitzar el funcionament dels dipòsits corresponents, amb la major rapidesa possible.

Per l'Alcaldia s'aniran dictant les disposicions oportunes per al compliment d'aquest tan important servei a la ciutat de Barcelona que representa un canvi total en el sistema de la recaptació municipal fins avui objecte de tantes crítiques pels defectes que presentava.»

El Comitè de la Fira de Mostres visita el senyor Pic

L'Alcalde, senyor Pic i Pon ha estat complimentat pels senyors David Ferrer, Rodergas i Vilardell, del Consell organitzador de la Fira de Barcelona, els quals li han parlat de la celebració de dita Fira.

Treuen la rifa i no cobren

David Vicaíno ha presentat una denúncia, junt amb sis més, contra un venedor de participacions de la Loteria, del qual adquiriren diverses participacions d'un número que resultà premiat i quan es disposaren a cobrar-lo tinguiren la desagradable sorpresa de veure que el venedor havia desaparegut.

· ESPECTACLES PUBLICS ·

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, a les 11 de la nit EXTRAORDINARI
BALL DE DISFRESSES
La Maja de Goya
organitzat per l'ASSOCIACIO DE LA PREMSA DIARIA DE BARCELONA - 500 valuosos premis - 2 premis extraordinaris - 10 primers premis - 15 premis d'honor - 25 altres valuosos premis. — Es despatxen localitats i entrades sense augment de preus, a la taquilla del Gran Teatre.

GRAN TEATRE ESPANYOL
COMPANYIA SANTPERE

Avui, dijous, TARDA, a les 4'30. Segon i tercer acte de la bonica obra de gran espectacle:
AQUESTA NIT I MAI MES
Segon: EL FORMIDABLE SAINET LIRIC CATALA:
ADELA
LA MAL CASADA
creació de Santpere, Klein i Emili Vendrell. Nit, a les 10, AMB MOTIU D'HAVER-HO DEMANAT MOLTES FAMILIES,
EMILI VENDRELL
cantarà la seva darrera creació:
La reina ha relliscat
Demà, divendres, tarda, a les 5. TOTES LES LOCALITATS REGALADES: RODA... EL MON... I TORNA A EL BOM. Nit, a les 10.: EL SOMNI DE LA INNOCENCIA i ADELA, LA MAL CASADA — Llegiu els cartells de dissabte i diumenge, on Josep Santpere vol acomiadar-se del públic de Barcelona, en sortir per primera vegada de Catalunya, després de trenta anys de treball en català. — Es despatxa a tots els Centres de Localitats.

TEATRE CATALA PRINCIPAL PALACE
Companyia VILA - DAVI

Tarda, a les 5'15. Teatre d'Infants: QUIMET I, REI DE XAUXA. Nit, a les 10'15. L'èxit de Lluis Elies: LILI, VOL VIURE.— Demà, tarda popular. Darrera representació de L'HOSTAL DE LA GLORIA — Seients d'una a dues pessetes.

Teatre Còmic
PALAU DE LA REVISTA

Tarda, a les 5'15. Nit, a les 10'15 (Butaca, 2 ptes.):
LOS MARIDOS DE LIDIA
per Perlita Greco, Huertas, Murillo, 40 bellíssimes gitis. Els dansarins NAYA-TOMAS. Gran presentació — Demà, tarda i nit: LOS MARIDOS DE LIDIA.

Teatre Romea
Telèfon 22026

Companyia titular de la qual formen part Antònia Herrero, Rafael Bardem, Josep Balaguer, Elies Sanjuan, Lluis S. Torrecilla, Carme Cuevas, Maruja Cuevas i Adela Calderon. A les 5'30, les butaques a 4 ptes.:
20.000 DUROS
A les 10'15, ESTRENA del sainet en tres actes de Carlos Arniches:
Las doce en punto
Protagonistes: Antònia Herrero i Rafael Bardem. Decorat exprofés de Martínez Gari. —

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122

Imprenta:
TALLERS, NUM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Barcelona, un mes	2'50 ptes.
Fora, un trimestre	7'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre	9 — »
Altres països un trimestre	18 — »

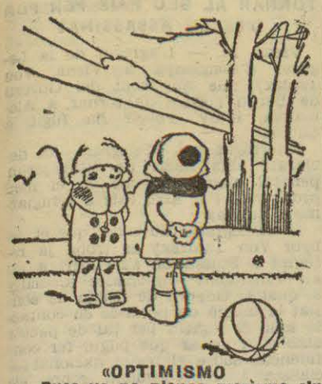

«OPTIMISMO
—Pues yo no pienso morirme sin ver el reparto de la suscripción.»
(De «Ya».)

«LA ENFERMEDAD REINANTE
—Sí, ya estamos todos bien; pero siempre con el temor de cogerla de nuevo.
—Claro. ¡En perpetuo estado de alarma!»
(De «Informaciones».)

«LES DRETES
—Nola... ¡Quina política tan tronada...! Jo em creia que seria una altra cosa.
—La culpa no és nostra; és d'això del contraban d'armes.»
(De «La Publicitat».)

«—Gil Robles ha dicho que «es justo que vivamos todos en plan de igualdad política».
—¡Que bromista!»
(De «La Tierra».)

«CON LA... GRIPE A CUESTAS
La cabeza caliente y los pies fríos»
(De «La Libertad».)

«TANTEANDO EL TERRENO
—¿Entonces no han empezado ustedes a gobernar?
—No; éstos son ligeros escarceos.»
(De «El Liberal».)

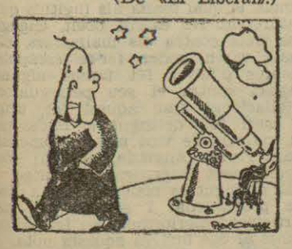

«PREOCUPACION
GIL. — Dicen que este año habrá siete eclipses. ¿Cual será el primero?»
(De «El Diluvio».)

«HITLERIANAS
—Lo corto todo. No quiero que nada me haga sombra.
—Siempre quedarán las raíces, señor.»
(De «Las Noticias».)

·EL TREBALL· ·LA PREMSA·

Una baixa entre els treballadors

Panaït Istrati, feixista, traïdor a la classe obrera

Panaït Istrati era un irreverent, un iconoclasta. La Societat es portà amb ell amb extremada duresa; per tant, Istrati no podia respectar res d'una Societat que tant martiritzava els homes de cor mentre protegia els tirans, els rics i els botxins. Aquest era, en síntesi, el seu llenguatge quan el conegueren Romain Rolland, Henri Barbusse, Martin Maurice du Gard, que el presentaren al món literari i al món proletari. Al món literari hi féu entrada com a gran escriptor, acompanyat, en les seves primeres passes, per Romain Rolland, Martin Maurice du Gard i altres personalitats literàries de França.

Rolland, també, i Barbusse, l'abraçaren en nom de la classe treballadora, en nom dels oprimits de tots els països i li oferiren un lloc als rengles del proletariat per tal de participar en les aspres lluites que s'apropaven.

Era l'any 1924, després de sortir d'un hospital de Niça, convalescent d'un tall a la gorja que ell mateix es féu amb intenció de suïcidar-se, car estava tip de sofrir privacions i xurriacades, el pobre Istrati.

A Panaït Istrati s'aproparen una munió d'homes intellectuals i treballadors manuals que, exilats a París, lluitaven per la llibertat de tots els pobles, junt amb altres germans francesos: Francis Jourdain, George Vidal, August Labayru, Lluís Haussard, Pere Foix —aquest traductor castellà del rebel de Braïla— i molts d'altres.

Com sigui que a més a més Istrati tenia el culte a l'amistat, esdevingué el germà de tots. Però això fou els primers anys. Després... els francesos a França, els estrangers reintegrats a les lluites del seu respectiu país, hom notava un petit canvi en l'actitud de Panaït Istrati, el qual declarà que ell mai més no tornaria a Romania mentre no fos alliberada del jou que l'esclavitzava.

El 1927, collaborà amb Barbusse i Rolland a la creació de «Monde», que havia de menar, i menà, una lluita ferma i constant contra el feixisme. Abans, el 1925, indignat per l'empresonament del seu traductor castellà «Delaville», escriu cada setmana una carta a la presó de Barcelona malparlant de la dictadura de Primo de Rivera i féu promeses de lluitar mentre li resti un alè de vida per la llibertat de tots els pobles. Els seus primers llibres són tramesos, per ell, per mitjà del seu traductor, als presos de Barcelona, als quals dedica sentides frases.

El 1929, oblida els seus traductors i dóna els llibres a altres editorials que l'afalaguen i li omplen les butxaques de diners. Ell, Istrati, s'acosta als tirans i els seus traductors continuen fent estada a les presons; però ja no els escriu cartes ni els tramet els seus llibres.

Fa un viatge a Romania i els feixistes volen assassinar-lo. La «siguranza» de Bucarest ha de protegir-lo i ell, gairebé fugitiu, torna a París. Però ja no és el mateix Istrati.

Aquell Istrati que de l'anonimat i de la misèria passà a adquirir popular renom, gaudint de benestar i respecte, gairebé glorificat per la crítica de tots els països; aquell docker del port de Braïla; aquell intrèpid aprenent de confiter de la pastisseria de Kir Nicolàs; aquell miserable fotògraf ambulant de Niça, esdevingut un home de fama universal gràcies a Romain Rolland, a Henri Barbusse i a altres lluitadors de la classe obrera, s'ha convertit clarament al feixisme.

Però ha fet més encara. Barbusse ens ho explica.

Començà per sentir gelosia de Màxim Gorki, car no podia sofrir que li diguéssin el «Gorki romanès». «¡Per què no diuen el Panaït Istrati rus en parlar de Gorki!» deia el nostre home.

Malparlava de Gorki també perquè aquest guanyava més diners, pels quals semblava tenir Istrati massa predisposició, afirma Barbusse. Començava a mesurar-ho tot a través dels bitllets de banc. Primer, escriu a «L'Humanité», de París», una solemne i pomposa abjuració als seus executors testamentaris futurs, manifestant la voluntat d'ésser enterrat en terra soviètica i declarant un amor violent i etern a la U. R. S. S.

Més tard, publicà dos llibres contra la U. R. S. S. perquè —digué el mateix Panaït Istrati, segons afirma Barbusse— els russos no el remuneraren prou bé. Volia ésser tractat «sine die» a cos de rei pels bolxevics. Diu Barbusse que arribà a tal grau el seu despit que els dos llibres contra la U. R. S. S. els signà sense haver-los escrit.

El 1929, torna a Romania i en ocasió d'una important vaga de minaires a Lupeni, Panaït Istrati pren part en una enquesta governamental com a enviat especial del diari «Lupta». El viatge el fa en unió dels delegats del Govern. Doncs bé: en aquella vaga minaire es produïren violències i moriren fusellats sense formació de causa dotze obrers minaires mentre que d'altres foren martiritzats als calabossos de les presons. Panaït Istrati no solament aprovà el Govern, sinó que escrigué «que la responsabilitat dels accidents era del Sindicat que declarà la vaga.»

Barbusse cita altres fets: El 1932, Panaït Istrati, en qualitat de periodista, assisteix al Congrés dels Sindicats obrers unitaris de Romania, que en aquella època podien encara funcionar legalment.

Acabades les tasques del Congrés, Istrati fou dels primers que amb més vehemència preconitzava la necessitat que fossin declarats il·legals i empresonats els principals dirigents dels esmentats Sindicats obrers.

No estava satisfet encara: arribà a la denúncia concreta, feta en articles en diaris feixistes en relació a antics companys seus que estaven amagats, perseguits per la policia de Braïla, ciutat nadiua d'Istrati. Nombrosos militants obrers foren empresonats seguint les instruccions de Panaït Istrati. ¡¡L'«aïdouck», esdevingut confident de la policia feixista de Romania!!

Es ara un dels principals collaboradors del diari feixista «Curentul».

Fa uns sis mesos que Panaït Istrati és, oficialment, membre de la «Guàrdia de Ferro», secció armada, progromista i terrorista, subvencionada pel Govern de Hitler. Hom recorda que fou la «Guàrdia de Ferro» la qui organitzà l'atemptat contra el que fou President del Consell, Duca.

El grup de Panaït Istrati és el que porta el nom de «Stelesku» i forma part dels tres que dirigeixen l'organització terrorista. Tenen un periòdic com a òrgan del grup, titulat «La Croisade du Roumanisme», el qual ha dedicat alguns números a Panaït Istrati, i aquest ha escrit en ell nombrosos articles.

Al diari feixista «Universul» del

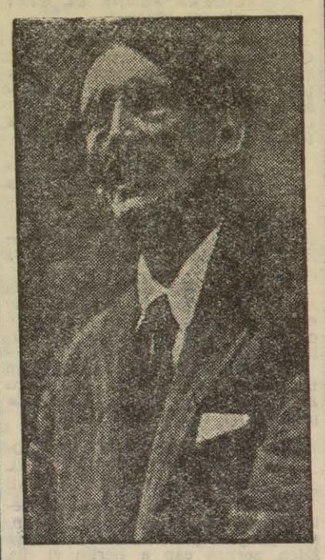

BARBUSSE

19 de gener d'aquest any, hi publica Istrati un article tractant de demostrar que el nacionalisme antisemita i els progroms, alhora que el terrorisme organitzat contra el moviment obrer, en realitat serveixen els grans interessos de la Humanitat.

Fa constar Barbusse que Panaït Istrati usa de la mateixa fraseologia que els Gustaus Hervé i altres exemplars vivents de la traïció i de la covardia.

Segurament que quan «El Debate» se n'adoni el nomenarà corresponsal a Romania. Pot formar la colla. Deu ésser —pobre Istrati!— un criat més de la Lupescu i del seu amic... el rei.

Panaït Istrati és baixa en el moviment proletari i dels que lluiten per la llibertat.

Espanya en el món del treball

Per l'article 393 del Tractat de Versalles, es creà la Societat de les Nacions i l'Oficina Internacional del Treball, determina que s'ha de fer una classificació per tal de conèixer els vuit països de major importància industrial del món.

Amb mires al compliment de l'esmentat article, el Consell de l'Oficina Internacional del Treball, de Ginebra, ha publicat la llista dels 20 principals països del món per ordre de llur importància industrial.

Fins a l'última reunió de l'Oficina Internacional del Treball, els vuit principals països estaven classificats així: Alemanya, Bèlgica, França, Anglaterra, Itàlia, Japó, India i Canadà, que eren els que ocupaven els llocs permanents del Consell.

Però ha estat necessari fer una nova classificació, amb motiu de l'ingrés a la Societat de les Nacions dels Estats Units i de la U. R. S. S., cosa no gaire fàcil de fer tenint en compte que hom ha d'estar d'acord amb les normes a seguir. Posat a discussió es convingueren les següents normes:

Primera. — La xifra de les contribucions a la Societat de les Nacions tal com està acordat, amb relació a la fortuna pública de cadascú dels Estats adherits.

Segona. — La importància industrial dels Estats Units en el seu estricte sentit, d'acord amb les dades més autoritzades en el món com són les que posseeix l'Institut für Konjunkurforschung; i sobre la base de la població industrial, de la força motriu emprada en les indústries i la vàlua de la producció industrial.

Tercera. — La vàlua del comerç exterior (exportacions i importacions) segons les estadístiques de la S. de les N.

Quarta. — La xifra total de la població activa.

La classificació d'Espanya en cada una de les quatre bases:

En la primera ocupa el novè lloc.

En la segona l'onzè amb un 1'20 per 100 de l'activitat industrial del món, precedida pels Estats Units, Alemanya, Anglaterra, França, Rússia, Itàlia, Japó, Canadà, Txecoslovàquia i India i seguida per Bèlgica, Holanda, Suècia, Suïssa, Austràlia, Polònia, Argentina, Austria i Brasil.

En la tercera ocupa el 17, seguida solament pel Brasil, Austria i Polònia, ja que la vàlua que la Societat de les Nacions atribueix al comerç espanyol d'exportació i importació és de 2.884'7 milions de dòlars or.

En la quarta també l'onzè, amb 7.733.000 treballadors excloses les dones ocupades en els treballs de l'agricultura, que no han estat comptades.

L'O. I. T. per tal de donar a conèixer el nombre de treballadors espanyols, utilitzà les estadístiques del 1920, que, és clar, donen un contingent inferior a l'actual. Amb relació a la quarta base figura en primer lloc l'India, amb 120.923.000 obrers, i en el darrer, Suïssa, amb 1.891.000.

La classificació total ha estat establerta com segueix:

Primer, els Estats Units, amb un índex de 4.693, resultant dels índexs parcials de les quatre bases; segon, Anglaterra, amb 2.432; tercer, Alemanya, amb 2.134; quart, França, amb 1.589; cinquè, India, amb 1.299; sisè, Rússia, amb 1.264; setè, Itàlia, amb 894; vuitè, Japó, amb 885; novè, Canadà, amb 656; desè, Espanya, amb 480; onzè, Holanda, amb 470; dotzè, Txecoslovàquia, amb 457; tretzè, Bèlgica, amb 441; catorzè, Argentina, amb 419; quinzè, Polònia, amb 392; setzè, Austràlia, amb 370; dissetè, Brasil, amb 336; divuitè, Suècia, amb 301; dinovè, Suïssa, amb 295, i vintè, Austria, amb 192.

La lluita contra el feixisme

«Solidaridad Obrera» del diumenge passat, publica un editorial titulat «La verdadera lucha contra el fascismo», en el qual reivindica, per als elements de la C. N. T., l'exclusivitat de la lluita contra el feixisme, i diu:

«INCOMPRENSION DE LAS IZQUIERDAS

Hay que combatir el fascismo, librar a la humanidad de ese flagelo, volver al camino del progreso, más o menos lento, pero al progreso. No debiera ser interés exclusivo nuestro, debiera afectar a todos aquellos que se tildan de liberales, de elementos progresivos, de portavoces de un avance hacia formas sociales, económicas y morales más perfectas. Podríamos disentir entonces sobre los métodos, pero todos juntos constituiríamos un bloque invencible ante las manifestaciones de la reacción, de la retrogradación. ¡No es así, y esta es la tragedia!

Hombres y partidos que, frente a la Dictadura militar y a la Monarquía nos parecían progresivos, se han convertido en defensores acérrimos del «statu quo»; socialistas y republicanos habían creido llegar al linde final de la evolución humana, y en lugar de aprovechar su fuerza y sus recursos del momento en cerrar tanto más las puertas del retorno del pasado abriendo lo más posible las del porvenir, se dedicaron a dictar leyes contra todo avance más allá del límite por ellos considerado insuperable.»

No volem entrar en discussió amb l'òrgan de la C. N. T., sobre les afirmacions que ha escrit amb relació a la lluita contra el feixisme, però ens dol, car això demostra o que no llegeixen el nostre diari o que, llegint-lo, no diu la veritat als seus lectors, car ací tenim a disposició de tothom la col·lecció de LA HUMANITAT i de «La Ciutat», per tal que es pugui veure la nostra tasca persistent, diària, podríem dir, que aquests dos diaris han menat i menen —ara LA HUMANITAT— contra el feixisme, en totes les seves manifestacions.

Nosaltres, més generosos, considerem que en la lluita contra les brutalitats feixistes, hi caben totes les persones liberals, pensin com vulguin, celebrant sempre que com més siguem, millor i més divulgada serà l'«obra» feixista.

Acabarem dient que, per a combatre el feixisme, sempre estarem al nostre lloc i lluitarem per la llibertat amb la ploma i amb la paraula, com sempre ho hem fet, sense esperar allíçonaments ni mots d'ordre de ningú. Per aquestes batalles, sempre s'estableix una solidaritat espiritual, sense necessitat de pactes ni convenis, amb tots els homes i estaments lliures.

Que no ho oblidi «Solidaridad Obrera».

Biblioteca per als obrers parats

Aportació de l'Editorial Proa

Després de la Lliberia Central, l'editorial Proa ens ha tramès una col·lecció de llibres seleccionats, tots de gran interès, que passen a la Biblioteca per als obrers que estem organitzant. Heus ací els volums de la Proa: dos volums de «Res de nou a l'Oest», d'Enric Maria Remarque; dos volums de Lleó Trotski, «Què ha passat?»; dos volums de «Catalunya sota la Dictadura», d'Artur Perucho; primer i segon volums de «El Bé i el Mal», de J. Navarro i Costabella; primer, segon i tercer volums de «Pickwick», de Charles Dickens; primer, segon, tercer i quart volums d'«Anna Karenina», de Lleó Tolstoi; «Tolstoi», de Stefan Zweig; «Camins de França», de Joan Puig i Ferreter; «Fi de jornada», de R. C. Sherrif i Vernon Bartlett. «On són els pobres», de Joan Puig i Ferreter; «Els cors purs», de Josep Kessel i «Els exiliats acusen», de Ramon Xuriguera.

Total de volums: 21.

Esperem que l'exemple de l'editorial Proa serà seguit per les altres cases editores de Barcelona i totes voldran contribuir a la creació de la Biblioteca per als obrers en atur forçós. Aportacions a la nostra Redacció, Ronda Universitat, 25.

NOTICIARI

— La «Unió Professional de Cobradors i Mossos del Comerç Banca i Indústria de Barcelona» es reunirà en Assemblea general ordinària avui, dijous, dia 28, al seu estatge social (Moncada, 14, pral.), a les 10 del vespre.

Hom recomana a tots els seus associats la més puntual assistència degut a l'assumpte a deliberar.

—La Junta Directiva de la Societat de Fotogravadors, convoca per al dissabte vinent, dia 2 de març, a les 6 de la tarda, els seus associats a la reunió general extraordinària que tindrà lloc a l'estatge social (Ferlandina, 67 (Bar).

La verborrea de Gil Robles

La Veu de Catalunya *comenta —una mica agre el to, com és lògic—els discursos dominicals del líder de la Ceda. Veritablement, en un home tan catòlic com Gil Robles, aquests discursets de cada diumenge no són pas una manera de santificar les festes.*

«Segons diuen les informacions que publiquen els diaris, el senyor Gil Robles ha pronunciat aquest dies tres discursos: un a Salamanca, un altre a Gijon i un tercer a Oviedo. Aquests tres discursos són ben bé típics, és dir, representatius de la mentalitat i de la manca de pensament de govern del Cap de la «Ceda».

El discurs de Salamanca es referia al problema del blat. Doncs bé. El lector no hi trobarà cap referència concreta sobre aquest problema. Paraules i paraules sense ensopegar, a tot el llarg del discurs, amb una sola idea sobre el fons del problema del blat i les seves possibles solucions. S'ha fet sovint l'observació que el senyor Gil Robles no parla mai sobre un problema concret, com fan els governants i els politics de tots els països europeus, des de la Gran Bretanya a la Rússia soviética. El discurs de Salamanca n'es una prova decisiva. Parlava a Salamanca, on el problema preocupa greument. Parlava del blat i dels conflictes que suscita un excedent transitori en la producció. No podia ésser un problema més viu, un problema més concret. No hi ha en tot el discurs sinó els tòpics de sempre, la pompa mitinesca del propagandista i del partidari. No hi ha ni un sol pensament ni una sola idea ni una sola dada de govern. ¿Com vol resoldre el senyor Gil Robles un problema que ni coneix ni fa cap esforç seriós per conèixer?

Pero si al discurs de Salamanca no hi ha ni una sola idea ni una sola xifra ni una sola consideració sobre el problema concret del blat, hi ha la reincidència, en un prejudici vulgar, indigne d'un governant, que mai cap polític solvent, ni de la monarquia ni de la República, no s'havia atrevit a recollir. Hi ha aquest pobrissim prejudici contra la indústria catalana que ha viscut —diu— gràcies a la protecció de l'aranzel. Hi ha hagut aquesta allusió als homes de la Lliga: «Pero que no nos vengan a discutir los de un partido político, que han tenido a su cargo la representación de una industria que ha vivido al amparo del arancel», deia el senyor Gil Robles a Salamanca. Poques paraules, però ben representatives d'una mentalitat! En primer lloc, la negació del dret a la discussió, a la controvèrsia, que és l'essència del règim representatiu. «Que no nos vengan a discutir». En segon lloc, l'atribució de la defensa d'una categoria econòmica a un altre partit, quan la pròpia agrupació s'anomena «agrària». «Los de un partido político que han tenido a su cargo la representación de una industria». La llegenda que el senyor Cambó qualificava durament en el seu magnific discurs de Tarragona, com pressentint el parlament que a la mateixa hora pronunciava el senyor Gil Robles a Salamanca. En tercer lloc, la temptativa, impròpia d'un governant i d'un polític solvent, d'oposar els interessos i els sentiments d'una regió espanyola als d'una altra i d'oposar els interessos de l'agricultura als de la indústria, sense cap visió de la realitat ni del conjunt de l'economia del país. I, finalment, l'atac a l'economia catalana, com a represàlia, impròpia d'un estadista, del fracàs reconegut de les seves propagandes a Catalunya: «una industria que ha vivido al amparo del arancel». I això ho deia, precisament, parlant del problema del blat!

A Gijon i a Oviedo, el senyor Gil Robles, davant un problema tan concret com el de la ruïna i la necessitat de reconstrucció d'Astúries, també es lliurava a la improvisació retòrica. Aquells discursos el mateix podien pronunciar-se a Gijon i a Oviedo que a Puerto de Santa Maria. I el senyor Gil Robles s'oblidava que el seu partit és al Poder i parlava com si encara fos a l'oposició. Mentrestant, el Consell de Ministres perllongava per un mes encara els estats d'excepció, els estats d'alarma i de guerra a tot el territori de la República, després de més de quatre mesos de vençuda la subversió violenta, i autoritzava el governador general de Catalunya per a destituir alcaldes i Ajuntaments i nomenar Comissions gestores.»

La vida municipal catalana

La Publicitat *en el seu editorial d'ahir diu el que segueix:*

«El Governador general de Catalunya ha estat facultat per un decret per a suspendre Ajuntaments, destituir alcaldes i nomenar Comissions gestores. cia d'aquesta disposició que posa en No escaparà a ningú la transcendènmans del Governador general tota la vida municipal de Catalunya. Dies passats, amb motiu de la dissolució de la Comissió mixta de traspassos, substituïda per un organisme de designació governativa, ens preguntàvem què quedaria de l'Estatut; avui, després del decret acordat en l'últim Consell de ministres, la resposta a la nostra pregunta ha d'ésser molt més elegiaca encara.

La llei del 2 de gener, que crea i regula el règim transitori, deixava intacta la llei municipal.

La situació de molts Ajuntaments de Catalunya és positivament anòmala del 6 d'octubre ençà; si realment hi ha interès a restaurar la normalitat en la vida pública cal regularitzar el funcionament de les corporacions municipals, començant per la de Barcelona. A tots els Municipis és perillós confiar-ne la gestió a les iniciatives personals, modalitzades sempre per les exigències de la política de partit; a Barcelona, però, aquests perills prenen unes proporcions exorbitants. El fet que l'autonomia hagi estat suspesa no justifica la caiguda d'una llei que no ha estat derogada, ni la modificació d'un règim que res no ha desvirtuat. La modificació, no obstant, ha estat profunda i cal veure quines repercussions tindrà en la realitat. El decret de referència erigeix el Governador general en àrbitre de la vida municipal catalana; si les facultats que li han estat conferides són amplíssimes, les responsabilitats morals que hi van aparellades són considerables. Hem dit moltes vegades que el millor camí per a restablir la tranquil·litat i la confiança en el públic és reintegrar als seus càrrecs els regidors que estan en situació de poder-ho fer, i recórrer als suplents designats per la decisió popular, si impediments legals inhabiliten alguns dels titulars. El Governador general pot nomenar Comissions gestores; les circumstàncies no ens permeten gaires suggestions en la matèria; confiem, però, que la discreció i el tacte de la persona que avui disposa d'aquesta alta facultat li inspiraran solucions satisfactòries que faran més suportable la minva que en tots els sentits representa el decret. Ningú no podrà sorprendre's si considerem inajornable la regularització de l'Ajuntament de Barcelona.»

Diferència de tracte

La Tierra *dedica el seu editorial als monàrquics de Villa Cisneros i a Portugal i a com foren tractats a Portugal.*

«A B C» de hoy ataca al señor Azaña y se revuelve airado contra «El Liberal». No nos extrañan, en verdad, ni una ni otra cosa. Pero el ex presidente del Consejo, que puede ser atacado por tantos errores como cometió durante su actuación —y no fué el menor dejar en pie todas las organizaciones reaccionarias—, no le combate el órgano alfonsino por nada de esto, sino por un aspecto de su labor en el que nosotros, que tanto le hemos combatido, tenemos que aplaudirle. Y en cuanto al periódico republicano, es objeto de sus iras porque afirmó que también los monárquicos portugueses refugiados hace años en España —conspiradores en la época harto breve en que el vecino país gozó de libertades democráticas— habían tenido ayudas y apoyos en los días tristes en que nuestro país padecía bajo la monarquía del último de los señoritos Bourbon.

«A B C» niega muy indignado esta suposición, aunque admite que gozaron de algún auxilio económico que «espontánea y libremente les brindaron algunos, no muchos, monárquicos españoles». Nosotros vamos a admitir lo que dice «A B C» y que fueron pocos los monárquicos españoles que brindaron a sus amigos de Portugal ayuda económica, porque todavía no olvidamos a cierto «grande de España» que, como muestra de su desprendimiento, dió mil pesetas para una conspiración contra la República. Pero nosotros no creemos que sea preciso remontarse muchos años atrás para encontrar, a la inversa, casos y cosas parecidos a los que provocan la ira del órgano alfonsino.

Para «A B C», para los monárquicos todos, lo más indigno e intolerable de la actuación de Azaña fué que prestara ayuda o apoyo a los revolucionarios portugueses que pretendían derrocar la dictadura de su país. Y se olvida, deliberadamente, de que algo parecido, sólo que al revés, pudiéramos decir y achacar nosotros. Pero todavía está reciente el caso de los monárquicos españoles— para algunos de los cuales se iba a pedir la última pena en Consejo de guerra —que fugados de Villa Cisneros, encontraron ayuda y apoyo en tierras de Portugal. Si los revolucionarios portugueses conspiraban contra la dictadura establecida en su país, los monárquicos españoles conspiraban contra la República establecida en España. Y nos hemos cansado de leer, en la propia Prensa monárquica, la serie interminable de agasajos, de distinciones y de amabilidades con que los monárquicos hubieron de ser recibidos en el vecino país.

¿Han olvidado los monárquicos españoles, que tanto chillan ahora este episodio harto reciente? Pues convendría que lo tuvieran muy presente. ue recordaran lo sucedido e incluso que leyesen la colección de sus propios periódicos, de ese mismo «A B C», donde queda constancia de las facilidades que en tierras portuguesas tuvieron los que de tan peregrina manera lograron evadirse de Villa Cisneros.

Pero, como final ya, quisiéramos señalar un pequeño contraste. Los monárquicos españoles hablan constantemente de patria. Sin embargo, hacen arma de un episodio que puede, al trasponer las fronteras, provocar complicaciones exteriores. Y ellos que acusaron siempre a Azaña de separatista, concentran sus tiros precisamente en aquel aspecto en que realizó una política netamente peninsular que era la negación de todo separatismo. A nosotros, hàgala quien la haga, la obra de atracción sobre el país hermano; la tarea de propugnar la màxima cordialidad en las relaciones de ambos pueblos y la màxima libertad para los dos, nos parecerà siempre admirable. Por eso es este uno de los aspectos de la obra de Azaña que nosotros, que le combatimos tanto, no combatiremos nunca.»

La coalició en perill

Hi està cada dia, naturalment; perquè certes coses hi estan sempre en perill. Sembla, però, que la inestabilitat s'ha accentuat aquests dies. La Publicitat *ho comenta així:*

«Concessió de suplicatoris, llei municipal, llei d'arrendaments, problema alcoholer; cap d'aquests assumptes tractas al saló de sessions no ha aconseguit desvetllar l'interès dels legisladors que, en nombre molt escàs, assistien als debats polítics.

Els diputats pensaven, en efecte, si valia la pena de prestar atenció a semblants discussions quan està oberta una gran interrogació política. Quan durarà aquesta siutació? Quin desenllaç tindran els esdeveniments que s'apropen?

Els diputats de la Ceda semblaven aquesta tarda els més inquiets i preocupats. Formaven grupets en els passadissos, comentaven els temes del dia i no amagaven llur pessimisme. Persones ben assabentades afirmaven que no trigarien a manifestar-se les discrepàncies fonamentals que sobre alguns problemes de govern d'apremiant actualitat existeixen entre cedistes i radicals. Cal relacionar aquesta preocupació dels amics de Gil Robles amb el to dels darrers discursos del cap de la Ceda, els quals o són l'anuncí d'una immediata presa del poder o el començament d'una campanya d'oposició. A judicar per certs detalls, més aviat cal optar per creure això darrer.

Hom coneix el motiu principal de la discrepància dels cedistes amb els seus aliats de Govern. 'ls correligionaris de Gil Robles afirmaven aquesta tarda que llur posició és irreductible, i afegien que el seu cap polític tornarà de la seva excursió a Astúries disposat a mantenir aquesta actitud amb totes les seves conseqüències, i l'òrgan nocturn de la Ceda en donar compte de l'arribada a la Cambra de sumari pe contraban d'armes, assenyala la possibilitat que les vicissituds polítiques impedeixin que aquest afer es tramiti parlamentàriadlent, d'acord amb el programa previst. Com que aquest afer, segons els terminis convinguts, havia de discutir-se a les Corts dintre vuit dies, és evident que els informadors del diari cedista creuen possible que aquestes vicissitudes polítiques tiguin efecte abans de complir-se tan breu termini.

També el mateix periòdic anuncia que Gil Robles iniciarà aquests dies una campanya de mitings i conferències tan intensa com la que va realitzar amb les Constituents; allò que no diu el diari en qüestió és si aquesta campanya tindrà el mateix to d'agitació oposicionista que aquella, puix que això equivaldria a declarar que Gil Robles pensava realitzar-la alliberat ja de les responsabilitats de la seva participació en el Poder.

Els radicals, per la seva banda, estan alarmats per les declaracions que ha fet Gil Robles a Oviedo abans d'emprendre la seva tornada a Madrid, que confirmen i donen més valor all que ha dit en els seus discursos anteriors. No semblen disposats els radical a deixar fàcilment el pas lliure a la Ceda ni sotmetre's a les seves imposicions. S'adonen, pel que es veu, que en aquests moments es juguen la seva pròpia existència com a partit Per això hom concedeix gran importància a la reunió que convocada pel senyor Lerroux, celebrarà demà el Comité Executiu del partit radical amb l'objecte d'examinar el moment polític.

Dintre el partit radical hi ha dues tendències: una que creu que el Poder, en cas de produir-se esdeveniments polítics, aniria a mans de la Ceda, la qual cosa ha d'evitar-se transigint amb tot abans d'obrir la possibilitat d'aquests esdeveniments, i una altra que confia que s'encarregaria del Poder una coalició republicana, en la qual el lerrouxisme conservaria la preponderància i que podria iniciar una obra de pacificació i de normalització política.

Altres elements, ultra els radicals, han reemprès, en vista de tot això, els treballs que realitzaven la setmana passada per tal de preparar aquesta eventual coalició, treballs que van ésser suspesos en fer-se pública la unió de cedistes i agraris. Una altra vegada tornen a ésser els agraris la clau de tots els projectes, encara que hom no sap en definitiva quina serà la seva actitud. El que no pot precisar-se avui és si els esdeveniments es precipitaran en tornar Gil Robles d'Astúries i després de la reunió dels radicals de demà, o sofriran algun retard. Molt menys pot predir-se el desenllaç que tot això tindrà. Per avui ens limitem a explicar quina és la situació i a assenyalar les possibles solucions.»

Problemes a resoldre

El panorama polític és cada dia més dens, més tèrbol, més espès. Hi ha coses que s'han de resoldre amb urgència i no es resolen de cap manera. El Diluvio, *comentant aquesta situació, escriu:*

«Va a ser puesto sobre el tapete parlamentario, con carácter de urgencia, el proyecto de ley electoral, en cuyas líneas generales existe ya, según parece, una coincidencia de criterio entre los jefes de las minorías colaborantes con el Gobierno.

A juzgar por lo que de esta cuestión se sabe, por lo que se dice y se comenta en torno a ella, en la nueva ley se establecerá el sistema mixto electivo con sus dos caracteres de mayoritario y proporcional.

Será ello una novedad singularísima. Las derechas lo esperan como la panacea política de sus inquietudes, dudas y angustias.

No hay que ser muy lince para penetrar en el propósito que anima esta innovación, verdadera piedra filosofal —valga la frase— del arbitrismo político.

En las grandes ciudades, Madrid, Barcelona, Valencia, donde el espíritu público vibra y se exterioriza con indudable independencia, no estiman las derechas muy segura su causa. El recelo es justificado. En ellas, las izquierdas han obtenido siempre sus votaciones y sus éxitos más clamorosos.

Está contingencia van a paliarla las derechas, al menos ese es su propósito, con el sistema proporcional. Merced a él, la Ceda y los agrarios, por ejemplo, que ni pinchan ni cortan en Barcelona, pueden salir airosos por minorías o conseguir en ellas el beneficio que por el procedimiento mayoritario les sería inposible.

A las zonas agrarias, a los burgos podridos que dijo Azaña, les vendrá bien, como anillo al dedo, el otro sistma de los dos que comprende la ley en proyecto: el mayoritario. Allí los grandes partidos de izquierda no ejercen el influjo político y espiritual que en las ciudades populares. Allí el caciquismo, que ha retoñado con impresionante exuberancia, puede maniobrar a su gusto. Allí, en fin, merced a este expeditivo expediente, quedará asegurado el éxito de las derechas por mayoría.

Juzgamos indispensables, en plazo próximo, por razones de peso decisivo, los comicios municipales. Es este problema que no puede retrasarse, porque afecta a la salud de la República, asentada hoy sobre los falsos y febles fundamentos de unas Corporaciones edilicias, células de la vida nacional, regidas por Comisiones gestoras que pugnan con el sentimiento público.

Otro tanto decimos de las Cortes. Las considera la opinión pública agotadas, estériles. No han resuelto ninguno de los graves problemas nacionales. Por mucho menos de lo que con ellos ha ocurrido, se afirmó de las Constituyentes que estaban divorciadas del país.

Con ley electoral nueva o vieja, con sistema mayoritario o proporcional, con procedimiento mixto o sin él, lo indudable es una cosa: Que urge la consulta electoral al país. Sólo ella puede proyectar luz sobre tantas sombras como ensombrecen a la República y ofrecer soluciones eficaces y certeras a los problemas que tienen estancada su marcha.»

DELEGACIO D'HISENDA

*

PAGAMENTS PER A AVUI

Ramon M. Dou, 6.272'76 pessetes; Jaume Ferrer, 975; Josep Garica, 3.264'50; Celestí Julià, 128'74; Antoni Molins, 354'06; Antoni Martínez, 59.360'28; Josep Núñez, 519'25; Rafael Prats, 144'85; Francesc Puig, 2.000; Administrador Presó Cellular, 49.000; E. Arnau Mateu, 857'40; A. Maristany, 449'00; Bodegues Bosch Güell, 2.649'22; Bosch i Companyia, 5.558'33; Josep Capdevila, 805'83; Albert Fàbregues S. C., 533'43; H. de E. Miguel, 6.011'66; Suïssa Segurs Vinterthur, 22.271'45; The Royal Baner, 137.458'62; Vermut Martini Rossi, 4.474'70; Llorenç Perals, 84'48; Administració de Loteria número 2. 65.000 pessetes.

Catalanistes esquerrans de tot Catalunya!

EL POBLE

diari polític d'esquerra

Sortirà dintre de poc

Hi col·laboraran els millors escriptors polítics d'esquerra

Apresseu-vos a demanar cartells de propaganda i butlletins de subscripció a l'Administració, Canuda, 11, pral. — Telèfon 16563 — Barcelona

Poseu-vos en contacte amb el nou diari català «EL POBLE» defensor dels nostres ideals

· LES LLETRES ·

LITERATURA ARAB

Poetes i prosistes contemporanis siri-libanesos

Un extens treball que signa Víctor Hakim, notable poeta del pròxim Orient, ens asabenta, extensament, del moviment literari del seu país d'origen. Creiem que serà plaent als lectors de llengua catalana haver esment del que conté aquest treball.

BECHARA KHOURY

La regió geogràfica de Síria-Líban ve exercint en el curs de la Història, de reguladora del pensament pròximo-oriental, s'ha apressat a occidentalitzar-se literàriament. Als seus escriptors es deu bona part de la renaixença de la llengua àrab, especialment a Egipte. Pel que fa a l'element jove, la seva permanència a les universitats europees, havia de produir, forçosament, un canvi en la forma d'expressió que ha respectat, però, les essències patriòtiques. Això ha determinat que el desert, el camell i la llança, temes seculars del cançoner del país, hagin cedit el lloc a altres fonts d'inspiració més adients al ritme actual. Ha contribuït al fet que la llengua, esdevenint més elàstica i rica, pugui abastar nous horitzons. Avui els poetes siri-libanesos saben descriure, en el seu peculiar estil, la joia de viure.

El poema dels antics, difús, mixt d'erudició, de passions contingudes i creences ostensibles, es disciplina i reajusta sota l'impuls de Bechara Khoury, fundador de la revista «El-Bark», i els lírics de la seva generació: Chebli Mallat, Anim Takieddine, Nicolàs Fayad, Radrid Sélim-el-Khoury, etc., etc. Bechara, en iniciar l'any 1909 la seva acció, va reeixir a expressar, a la manera dels romàntics francesos del 1830, el característic idilli de la tradició oriental. D'aquesta fórmula nasqueren «Orwat i Afra», «Omar i Noam». La seva narració en vers «El tísic» empeltà, però, un esllanguiment premeditat al vell fons elegíac de la sensibilitat nacional.

Amb «El fals escut» reflexa l'autor les sofrences dels libanesos en el curs de la guerra. El tema és emocionant: Una dona es lliura, a canvi d'un escut, per tal de portar pa a la seva filla extenuada. ¡I l'escut és fals!

En Khalil Mardam Bey trobem un intimista—així el qualifica Víctor Hakim—més accentuat. Excessivament descriptiu, però. Es tracta d'un home de lletres, membre de l'Acadèmia Arab de Damasc. Soleyman Bustani traduí Homer i va fundar multitud de periòdics i revistes entre els emigrats sirians d'Amèrica. Una agrupació neoiorquina, «El Rabitha-El-Kalaminga» (Fraternitat de la Ploma) va exercir una influència decisiva en l'evolució de les lletres siries, sota la presidència de Jébran Khalil Jébran, autor de «El Profeta».

D'aquest equip en fou iniciador Mikhaël Nouaïmy. Hom li deu les meditacions estètiques «El Tamis» i «Les Etapes». Aquest escriptor no va pas inspirar-se, com diuen, en la mística americana, incompatible amb el seu esperit, sinó que més aviat se l'enduu el geni turmentat dels escriptors russos. Una llarga residència a Poltava explica força satisfactòriament que sigui així, per tal com allà va saturar-se de Gogol, Dostoiewsky, Tolstoi, Nekrassov i Belinsky.

Elya Abi-Mady és, per contra, un devot del dinamisme exasperat de l'Occident. A Egipte va publicar un recull, el primer. Segons Hakim, hi mancaven horitzons. Es en desembarcar a Amèrica que es redreça poderosament la seva personalitat i evoluciona sense temença. La saba nova inspira, en part, el seu «Diwan» i «Els rierols».

Es troba aquest autor enmig d'una cruïlla, però ell manté el seu to amb una energia que enamora. Res no l'enrobusteix com les experiències dolorosès. Busca com Diògenes un home i fracassa en el seu intent. Lluny, però, de rendir-se, fulmina una sàtira, «No he trobat ningú», que ve a ésser una exaltació d'ell mateix.

Youssef-Ghossout s'arrecera en les seves obres als clàssics francesos. Un assaig seu sobre la societat del seu país, «Caràcters i retrats», prologat per Khalil Moutran, va obtenir un gran èxit de llibreria. En ell s'inspirà en Teofrast i La Bruyère, sempre en dir de Víctor Hakim. Són molt notables «La gàbia deserta», aplec de treballs curts, una mica secs i àrids (¿influència atàvica del desert?) i «El comboi roig», de ritme desbordant i caire orgiàstic.

Chafik Maalouf — fill de l'erudit Issa Scandar Maalouf, de l'Acadèmia Reial d'Egipte — va fer-se un nom, al Brasil, amb «Abkar» i «Els somnis», on vesteix la poesia aràbiga amb tots els recursos feèrics imaginables. A Beyrouth, és Amin Nakhlé, «el poeta de la joventut», el qui es fa escoltar amb clara tendència simbolista, mentre Boulos Salamé, Salah Naoum Labaki i Saïd Akl s'apropen molt a l'escola surrealista. A Elies Abi-Chabké el titula Víctor Hakim «el poeta de l'obsessió i de les visions èpiques». Hom li deu una traducció de «Jocelyn».

Ve a continuació la plèiade dels neo-clàssics. La constitueixen Salaheddine Labadidi, Habib Tabet, Khalil Takieddine, Edward Bustani i Michel Abi-Chahla. Entre els novellistes es destaca Karam Melhem. Rajy Rahi i Labib Riachy poleixen «originals sentències». ¿Voldrà dir Víctor Hakim que redacten «gregueries» del tipus Gómez de la Serna?

Al Djébel Amel prepondera a El Houmani; a Damasc, Maarouf Arnaout, Mohamed El-Bozom i Jamil Sultan; a Hama, Badreddine El Hamed; a Homs, Anwar El-Attar.

Cal registrar un ampli grup d'assagistes i crítics que curen d'encarrilar les noves adquisicions estètiques. Els siri-libanesos no són, ni de molt, tan intransigents i dogmàtics com els egipcis i posseeixen un major poder d'assimilació.

Amin Rihani alterna les funcions d'escriptor de llengua anglesa — corresponsal com és de les millors publicacions anglo-saxones — amb l'esoterisme de l'Extrem-Orient, que ha recollit en «El camí dels vidents» i «El cant místic». Ha traduït «Luzumiyats», poema filosòfic d'Abul-Ala, de Moarra. El seu llibre «The Book of Khaled» és una reacció del seu esperit mediterrani contra la civilització d'ultramar. «Els reis àrabs» és

MIKHAEL NOUAIMY

la seva obra mestra i ha estat traduïda a diversos idiomes.

Sami Kayali és intellectual i publicista a Alep, «pionnier» notabilíssim de l'alliberament nacional. Es fundador de la revista «Al-Hadith», que té per norma la fusió del nou esperit sirià amb la tradició oriental. Té escrits molts contes i minuciosos estudis socials sobre la nova Turquia.

Capitaneja els joves Omar Fakhoury, de Beyrouth, de gran finor d'esperit i dots assimiladores. Gide i Valery han exercit en ell una gressa influència. Crític, prologuista i home de gran ascendent personal, ha estat puntal de molts escriptors.

Fuad Ephrem Bustani és, així mateix, una figura assenyaladíssima dintre el moviment siri-libanès. Secretari de Redacció de «Mashrik», revista que porta trenta anys lluitant en pro de la civilització asiàtica, tradueix a l'àrab els savis europeus i serveix de lligam entre aquests i els seus compatricis. Posseeix la sòlida formació crítica dels orientalistes i ha dedicat gran part de la seva activitat, com a professor de la Facultat de Lletres Orientals, a l'estudi del medi humà que varen presidir els califes.

Les lletres siri-libaneses pot dir-se que viuen emancipades d'El Caire i de Bagdad, i s'han creat una significació ben determinada dintre l'actual redreçament de l'arabisme. La literatura àrab — conclou Hakim — una i universal, ha viscut i donat lloc, en pobles diferents, a modalitats d'expressió que, malgrat la comunitat de la llengua, accentuen les particularitats ètniques.

F.

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

LES CONVERSES DE LONDRES

El govern anglès accepta la invitació de Moscou

EL SARRE

EL SENAT FRANCES EXAMINA ELS ACORDS DELS «TRES» :: UN SENADOR DIU QUE LES MINES HAN ESTAT COBRADES A MENYS DE LA MEITAT :: PROTESTES PEL PAGAMENT AMB MATERIES

París, 27. — Encara que ordinàriament no se celebra sessió al Senat, avui s'ha reunit amb caràcter excepcional per a discutir un projecte de llei, ja aprovat per la Cambra de Diputats, per a la ratificació dels acords de Nàpols, de 18 de febrer, relatius al lliurament definitiu del Sarre a Alemanya.

El projecte tracta d'acords com la cessió dels béns immobles francesos al Sarre, entre ells les mines, a Alemanya; règim de drets i interessos de França al Sarre, després de la seva reversió a Alemanya.

Després d'una àmplia discussió, en la qual intervingué el ministre de l'Exterior, Mr. Laval, que donà algunes explicacions aclaratòries, el Senat ha aprovat el projecte de llei.

* * *

París, 27. — En el curs del debat d'aquesta tarda al Senat per a l'aprovació del projecte de llei sobre la reversió del Sarre a Alemanya, el senador Bazile ha declarat que el preu de 950 milions de francs, assenyalat per a les mines de carbó de l'Estat francès en aquell territori, era molt inferior al seu veritable valor, que s'estimà en 1.800 milions per la Comissió de Reparacions. Ha dit també que era molt de lamentar que part dels crèdits de França siguin pagats en carbó, quan les mines franceses travessen una greu crisi.

El ministre d'Afers Estrangers, Mr. Laval, contestant al senador Bazile ha dit que en cap cas es passarà de dos milions de tones anuals d'importació de carbó del Sarre.

El Japó no accepta la intervenció d'Anglaterra i els Estats Units en les seves relacions amb Xina

Toquio, 27. — Els rumors que venien circulant en els medis polítics sobre l'actitud d'Anglaterra i els Estats Units, sobre l'apropament amistós de Xina i el Japó, ha originat una declaració oficial del ministeri de l'Exterior japonès, en la qual diu que els esmentats països podrien intervenir únicament com a components del pacte de les nou potències.

La declaració del ministeri afegeix que la cooperació xino-japonesa ha començat com a resultat de les doctrines de Sun Yat Seh, que preconitzava la Gran Asia unida.

El règim interior d'Alemanya s'agreuja

NO ES PODRA MALPARLAR DE HITLER NI DE CAP DELS SEUS ACOLITS

Berlin, 27. — Avui s'ha publicat un decret en el qual es disposa que els atacs a determinades personalitats del Govern i la política del Reich, seran castigats amb severes penes.

Es determina que les dites personalitats són: el Führer i el Canceller; tots els ministres del Reich; governadors dels Estats; els secretaris dels ministeris; els governadors provincials; els caps de districtes dels nacionalsocialistes, i els membres dels Consells del partit governant.

La guerra del Chaco

ELS CERCLES AFECTES A LA SOCIETAT DE NACIONS DIUEN QUE LES POTENCIES EUROPEES ESTAN DISPOSADES A FER COMPLIR ELS ACORDS AL PARAGUAI : L'ARGENTINA PRESSIONA A FAVOR DEL PARAGUAI

Ginebra, 27. — En els cercles hispano-americans de la Societat de Nacions es produeixen els més diversos comentaris i opinions sobre la pròxima sessió de l'assemblea que tractarà de l'aplicació de les sancions al Paraguai, emergents del seu retir.

S'estableix, per descomptat, que el Consell ha fixat una norma per a les futures deliberacions, pel fet d'haver tramès la seva resposta categòrica al Paraguai, en la qual, citant l'article primer del pacte, deixa veure clarament que la seva actitud és completament contrària i disconforme i que la Lliga estaria disposada a deixar que caiguin sobre el Paraguai les responsabilitats de l'article 16.

Existeix el criteri d'apreciar que la majoria de les potències europees estan decidides a fer valer els seus drets i el prestigi de la Lliga, mantenint el seu punt de vista, i decretar el boicot econòmic i diplomàtic al Paraguai. S'allega que, per a l'aplicació de les sancions al Paraguai, que tant Bolívia com aquest país, han contret obligacions serioses amb la Lliga i han ofert la seva col·laboració per tal que ella intervingués en la solució del conflicte, després que les gestions pacificadores de les nacions sudamericanes havien fracassat, principalment degut a la intransigència paraguaiana.

S'aprecia que col·laboren a l'actitud enèrgica de la Lliga tots els instruments pacifistes que ha signat el Paraguai, i que declaren fóra de la llei el país que no es sotmet a les decisions i recomanacions de la Lliga, que coincideixen i reforcen els esmentats pactes pacifistes.

El principal obstacle amb el qual ensopega la Lliga, per tal de portar a terme les seves decisions, són els treballs actius que realitza la representació argentina, la qual vol desplaçar l'incident promogut pel Paraguai fóra de la Lliga i que ell sigui solucionat en virtut d'acords signats per les nacions sudamericanes que es concretaren en el pacte de Saavedra Lamas. Encara que el principi d'aquest monroísme hispanoamericà sembla completament inòquo, en ell està tancat el veritable nus de la qüestió. L'Argentina es troba vinculada estretament amb el Paraguai econòmicament, i tracta de defensar els quantiosos interessos dels seus súbdits al Chaco, de tal manera, que una ruptura de relacions comercials amb l'esmentat país repercutiria, en forma perjudicial, en les seves esferes econòmiques i financeres. D'ací la seva tendència d'arrossegar a un grup de països sudamericans per tal que fracassin les temptatives de la Lliga d'aplicar el boicot al Paraguai.

LA COMISSIO ES REUNIRA EL DIA 11 DE MARÇ

Ginebra, 27. — La Comissió de l'Assemblea de la Societat de Nacions, encarregada d'ocupar-se del conflicte del Chaco, ha decidit reunir-se el dia 11 de març, per tal d'estudiar la situació creada per la retirada del Paraguai de l'organisme internacional.

La situació d'Algèria

A ORAN ESTA RESTABLERTA LA TRANQUIL·LITAT

Orán, 27. — Després dels successos de què vàrem donar compte, la tranquil·litat és absoluta.

Fins ara, els tribunals de justícia que han examinat la situació dels detinguts no han condemnat a cap indígena.

Escamots de gendarmes patrullen per la Mostaganen, on alguns comerciants jueus segueixen amb els seus comerços tancats.

LA VAGA D'ALGER SEMBLA QUE ACABARA AVUI

Alger, 27. — La vaga general de descarregadors del moll declarada en senyal de protesta per la utilització de vaixells-tancs per al transport de vins, cessarà probablement demà. El vaixell-tanc que està carregant vi, es troba en disposició de salpar aquesta mateixa nit.

Els vaguistes varen promoure ahir greus disturbis. Desatracaren un vaixell, el qual quedà durant algun temps a la deriva i llançaren a l'aigua una gran quantitat de barrils i bótes. Hi hagué d'intervenir la tropa, la qual, sense fer ús de les armes, aconseguí dissoldre els vaguistes. Aquest diuen que el nou procediment d'utilitzar vaixells tancs per a transportar vins, a més de no reunir les condicions d'higiene dels barrils, provoquen la ruïna de la indústria botera i també la dels descarregadors del moll, el número del qual queda enormement reduït al carregar-se vaixells per mitjà de bombes.

ANGLATERRA PROTESTA DE LES MESURES ECONOMIQUES D'ITALIA

Londres 27. — Oficialment s'anuncia que l'ambaixador de la Gran Bretanya a Roma ha protestat en nom del seu Govern, prop de l'Italia, per les restriccions provisionals imposades a Itàlia a les importacions estrangeres.

A Roma ha contestat l'ambaixador britànic que el Ministeri italià de Negocis Estrangers tindrà molt present la reclamació de la Gran Bretanya i examinarà de nou, detingudament, aquesta qüestió.

Sir John Simon no farà els viatges a Berlín i a la U. R. S. S. fins després de consultar amb París

EL GOVERN ANGLES DELIBERA SOBRE EL VIATGE DE SIMON

Londres, 27. — S'anuncia que el Govern ha de deliberar prop del viatge de Sir John Simon a les capitals de l'Est d'Europa i també sobre les objeccions fetes pels prínceps indis contra el projecte de reforma constitucional de l'India.

LA PREMSA POLEMITZA SOBRE EL VIATGE A MOSCOU

Londres, 27. — La polèmica a la Premsa és vivíssima en examinar la qüestió del viatge de Simon a Rússia.

Als círcols ben informats es deia aquest matí que el més probable és que el viatge a Rússia es decideixi al retorn de Simon de Berlín.

Mentrestant, en altres círcols ben informats, s'afirma que Sir John Simon anirà a Berlín, amb tota probabilitat, el dia 6 de març.

ES DONA COMPTE OFICIOSAMENT DE PART DEL PROGRAMA DEL VIATGE

Londres, 27 — El ministre de Relacions exteriors, sir John Simon, acompanyat pel capital Anthony Eden, sortirà cap a Berlín el dia 6 de març. Els dos ministres, juntament amb l'ambaixador de la Gran Bretanya a Berlín, sir Eric Phipps, celebrarà unes conversacions que duraran tres dies amb el canceller Hitler, i el ministre de Relacions exteriors d'Alemanya, baró von Neurath.

El gabinet britànic determinarà si la visita s'estendrà a Varsòvia i Moscou o sir John Simon retornarà a Londres per tal de conferenciar amb el Govern abans de continuar la seva excursió per Europa.

Un dels principals objectius del viatge de sir John Simon a Berlín és aclarir si Alemanya desitja ajornar les negociacions per a una convenció sobre limitació d'armaments, amb el fi d'augmentar mentrestant les seves institucions militars o si Alemanya pel contrari, està disposada a negociar promptament sobre limitació. El Govern britànic no es mostra optimista en el que es refereix al resultat del viatge.

S'ACCEPTA LA INVITACIO DE MOSCOU

Londres, 27. — Avui s'ha reunit el Ministeri anglès a fi de decidir sobre l'acceptació de la invitació oficial soviètica per a la visita d'un ministre anglès a Moscou.

Els ministres acordaren per unanimitat acceptar la invitació del Govern rus.

També han estat rebudes invitacions semblants dels Governs de Txecoslovàquia i Polònia. El Govern anglès ha cregut que poden ésser útils les entrevistes directes i és probable que també accepti al sollicitat per Praga i Varsòvia.

Durant la seva estada a Londres, els senyors Schussnigg i Berg Waldenegg invitaren també el Govern anglès a trametre un ministre a Viena, però no és probable que s'efectui tal viatge, ja que és massa recent encara el canvi d'impressions realitzat a Londres.

SIR SIMON NO ANIRA A BERLIN FINS HAVER PARLAT AMB PARIS

Londres, 27. — Als cercles polítics anglesos hom diu que la data del viatge de Sir Simon a Berlín serà decidida després de la seva visita al Govern francès a París.

Hom insisteix que la missió de la visita de Sir Simon al Govern del Reich és tan sols informativa, i creuen que malgrat que Alemanya posarà grans obstacles a les proposicions franco-angleses, no es negarà rodonament a negociar, per la qual cosa hom creu que, en aquest cas, les entrevistes del ministre anglès amb els Governs de Moscou, Varsòvia i Praga tindrien gran interès.

EL DESARMAMENT

ELS PAISOS NO ESTAN D'ACORD A ACCEPTAR LA PROPOSTA DE CONTROL DE NORDAMERICA

Ginebra, 27. — El delegat de Xina senyor Tang-Che ha declarat que el Conveni per a reglamentar la fabricació d'armes «no pot ésser eficaç sense la pròvia institució d'un control internacional molt estricte».

D'aquesta forma, el delegat xinès s'ha adherit al projecte nordamericà.

Abans de parlar el delegat xinès ho ha fet el representant francès senyor Aubert, que també s'ha adherit a la proposició americana d'institució d'un control internacional.

Pel contrari, el projecte ha estat atacat pel delegat britànic Lord Stanhope.

El representant de la U. R. S. S. general Ventzoff, ha declarat que el seu país acceptarà el sistema de control proposat pels Estats Units únicament en el cas que les grans potències i els països veïns de Rússia l'acceptin també.

Els representants d'Espanya, Txecoslovàquia i Xina s'han adherit a la idea del control internacional.

Un fet misteriós al Banc d'Anglaterra

UN VIGILANT HA ESTAT TROBAT MORT

Londres, 27. — Avui ha estat trobat mort d'un tret un dels vigilants del Banc d'Anglaterra, anomenat Baker, el cadàver del qual fou trobat al seu lloc.

La Direcció del Banc ha declarat que el fet és completament misteriós i que és el primer cas que s'ha donat des de la fundació del Banc; però que tot fa creure que es tracta d'un suïcidi, ja que és impossible per a un estrany entrar al lloc on ha estat trobat el cadàver del vigilant Baker.

UNA EXECUCIO A AUSTRIA I-I MES CONDEMNAT A MORT

Viena, 27. — El Tribunal especial per a la defensa de l'Estat ha condemnat a la pena de mort per tenença d'explosius, el dependent de comerç Emmerich Burgstaller, de 37 anys d'edat.

Un altre individu anomenat Anton Pribauer que havia estat condemnat a igual pena fou executat ahir, a les sis de la tarda. Pribauer assassinà el mes de setembre darrer un guàrdia municipal ciclista amb l'exclusiu objecte d'apoderar-se de la bicicleta. El reu tenia solament 22 anys d'edat.

EL GOVERN LITUA DESTITUEIX EL GOVERNADOR DE MEMEL

Kowno, 27. — El diari oficiós lituà «Lietuvos Aidas» anuncia que el governador del territori de Memel, senyor Navakas, les diferents mesures del qual, contràries als estatuts garantitzats per les grans potències europees havien provocat indignació a la població alemanya del territori, sortirà de Memel el primer de març, en ús de llicència.

Encara que s'han desautoritzat les diferents versions circulades segons les quals era imminent la dimissió del governador, hom admet com a probable que el senyor Navakas no tornarà a encarregar-se de les seves funcions, tant més quant que l'òrgan oficiós no indica la durada de la llicència.

Els conflictes d'Itàlia

(Ve de la pàgina 8)

MES I MES SOLDATS CAP A L'AFRICA

Roma, 27. — Avui han embarcat, a Messina, a bord del vaixell «Leonardo de Vinci» 1.300 homes.

En l'expedició figura el general Pavone, comandant de la Divisió de Messina.

Avui ha sortit de Nàpols un vaixell amb tropes i material de guerra, que es dirigeix vers l'Africa, i hi ha un altre vaixell que portarà 400 homes més, que aviat sortiran també.

LES AUTORITATS MILITARS ITALIANES PREGUEN ALS CORRESPONSALS QUE NO COMUNIQUIN ELS MOVIMENTS DE TROPES

Roma, 27. — El Govern italià ha insistit davant el d'Abissínia sobre la seva proposició referent al fet que les negociacions entre ambdós països han d'ajustar-se a la clàusula de conciliació i arbitratge del tractat d'amistat del 1928, que han d'aplicar-se quan fracassen les negociacions directes, la qual cosa el que succeeix ara.

Les autoritats militars han pregat als corresponsals estrangers que no trametin detalls de la mobilització de tropes a Itàlia, ni els seus moviments.

UN ALT FUNCIONARI DE LA LEGACIO ALEMANYA ES NEGA A TORNAR AL SEU PAIS PER POR D'ESSER ASSASSINAT

Viena, 27. — L'agregat de la Legació d'Alemanya a Viena Von Tshirky, que ha rebut del Govern de Berlín l'ordre de tornar a Alemanya, lluny d'obeir ha fugit a Suïssa.

Interrogat pel «Telegraf», ha declarat: «Els nazis no titubejaran per tal d'assassinar-me en el meu propi país. Per això vaig a refugiar-me a Suïssa».

El «Telegraf» diu saber que el senyor Von Tshirsky es troba ja refugiat a Suïssa on s'ha dirigit un alt funcionari diplomàtic alemany al qual el Govern de Berlín ha confiat la missió de posar-se en contacte amb el fugitiu per tal de pactar amb ell i evitar que pugui fer confidències sobre el règim nacional-socialista i, especialment, sobre els sagnants successos del 30 de juliol dels quals fou testimoni presencial.

EL GOVERN DE IUGOSLAVIA, EN LA SEVA PROPAGANDA, ATACA ELS PARTITS I ELS AUTONOMISTES CROATES

Belgrad, 27. — Amb motiu de les eleccions parlamentaries que se celebraran el dia 5 de maig proxim, el Govern ha dirigit al poble una crida que han radiat totes les emissores de l'Estat.

El text ha estat llegit davant el micròfon pel cap del Govern, senyor Jeftich. Ha dit que tota la nació iugoslava havia de demostra amb motiu de les pròximes eleccions que es troba disposada a defensar en tots els terrenys la «gran obra realitzada pel creador d'Iugoslàvia, el malaguanyat rei Alexandre I».

Al manifest es diu que ««ningú ha d'obligar la més petita esperança d'aconseguir tan sols la unitat nacional de Iugoslàvia.»

A la crida es fa ressaltar que «no han de ressuscitar mai els antics partits polítics.»

Amb referència al programa governamental, la crida declara que el Govern considera d'imperiosa necessitat procedir a una organització racional de l'economia nacional, dedicant especial atenció a l'agricultura.

Afegeix la crida que «el Govern considera un primordial deure combatre enèrgicament la crisi moral que regna a Iugoslàvia, que anihila les energies nacionals».

VINT-I-NOU OBRERS MORTS EN L'EXPLOSIO D'UNA FABRICA A MOSCOU

Moscou, 27. — La fàbrica nacional de llapis de Moscou ha quedat semidestruïda per l'explosió d'un compressor d'alta tensió. Entre les flames han mort 29 treballadors.

Ocasió

Flassades llana grandíssimes al preu de

16'50 pessetes

Venda directa al vestíbul

HOTEL DE VENTAS

Calçat... Mobles... etc.
SEMPRE OCASIONS

CARRER PELAI, 8
Telèfon 14370

Les proposicions que s'han fet als agents de policia de la Generalitat

«La Noticia» d'ahir vespre publica la nota següent:

«Parece que por parte de los exagentes de la plantilla de policía de la Generalidad se habían hecho gestiones cerca del jefe de la sección de Enlace de la Dirección General de Seguridad para conseguir su ingreso en la plantilla de Vigilancia del Estado.

Posiblemente, el señor Santiago al [illegible]ar últimamente en Madrid, trató de este asunto, regresando a Barcelona con instrucciones concretas, que recientemente fueron comunicadas a los interesados.

Se dice que estas instrucciones consistían en la admisión de unos diez y ocho o veinte ex agentes, escogidos, los cuales pasarían a formar parte del grupo de Información, en Barcelona, percibiendo un sueldo de 150 pessetes mensuales.

Es posible que los interesados no se avinieran con la proposición mencionada y que, por lo tanto, quedaran interrumpidas las negociaciones que venían realizándose.»

* * *

Cent cinquanta pessetes cada mes i, de tant en tant, una gratificació de dues mil pessetes seria una cosa molt plaent i acceptable per segons quina mena de subjectes.

Robatori a Santa Coloma de Gramanet

Dimarts, a la nit, en un estanc que hi ha instal·lat a l'Avinguda de García Hernández, a la barriada de Cases Barates del veí poble de Santa Coloma de Gramanet, establiment propietat del senyor Lluís Martí Castellví, s'hi presentaren tres individus, els quals, pistola en mà, exigiren que els fossin lliurats els diners que hi hagués al calaix. Sols varen poder endur-se quaranta pessetes.

Un cop realitzat el robatori sortiren de l'establiment d'una manera precipitada, actitud que cridà l'atenció a un individu del cos de Mossos d'Esquadra que per allí passava, anomenat Francesc Forest Obiols, el qual manà als fugitius que s'aturessin. No éssent obeït, engegà uns trets contra els malfactors, els quals varen poder fer-se escàpols, després d'haver fet també alguns dispars contra el seu perseguidor.

Relacionat amb aquest fet, ahir al matí fou detingut a Badalona un individu de vint anys, anomenat Joan Torres Anglada, el qual fou seguidament interrogat pel jutge.

El detingut és conegut com a lladre professional i sembla que ha participat anteriorment en fets semblants al que motiva aquesta nota.

Una minyona de caràcter

Maria Rodríguez i López, minyona de servei, es personà ahir, a la tarda, a la Comissaria de l'Hospital, per tal de denunciar el fet. Segons sembla, l'acollida que se li va fer no fou pas de les més cordials, com correspon a una autoritat, a la qual recorre un ciutadà, i el comissari de l'esmentat centre li respongué que allò no era de la seva incumbència.

Exasperada, sens dubte, per l'actitud poc en consonància amb el càrrec del comissari, agafà un tros de totxo que hi havia damunt de la taula i el llançà contra la paret en senyal de protesta. El comissari, ofès, la féu detenir i acompanyada de l'atestat corresponent fou posada a disposició del jutge militar de gràrdia, que ho era el tinent senyor Josep Díez Colom, el qual, després de prendre-li declaració, la va deixar en llibertat

ECOS

Ningú no ignora amb quina obsessió Oscar Wilde tenia cura de l'estil en totes les seves obres. Treballava la prosa amb l'amor d'un orfèbre. Per a ell tots els pecats empalidien davant una frase incorrecta o un vici de dicció.

Es per això que, en ocasió del seu famós procés, el fiscal va donar lectura a una lletra seva i, en acabar, va dir-li:

—No negarà el processat que aquesta epístola és immoral.

—Es pitjor que això — va fer Wilde, contrit —. Es mal escrita!

¡LLIBRES!

AUTOGRAFS, DIBUIXOS, AQUAREL·LES

i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona

Exposició i venda a preus inversemblants a

METROPOLITANA

Llibreria vella i Nova

Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

PUBLICACIONS REBUDES

S. O. J. A. (Butlletí del Sindicat Obrer de Joieria i Argenteria.

El primer número d'aquest Butlletí, pel seu interessant contingut i el bon gust de la seva presentació, parla molt a favor del Sindicat Obrer que l'edita.

Consta de dotze pàgines i una artística coberta, bellament impresa per la casa G. Cortacans, del Clot. El text és amè i variat. Ultra les seccions que podríem anomenar oficials hi ha unes discretes notes literàries i una educativa secció tècnica molt útil per als associats. Felicitem els redactors del S. O. J. A.

AMICS DE LES ARTS I DE LES LLETRES (Butlletí). — Sant Feliu de Llobregat

La simpàtica publicació que recull els anhels culturals dels nostres amics santfeliuencs, comença de revestir una relativa veterania. Ha assolit ja el seu número 31, la qual cosa cal registrar en elogi dels «Amics», donades les dificultats que suposa en la pràctica el manteniment de la regularitat, de la qualitat i del to en empreses d'aquesta naturalesa. El número que tenim a la vista conté el següent sumari:

Editorial. De la reunió general. Del llibre de poesies de Francesc Casses i Amigó. Vulgaritzacions científiques. Prou sang!... Gener-mosaic.

CLUB D'ESPORTS DE MUNTANYA

Sota aquest títol segueix editantse la revista mensual que reflexa els anhels, les inspiracions i les iniciatives dels excursionistes catalans que s'aixopluguen, fraternalment, al Casal del carrer de Petritxol.

El número de gener, ultra una bella col·lecció de fotografies artístiques, conté el sumari que segueix:

Pòrtic: Comentari del moment. Tribut d'homenatge a Apelles Mestres. Reportatges: Viatge de nit de Barcelona a Tarragona, per Pere Pérez. A l'ombra dels monuments: Sant Cugat del Vallès, per Francesc Sabatés. Guia de les sortides. Fèmina: Salutació. Minyons. Biblioteca i Estudis. Fotografia i Cinema. Crònica del Club.

BUTLLETI DEL FOMENT DE LES ARTS DECORATIVES

Hem rebut l'edició de febrer d'aquest important i luxós Butlletí, que no deixa pas res a desitjar quant a pulcritud i interès en comparança amb les excel·lències de l'anterior.

El número d'aquest mes reprodueix fotogràficament magnífiques puntes al coixí. Cada una d'elles és una veritable obra d'art. El tema inexhaurible de la Llum i la Decoració hi té, així mateix, unes belles pàgines.

Foment de les Arts Decoratives, amb el seu Butlletí, afegeix una nota més de dignitat i bon gust al seu brillant historial artístic.

C. J. T. (Organ oficial de la Confederació de la Indústria del Taxi)

Ens arriba aquest full que, dintre una limitació d'espai, serveix a bastament la necessitat de crear un enllaç entre els socis i assabentar-los de tot allò que els interessa, bo i tenint en compte l'exposició d'idees i suggestions d'interès.

Dimarts, Dimecres, Dijous (Dies 26, 27 i 28 de febrer)

TRES DARRERS DIES

50% Descompte

Sobre tots els LLIBRES

que formen el fons de Sala Parés-Llibreria, per liquidació total

ART, HISTORIA, LITERATURA

Clausura definitiva del negoci

Petritxol, 3 i 5

·ELS ESPORTS·

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE BASQUETBOL

El Campionat a la Segona i Tercera Categoria

RESULTATS DELS PARTITS

SEGONA CATEGORIA

(Primer grup)

Atlètic - Ripollet,	25—16
Unió Manresana - C. E. E.,	15—13
Juventus - C. C. Hospitalet,	23—13

(Segon grup)

U. G. E. Badalona - Calella,	9—20
Escletxes - U. S. Cornellà,	9—36
Atles - Aeronàutica,	39—15

TERCERA CATEGORIA

C. C. Garcia - Martinenc,	3—22
A. C. Mollet - Ateneu B. C.,	9—18
C. Prat de la Riba - Rubí,	11—10
Olímpic - S. E. Comtal,	38— 4

La segona categoria ha quedat aquest any, igual que l'any passat, formada per dos grups de sis clubs. Al primer grup hi ha tres clubs procedents de la primera categoria, els quals són el Juventus, Unió Manresana i C. C. Hospitalet, la seva vàlua cal reconèixer que és superior a la de la resta dels equips del grup, i a més, compten amb la preparació que representa l'haver jugat un Torneig de Promoció. Els altres tres, però, no creiem que siguin vençuts sense oposar resistència, i la prova la tenim amb el C. E. E. que diumenge passat a Manresa fou batut per la Unió per 15 a 13.

El Juventus que per causes que ja havem explicat en diverses ocasions es troba a la segona categoria, creiem que és el que té més possibilitats malgrat ésser al primer grup, de classificar-se primer, i l'únic que al nostre entendre pot molestar-lo és el C. C. Hospitalet, i aquest ja fou **vençut per ell** diumenge passat.

La Unió Manresana no es presenta amb molta preparació al Campionat, és veritat que per ara els dos partits que porta jugats els ha guanyat, però esperem veure'l jugar contra els altres equips per tal de poder formar-nos **una idea exacta** de la seva vàlua.

El C. C. Hospitalet és el mateix conjunt del Torneig de Promoció, exceptuant J. Vidal que ocupa el lloc de Pujol. Guanyà el primer partit davant del C. E. E., però va perdre el segon davant del Juventus, cosa lògica, ja que la vàlua i el tremp de l'adversari eren força diferents. Li queda, però, el partit de la segona volta al seu camp, malgrat tot i haver dit que són els únics que poden molestar el Juventus, ja diem ara que en joc no poden guanyar-los, ni al camp de L'Hospitalet. L'empat que aconseguiren en el Torneig passat, no fou tal empat, presenciàrem el partit i ja el que aleshores diguérem demostrava que fou vencedor el Juventus.

El Ripollet, l'Atlètic i el C. E. E. lluitaran entre ells per a escapar-se de la cua.

Al segon grup, també hi ha tres clubs, el Cornellà, Calella i Atles, que són els que amb més preparació i cobejança han començat el Campionat, els altres tres solament en el cas d'una sorpresa podrien avançar-ne algun dels primers, però no ho creiem. De no desinflar-se en el curs del Campionat creiem que dels tres darrers el que millor pot classificar-se és l'Escletxes.

A la Tercera Categoria, l'Ateneu B. C., Matinenc i Olímpic, són els més destacats per a disputar-se el primer lloc, però que comptin amb l'A. C. Mollet, que és un equip de molta voluntat i que pot donar sorpreses. Els altres, pel fet d'ésser nous aquest any, no són prou coneguts i no pot donar-se una opinió definitiva respecte a llur rendiment i possibilitats.

CLASSIFICACIONS

SEGONA CATEGORIA

(Primer grup)

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Juventus	2	2	0	0	58	35	4
Manresana	2	2	0	0	43	28	4
Hospitalet	2	1	0	1	48	35	2
Atlètic	2	1	0	1	40	44	2
Ripollet	2	0	0	2	38	60	0
C. E. E.	2	0	0	2	25	50	0

(Segon grup)

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Cornellà	2	2	0	0	33	9	4
Atles	2	1	1	0	58	34	3
Calella	2	1	1	0	39	28	3
Escletxes	2	1	0	1	31	45	2
Badalona	2	0	0	2	18	42	0
Aeronàutica	2	0	0	2	15	41	0

TERCERA CATEGORIA

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Ateneu B. C.	2	2	0	0	45	14	4
Martinenc	2	2	0	0	47	16	4
A. C. Mollet	2	1	0	1	51	32	2
P. de la Riba	2	1	0	1	24	35	2
Olímpic	1	1	0	0	38	4	2
Rubí	2	0	0	2	15	38	0
Comtal	2	0	0	2	18	80	0
Garcia	1	0	0	1	3	22	0

Agrupació de Basquetbol de Catalunya

Resultats

Martinenca - Aligues Blaves,	20—17
Renaixement - Badaloní,	40—30
Montgat - Montserrat,	12—13

Com ja diguerem en el primer comentari que publicàrem de l'Agrupació, no va aquest any tan llis com l'anterior. Si bé el Sabadell i el Renaixement estan empatats a vuit punts per al primer lloc, no creiem que puguin estar molt segurs de l'estabilitat dels seus llocs. Les sorpreses hi han estat i segurament no seran les darreres. El Renaixement i el Sabadell són els que amb més regularitat s'han produït, no així els altres que han tingut fluctuacions força desconcertants. El Montgat i el Montserrat sembla que són, seguits de la Martinenca els que tendeixen a millorar la seva classificació. El Montserrat sembla que finalment lograrà acoblar els seus elements, amb la qual cosa retrobarà la moral que l'havia portat al Campionat dues vegades consecutives i demostrarà en les actuacions futures el que el seu historial fa esperar d'ell.

Per ara la cua se la disputen el Badaloní i les Aligues Blaves.

Classificació

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Renaixement	5	4	0	1	120	99	8
Sabadell	5	4	0	1	97	85	8
Montgat	5	3	0	2	106	70	6
Martinenca	5	3	0	2	87	86	6
Montserrat	5	2	0	3	70	76	4
Aligues	5	1	0	4	87	109	2
Badaloní	6	1	0	5	98	140	2

Sir Malcom Campbell, l'home dels grans rècords de velocitat, intentarà batre un nou rècord, aquesta vegada sobre motocicleta. Ací el veiem a la platja de Daytona durant un dels seus entrenaments (Express - Foto.)

LA TERCERA JORNADA DEL CONCURS D'HIVERN

La jornada de diumenge, en la qual es disputaren per tercera vegada els equips corresponents totes les proves estipulades dintre el reglament d'organització d'aquest interessantísim concurs, fou pròdiga en emocions. Referint-nos a les curses podem dir que aquestes no tingueren res de particular; en canvi, no passà igual en el partit de waterpolo, que donà lloc als comentaris més apassionats que hom pugui creure. Diem això perquè si de bell antuvi ja es va veure un domini per part de l'equip A damunt el C en les curses, la poca diferència de punts existent en finalitzar aquestes, féu que el partit de water-polo es presentés molt competit i fou disputat amb alguna violència per ambdues parts, la qual cosa motivà en algunes ocasions l'expulsió de diversos jugadors. El públic, integrat la major part per nedadors participants, exterioritzà el seu apassionament manta vegada en forma brusca acompanyada d'una cridòria extraordinària. L'arbitratge fou una mica desencertat, ja que si en algunes ocasions les sentències foren favorables a l'equip C, en altres ho foren per a l'equip A. I en aquest cas hem de ressenyar una jugada dubtosa de l'equip A: després de xutar un dels seus jugadors a la porta contrària i detenir la pilota el porter, aquesta anà a parar a poca distància de la porta; el porter aconseguí agafar la pilota al mateix temps que li entrava un davanter de l'equip contrari, que l'agafà amb les dues mans, li prengué la pilota i marcà un gol amb tota naturalitat que l'àrbitre donà per vàlid, quan lògicament era un «faut». Això motivà un aldarull considerable i hem de suposar que l'àrbitre es trobà un xic cohibit en la resta del partit, degut a l'escàndol que es produí.

Fou una protesta general augmentada en gran manera per aquells que formaven part de l'equip al qual acabaven de marcar-li un gol per a ells injust; a més les veus seguiren pujant en un «crescendo vivace» quan l'àrbitre en una altra decisió expulsà del camp un jugador de l'equip A. En sorgir una divergència entre un jugador i l'àrbitre, aquest suspengué el partit quan encara mancava una bona part del temps reglamentari. Nosaltres, com a jutges imparcials d'aquest memorable encontre, no volem esbrinar qui té raó i fem constar solament que tant l'àrbitre com els jugadors posaren llur de per a poder realitzar tot el més bé possible l'empresa que a cadascú havia estat confiada; però que, degut a un nerviosisme que anà augmentant gradualment en el trans curs del partit, i la dissortada actuació de l'àrbitre en alguns moments, malgrat de posar-hi tota la seva voluntat, no pogué deturar el que a passes gegantines s'anava apropant, fins a esclatar com una bomba. Esperem de tots els jugadors —la majoria d'ells internacionals— que sabran demostrar-nos en altres ocasions la seva provada vàlua sense tenir necessitat d'emprar la violència en un joc en el qual tenen palesades tan destacades qualitats.

Sobresortiren per l'equip A, Gamper i Borràs, a la defensa, i Cruells a la davantera, el qual, tot i no estar molt encertat en el xut, fou en tots moments l'element més perillós de tot el seu equip. Cal anotar un dels gols fets per aquest jugador, que fou d'una classe digna d'un veterà cent vegades internacional. Molt bé, però molt, Castella a la porta; malgrat haver-li passat cinc gols, deturà pilotes veritablement difícils i s'acredità de posseir unes condicions envejables per a aquest difícil càrrec. A l'equip C, Puig realitzà una defensa notable, secundat admirablement per Mansilla; Navarro tingué un bon dia i féu gala de les seves facultats; Mora se'ns presentà un magnífic xutador a gol. Un dels gols que més entusiasmà fou l'aconseguit per Sabata en una mitja volta dificilíssima.

En les curses, A. Sabata es classificà en primer lloc, en els 100 metres lliures, seguit de Canela II, que féu una bona cursa. Sampere, en els 100 metres dors, s'emportà la victòria com ja hom preveia. En els 4 per 100, l'equip format per Gamper, Canela I, Canela II i Cairol, confirmà la seva supremàcia en rebaixar el rècord d'aquest torneig. Destacà Gamper en emprar 2 m. 45 s. en el seu relleu, després d'estar des de fa temps retirat de les curses de natació. En els 200 braça, Navarro ostenta el títol d'imbatible, si bé hagué de forçar més que diumenge passat en trobar un Zwiller ple de nervi, que, potser amb una mica més d'entrenament, li hauria pogut donar algun disgust.

Carles Cairol, sense emprar-se a fons, s'emportà la cursa dels 400 metres, seguit de Ollé, que féu una bona cursa. La puntuació resta, doncs, en aquests equips de la següent forma: Equip C, 68 punts; equip A, 67.

En el grup B el partit de waterpolo fou també molt mogut, ja que la victòria es decantava ara a un costat, ara a l'altre, i finalment l'equip A aconseguí marcar, poc abans d'acabar el partit amb un empat a un gol, el de la victòria, i es classificà així «leader» de la classificació general per bon marge de punts. Es distingiren Brull II, Perrier, Torres i Tey, pels guanyadors, i Boadas, Manyik i Aguilar, pels vençuts.

En els 100 metres, Aguilar i Segalà es disputaren pam a pam la seva vàlua, que es resolgué a favor del segon, per 1-10 de segon. S. Torres, en els 100 metres dors, féu també una bona performança si es té present la categoria de debutant.

No estiguérem desencertats la setmana passada en pronosticar una lluita aferrissada entre els equips A i C, i no creiem avançar-nos massa a renovar altra vegada la nostra opinió envers els equips que lluitaran el proper diumenge, els quals, tot i no arribar probablement a l'excés dels primers, seran suficients per a mantenir l'entusiasme del gran nombre d'aficionats que acudeixen cada festa a la piscina del C. N. Barcelona.

J. BRAU

CLASSIFICACIO GENERAL

Primer grup:
Equip C (dos partits), 138 punts.
Equip A (dos partits), 133.
Equip B (un partit), 66.
Equip D (un partit), 65.
Segon grup:
Equip A (dos partits), 124 punts.
Equip C (dos partits), 111.
Equip D (un partit), 57.
Equip B (un partit), 45.

Noticiari

*

—El «Centre de La Segarra», entitat adherida a la Federació Comarcal de Catalunya, celebrarà reunió general extraordinària de socis el dijous, dia 28, a les 10 de la vetlla a l'estatge social, Passeig de Gràcia, 35, entresol, per tal de tractar de les futures actuacions de l'entitat i procedir a la renovació reglamentària del Consell Directiu.

També amb el mateix objecte, el «Centre del Pallars», entitat adherida a la Federació Comarcal de Catalunya, celebrarà reunió general extraordinària de socis el proper dijous, dia 28, a les 10 de la vetlla a l'estatge social.

—L'Associació d'Idealistes Pràctics efectuarà una sortida el proper diumenge, dia 3 de març per tal d'anar al Castell d'Aramprunyà per Gavà. L'esmentada sortida serà a les sis del matí pel Baixador del Passeig de Gràcia.

—A l'Assemblea general celebrada pel Club d'Escacs Novetats, s'acordà anar a la reorganització d'ell, i a tal fi es va nomenar la següent Junta Directiva:

President, Enric Cifuentes; vicepresident, August del Valle; secretari, Carles de Pombo; sots-secretari, Manfred Kühn; tresorer, Virgini Gàbana; comptador, Carles Lletget; vocal primer, Joan Gazeau; vocal segon, Oliveri Gonzàlez Palacio; vocal tercer, Antoni Pérez.

—La Societat de Radiologia i Electrologia de Catalunya celebrarà sessió científica demà, divendres, dia primer de març, a dos quarts de vuit del vespre, al Casal del Metge, en la qual es presentaran les següents comunicacions:

Dr. J. Bremon-Masgrau: «Comentari sobre un cas d'inversió total de vísceres», i Drs. Josep Maria Vilaseca i Pere Barceló: «Irregularitats del diafragma en els asmàtics».

A continuació, tindrà lloc Junta General Ordinària de segona convocatòria.

— L'«Associació d'Auto-taxis David» posa a coneixement de tots els socis, ex-socis i del públic en general que, ja ultimada la seva nova va organització, a partir de demà, dia primer de març, quedaran instal·lades les seves oficines a l'Avinguda del 14 d'Abril, 368, tenda. Telèfons números 53842 i 53870.

— La Catalana de Gas ens prega que fem constar que l'incendi ocorregut al seu magatzem de desferres, caixes i embalatges, no tingué la importància que hom li dóna a jutjar per la Premsa d'ahir. Solament cremaren uns encenalls en un lloc que es troba isolat de la fàbrica de gas.

Els danys produïts foren de poca importància i sense la més lleu possibilitat que el fóc pogués propagar-se a la fàbrica de gas, als gasòmetres ni a cap dipòsit de matèries inflamables. Per tant, són imaginaris els perills d'una catàstrofe a conseqüència del susdit insignificant incendi, com també són imaginaris els actes d'heroisme per a sufocar-lo.

Sales d'Art

Galeries Laietanes

CORTS CATALANES, 613

M. Pigeu, pintura
Ramon Calzina, pintures i dibuixos
Villalobos Miñor, escultura
Del 23 de febrer al 8 de març

SYRA

Diputació, 262 — Telèfon 18710

ART I ORNAMENTACIO
OBJECTES PER A PRESENTS
Màrius Vilatobà, pintures
Camil Fàbregues: Escultures i dibuixos
Fins el 8 de març

TEATRE I CINEMA

Entreactes

*

Es diu...

...que, per a aquesta nit, s'anuncia, al Romea, l'estrena de «Las doce en punto», de Carles Arniches.

...que així, doncs, tot allò de l'èxit apoteòsic de «20.000 duros» com queda? En solts de comptaduria, segurament.

* * *

...que una publicació teatral catalana ha convocat un plebiscit entre els seus lectors, per tal que aquests dictaminin quina comèdia de les publicades voldrien veure representar.

...que hi ha més d'un autor que ha publicat comèdies, però que no ha estrenat encara, que va de quiosc en quiosc per tal d'adquirir exemplars del número en el qual hi consta el butlletí plebiscitari, a l'efecte, es creu, d'emplenar-los i veure de guanyar el concurs.

...que de tot això no se'n beneficiarà ningú més que l'editor, el qual a hores d'ara ja deu haver esgotat l'edició en la qual hi havia el butlletí esmentat.

* * *

...que com autors d'imminent estrenes s'assenyalen Millàs-Raurell, Fages de Climent, Joan Minguez, Puig Pujades, Albert Piera, Ignasi Agustí i J. M. de Sagarra.

...que, d'entre aquests autors, n'hi ha algun —Ignasi Agustí, per exemple— del qual s'esperen amb veritable interès les seves coses.

...que la raó d'aquest interès és perquè Agustí és un autor jove, i a un autor jove sempre se'l deuria esperar amb interès... i amb els braços oberts...

* * *

...que demà, al Maria Isabel, de Madrid, estrenen «¿Por qué te casas, Perico?»

...que aquesta obra és de Ramos de Castro i Josep L. Mayral, nova raó social que apreta de valent...

* * *

...que dissabte, a Madrid, s'estrenarà «Morena clara», de Quintero i Guillén.

...que Quintero i Guillén formen una altra raó social de les d'empenta, però que ara pensa descansar una temporada. El cert és que aquests dos autors han treballat de ferm aquesta temporada, i amb esplèndits resultats.

* * *

...que Olvido Rodríguez, a Madrid, té les maletes a punt.

...que espera que l'avisin des de Barcelona per a agafar l'exprés.

...que l'avís vindrà d'un teatre del Paral·lel.

...quan en aquest teatre deixi d'actuar-hi Pepita Huertas.

* * *

...que Glòria Guzman es troba a València, sense feina.

...que Glòria Guzman, però, té contracte.

...que un dia d'aquests vindrà a Barcelona.

...que a la nostra ciutat el dia 4 hi fa escala l'«Augustus».

...que Glòria Guzman embarcarà amb destí a Buenos Aires on té un contracte magnífic per a actuar al Maipú...

* * *

...que la setmana entrant veurem teatre valencià a Barcelona.

...que podria molt bé ésser que la baixa d'Emília Climent, de la companyia del Victòria, tingués alguna relació amb aquesta temporada de teatre valencià.

* * *

...que avui embarca cap a Mallorca la companyia de Margarida Carbajal.

...que debuta demà, al Líric, de Palma, amb «Las de los ojos en blanco».

BARCELONA

TU GITANO Y YO GITANA, obra en tres actes d'Antoni Casas

De «romance» qualifica el seu autor aquesta obra. I en efecte, és un «romance» que ens recorda aquells que, en la nostra adolescència, publicava «Blanco y Negro», ilustrats per Huertas o Méndez Bringa. Això ens dol perquè l'autor d'aquesta comèdia és jove —nosaltres no recordem el seu nom de res més que d'aquesta comèdia— i els joves han de fer coses de més ambició, de vol més alt que «romances» estil «Blanco y Negro». Amb «Yo,gitano; tú, gitana», és molt poc el que ens ofereix aquest autor jove. Que no té més i ens ofereix el que té? No sabem fins a quin punt sigui això. Hem de judicar per deducció, però sigui com sigui ens ha semblat —a través d'algun moment de l'obra— que l'autor pot atrevir-se amb obres de més nervi, de més envergadura. Hi ha en «Yo, gitano; tú, gitana» algun tipus ben apuntat, alguna escena construïda amb una certa discreció, algun vers que sona bé. Les primeres obres dels autors joves, però, han de tenir quelcom més que això: recordeu «Tararí», de Valentín A. Alvarez; «Mariana Pineda», de García Lorca; «Proa al sol», d'Angel Làzaro; «Margarita y los hombres», d'Edgar Meville.

El senyor Antonio Casas ha escrit un «romance» el pitjor defecte del qual és la mediocritat. Tot, en aquesta obra, resulta tronat, usat, ranci, de segona o tercera mà. El senyor Antonio Casas, que versifica amb una certa facilitat —i això les més de les vegades no té res a veure amb la poesia—, ha agafat uns quants tòpics, uns quants llocs comuns —el «mocito» que vol ésser «torero», la «mocita» trianera, la guitarra, que, com és natural en aquesta mena de comèdies, no s'escapa d'una invocació, la «corria», la Giralda, la Torre del Oro—, ho ha remenat bé i n'ha fet «Tú, gitano; yo, gitana», o al revés, que no recordem ben bé com va, cosa, però, que en el fons no té gaire importància. L'obra passa a Triana, en un patí de Triana, i la decoració és com un crom de ventall o de caixa de panses: un cel molt blau —en la Sevilla del teatre mai no està núvol—, una parra, uns rosers, unes parets molt blanques. I al lluny, naturalment, la Giralda. Els personatges s'ho prenen tot a la valenta —en aquest «romance» tot un equivalent de rès—, parlen dels «azahares», de la «jaca», de la «faca», de la «mejorana», del «fandanguillo», de la «manzanilla», diuen versos a la guitarra —i tenen sort, perquè la guitarra no pot contestar—, es barallen, criden, pateixen molt per culpa de l'amor, ploren, s'esgarrapen i estan carregats de manies. A més dels gitanos pur sang intervé en l'obra una marquesa aficionada a la gitaneria i això és causa de molts disgustos.

Però tot això no interessa l'espectador. El drama de «Tú,gitano; yo, gitana», com que és de cartó i paper pintat, no arriba al públic i es queda entre el cartó i el paper pintat de l'escenari. Li manca humanitat, li manquen —malgrat estar escrit en vers— essència i potència poètiques. Tot queda massa convencional, massa fals, massa tronat, massa de «Blanco y Negro». Amb música de Moreno Torroba o de Guerrero, i amb intervenció de coristes, segones tiples, un tenor còmic, una tiple còmica i dues tiples cantants, «Tú, gitano; yo, gitana», podria tenir un èxit relatiu al Paral·lel.

El que és llastimós és aquest nom infecte i cursi que d'Andalusia ens donen repetidament, amb una monotonia desesperant, els comediògrafs. Tan sols els Machado amb «La Lola se fué a los puertos» s'apartaven un xic del crom.

La resta, incloent-hi els Quintero, és paisatge de «pandereta», de caixa de panses. Es a dir: cursileria elevada a la quinta potència.

Déu haver-hi una altra Andalusia molt més interessant que la que, tan adornadeta i ensucrada, ens presenten els comediògrafs. Una Andalusia sense tantes guitarres, sense tants fandanguillos, sense tanta manzanilla. Una poesia més humana i, per tant, més poètica: la del camp, com exemple, on fa no massa anys els obrers cobraven cinc rals de jornal i l'oli per al «gazpacho». Si Andalusia fos tal com la pinten els autors dramàtics espanyols fóra un poble menyspreable, d'una absoluta inconsciència, d'una poca-solta absoluta.

La senyora Niní Montian hauria de fer una altra mena d'obres, menys fàcils al latiguillo, a l'afectació, a engolar la veu i «fer teatre». Quan parla en to planer i natural, la senyora Niní Montian és una actriu molt acceptable. D'altra manera ,no. El senyor Roses ens confirma la bona impressió que ens féu en «Santa Isabel de España». El señor Perchicot, just i graciós.

LLUIS CAPDEVILA

1º DE MARZO ★ URQUINAONA

Metro-Goldwyn-Mayer presenta WALLACE BEERY con Fay WRAY y Leo CARRILLO Director ERWIN

VIVA VILLA!

UNA EPOPEYA DEL PUEBLO MEJICANO

TEATRE AMATEUR

CENTRE EULALIENC

El vinent diumenge, a la tarda, tindrà lloc en aquesta entitat per l'elenc que dirigeix el senyor Guillem Brugueres, la segona funció de Teatre Selecte. Es posarà en escena la comèdia en tres actes d'Emili Graells Castells «Com s'enreda la troca», en la qual prendran part les senyores Font i Sabadell i els senyors Fontgibell, Brugueres, Navarro, Bordes i Marcilles. Ha promès la seva assistència l'autor.

SALO CATALUNYA

UN DRAMA COMMOVEDOR I APASSIONANT

GERMAINE DERMOZ — MONA GOYA — JACQUES GRETILLAT

LA PORTERA DE LA FABRICA

RADIO

*

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI, DIJOUS

7,15: Primera edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.
8: Senyals horaris de la Catedral. — Discos.
8,20: Segona edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.
9: Senyals horaris.
11: Senyals horaris. — Servei Meteorològic de la Universitat de Barcelona.

MIGDIA

12: Senyals horaris. — Secció Femenina. — Música selecta en discos.

EMISSIO DE SOBRETAULA

13: Senyals horaris. — Programa de discos variats.
13,50: Secció Cinematogràfica. — Conversa Cinematogràfica, per J. Cuesta Ridaura.
14: «La Paraula». — Emissió de les dues de la tarda. — Informació de Barcelona. — Actualitats teatrals i musicals.
14,30: «Butlletí Oficial» de la Generalitat de Catalunya. — Sumari del número publicat avui. — «El fet del dia», per Joan Alavedra. — Continuació de les Actualitats. — Borsa de Treball de E A J-1.
15: «La Paraula». — Emissió de les tres de la tarda. — Directament des de Madrid. — Ministeris. — Resum de la «Gaceta». — Sessió Radiobenèfica. — Discos escollits.
16: «La Paraula». — Emissió de les quatre de la tarda. — Informació general.

TARDA

18: Programa del radioient. — Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.
18,15: Impressions d'una dona a través del món. — «A través del món amb els sentits i el cor oberts», conferència per l'escriptora Aurora Bertrana.
18,30: Suplement de «La Paraula», dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA. — Rondalles, contes, consells útils, etc.
18,45: Conferència pel senyor Eduard Batalla i Cunillera, president de la Ponència de Col·locació Obrera de Catalunya, el qual explicarà a l'opinió la política d'obres municipals que ha estat desenvolupada per l'Ajuntament de Barcelona, sempre d'acord amb la Generalitat de Catalunya.
19: Senyals horaris. — Continuació del programa del radioient.
19,15: «La Paraula». — Emissió d'un quart de vuit de la tarda. — Informació de l'estranger, Barcelona, Madrid i províncies. — Obertura de la Sessió de Corts. — Continuació del programa del radioient.
19,45: Cotitzacions de monedes. — «Los progresos científicos», conferència, en castellà, per l'enginyer senyor Vidal Español.

NIT

20: «La Paraula». — Noticiari esportiu. — Programa de discos selectes.
20,30: Servei informatiu des del diari «La Publicitat».
20,40: «La Paraula». — Resum del que s'ha publicat als diaris de Barcelona, glossat pel publicista J. Navarro Costabella. — Continuació del programa de discos.
20,55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.
21: Senyals horaris. — Servei Meteorològic de la Universitat de Barcelona.
21,05: Emissió a càrrec del baríton Eduard Brito.
21,30: Concert a càrrec de l'Agrupació «Tàrrega» d'instruments de pua i pulsació. — Director: Rafael Domènech: «Sangre gitana» (pasdoble), J. Vàzquez; «Niña Pancha» (havanera), Romeu Valverde; «Alborada asturiana», G. Pola.
22: «La Paraula». — Emissió de les deu de la nit. — Directament des de Madrid. — Sessió de Corts. — Resum de les informacions radiades durant el dia. — Continuació del concert: «El cant del gondoler», F. Mendelssohn; «Don Gil de Alcalà» (pavana), M. Penella; «Moment musical», F. Schubert; «Venècia» (marxa), Arnedilla.
22,45: El conte castellà «Anécdotas», del popular escriptor Vicenç Diez de Tejada, llegit pel seu autor.
22,55: Sessió Granados, a càrrec de l'orquestra de RADIO BARCELONA: Dansa gitana, Berceuse (de «Escenes poètiques»); Eva i Walter (de «Escenes poètiques»); Dansa de la rosa (de «Escenes poètiques») En el jardí (de «El llibre d'hores»); Dansa espanyola núm. 4 (Villanesca). — Programa de discos.
24: «La Paraula». — Emissió de les dotze de la nit. — Darreres informacions.

FI DE L'EMISSIO

EAJ 39 - Ràdio Badalona

Avui, dijous. — A les 12: Obertura; senyals horaris; música variada en discos. A les 2: Música selecta. A les 2,30: Fi de l'emissió. A les 7: Obertura; senyals horaris; música simfònica. A les 8: Cotitzacions. A les 9: Notícies locals. A les 9,15: Concert selecte pel «Quartet Badalona», el qual interpretarà: «Sybill» (fantasia), Jacobi; «Vaya verónicas» (pasdoble), Alemany; «Maruxa» (fantasia), Vives; «Jo t'aimo» (vals), Walteufeul; Poupurri de «Aires andaluces», Gómez; «Lohengrin (fantasia), Wagner. A les 10,15: Notícies de Premsa des de Madrid. A les 10,30: «Jazz». A les 10,45: Fi de l'emissió.

MES DE FEBRER — NOUS MODELS DE — MES DE FEBRER

PREUS BLAUS

SABATES DE QUALITAT IMMILLORABLE
FABRICADES EXPRESSAMENT PER A VENDRE A PREU DE SALDO

PREUS BLAUS

de la col·lecció de PREUS BLAUS
Art.º 10.411 Box-calf marró
PTES. 13'50

de la col·lecció de PREUS BLAUS
Art.º 10.415 Box-calf marró i camell
PTES. 14

de la col·lecció de PREUS BLAUS
Art.º 13.407 Box-calf marró
PTES. 15

de la col·lecció de PREUS BLAUS
Art.º 13.408 Box-calf marró
PTES. 15

CALZADOS LA IMPERIAL

Passeig de Gràcia, 36
Fontanella, 15
Salmeron, 29 al 33

MODELS ESPECIALS PER A CARNAVAL

LA MAR I L'AIRE

VAIXELLS ENTRATS

De Palamós, amb càrrega general, el vaixell espanyol «Ampurdàn»; de Les Palmes, Tenerife i Càdiz, amb correu, mercaderies i 20 passatgers, el motor postal «Villa de Madrid»; de Palma, amb correu, mercaderies i 60 passatgers, el motor postal «Ciudad de Palma»; d'Alexandria, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell noruec «Svein Jarl»; de Cardiff, amb carbó mineral, el vaixell de l'esmentada nacionalitat «Lisken Jarl»; de Londres i Anvers, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell noruec «Einar Jarl»; de Gènova i Marsella, amb càrrega general, i de trànsit, el motor espanyol «Túria».

AL DIC. — Ha pujat a netejar fons el tancque espanyol «Camprodón», de la matrícula de la Campsa.

DISTANCIA NAVEGADA DELS VAIXELLS SORTITS AHIR

Fóra d'horitzó es troben els espanyols «Betis», en llast, cap a Vallcarca; el remolcador «Formentera», de trànsit, cap a València; el «Roberto R.», amb passatge i càrrega general, cap a Cartagena; el correu «Ciudad de Palma», amb passatge i càrrega general, cap a Palma; el nordamericà «Cardonia», amb càrrega general i de trànsit, cap a Nova Orleans i escales, via Gènova; el suec «Osman», amb potassa, cap a Anvers; el «Virgen de Africa», amb càrrega general, cap a Castelló i escales.

VELA — El «Galiana», amb ciment, cap a València; el «Cala Contesa», amb càrrega general, cap a Palma; el «Malvarrosa», amb càrrega general, cap a València; el «Comercio», amb càrrega general, cap a Sant Feliu de Guixols.

AERODROM DE L'AERONAUTICA NAVAL

Procedent d'Estutgard, amb escales a Ginebra i Marsella, a les 14'38, arribà l'avió postal alemany «Junkers D-Alun», amb correu, mercaderies i nou passatgers.

Procedent de Madrid, a les 12'45, arribà l'avió postal espanyol «Fokker 14 Ec-Aau», amb correu, mercaderies i quatre passatgers.

Procedent d'Alacant, a les 13'55, arribà l'avioneta de turisme francesa «F-Anic» amb un passatger i pilotada per Mr. Artignac.

Sortí, a les 8'50, l'avió postal alemany «Junkers D-Ahih», per a Estutgard, amb escales a Marsella i Gènova, amb correu, mercaderies i vuit passatgers.

Sortí, a les 9'45, l'avió postal espanyol «Fokker 10 Ec-Ama», per a Madrid, amb correu, mercaderies i vuit passatgers.

Sortí, a les 14, l'avioneta de turisme francesa «F-Amjy», per a València, pilotada per M. Devallés.

Sortí, a les 14'30, l'avioneta de turisme francesa «F-Anic», per a Perpinyà, amb un passatger i pilotada per Mr. Artignac.

AERODROM DE L'«AIR-FRANCE»

Procedent de Tolosa, a les 7'45, arribà l'avió amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Procedent de Marsella, a les 7'38, arribà l'avió amb correu, mercaderies i tres passatgers.

Procedent de Casablanca, a les 12'38, arribà l'avió amb correu, mercaderies i cinc passatgers.

Sortí, a les 12'50, l'avió per a Tolosa, amb correu, mercaderies i tres passatgers.

Sortí, a les 12'50, l'avió per a Marsella, amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Sortí, a les 8'10, l'avió per a Casablanca, amb correu, mercaderies i sis passatgers.

CORREU D'AMERICA DEL SUD

L'avió correu aeropostal de la Companyia Air-France, que sortí de Buenos Aires el dia 24, ha arribat a Barcelona el dia 27, a les 12'38 hores amb correu.

La Justícia

*

AUDIENCIA

PRIMERA SECCIO

Parricidi frustrat. — Davant el Tribunal del Jurat es celebrà ahir la vista de la causa instruïda contra Agustí Viu, acusat del delicte citat.

El processat, segons les conclusions del sumari, clavà a la seva muller 42 ganivetades dels efectes de les quals trigà 125 dies a guarir.

El processat en la seva declaració digué que havia estat a França treballant, i en retornar, la seva dona, en un dels dies que discutiren, el culpà d'haver estat l'autor de la substracció d'unes quantitats a una rellogada alemanya. En sentir-se dir que era un lladre el que havia estat treballant tota la vida per als seus, agredí la seva dona en un moment d'exaltació.

Declararen la muller, diversos familiars i alguns coneguts, i la prova testifical fou completament favorable al processat per la qual cosa el jurat, en el seu veredicte, dictà la culpabilitat del processat, però amb dos eximents i algun atenuant, per la qual causa el Tribunal de Dret condemnà el processat a la pena de tres anys de presó.

SEGONA SECCIO

Homicidi. — A la secció segona començà la vista de la causa en revisió, davant el jurat mixt, de l'homicidi de Rita Bertran, ocorregut a la població de Sant Joan de Mediona, contra el processat Ramon Gumà.

El processat manifestà, a preguntes del fiscal, que tenia relacions amb la interfecta, i la família d'ella s'hi oposava, arribant a no deixar-la ballar amb ell. El dia 27 d'abril del 1933, en sortir del ball, la trobà amb el seu germà, i en ésser insultat, li donà una punyalada, que li causà la mort.

Declararen diversos testimonis i avui es continuarà la vista.

Actuà de fiscal el senyor Marquès, d'acusador privat el senyor Garcia Tornel i està encarregat de la defensa el lletrat senyor Roda Ventura.

TERCERA SECCIO

Falsedat. — El processat Pius Fernàndez fou detingut quan intentava cobrar uns rebuts falsos de l'impost de motors.

El fiscal aprecià l'existència de tres delictes de falsedat i demanà per a cada un d'ells la pena de dos anys, quatre mesos i un dia de presó i mil pessetes de multa.

QUARTA SECCIO

Incidents. — Ocuparen el banquet Pere Martí i Francesc Pérez, veïns de La Llacuna, els quals, en entrar en un tancat,agrediren el guàrda jurat que els volia privar de caçar per carèixer de permís.

La pena sollicitada pel fiscal fou la de tres anys, dos mesos i un dia de presó.

LA MUSICA

Palau de la Música Catalana: Tercer Concert de l'Orquestra Pau Casals — Tercer Concert de l'Associació Obrera de Concerts — El Grup Instrumental de Brusselles, a l'Associació de Cultura Musical — Associació Obrera de Concerts: Audició dedicada al 250è aniversari del naixement de J. S. Bach, per Joan Pich Santasusana i Antònia Pich — Orfeó Gracienc: Presentació dels deixebles del mestre Mattia Morro — Escola Municipal de Música: Recital de piano Sofia Puché i Lloré

Tanmateix, l'èxit enorme assolit dies enrera per la impecable audició de la «Novena Simfonia», de Beethoven, féu que el darrer concert ofert per l'Orquestra Pau Casals, fos dedicat a la repetició íntegra beethoviana. L'audició grandiosa, fou portada d'una faisó seriosa, plena d'austeritat, en la qual, però, el mestre Pau Casals subratllà amb inusitada brillantor tots aquells moments culminants que exalcen l'obra a les regions de la immortalitat. Després de la «Novena Simfonia», hom resta amb l'esperit ple d'optimisme i gairebé suggestionat per la immensitat del seu ambient elevadíssim, sense fi.

A la tasca meritíssima de l'Orquestra Pau Casals, cal afegir l'enorme esforç de l'Orfeó Gracienc, que sota la direcció del seu mestre Joan Balcells, realitzà una de les versions corals beethovianes, més arrodonides i excellentment acabades. Cal remarcar també l'excellent intervenció dels solistes vocals, senyores Concepció Badia d'Agustí, Concepció Callao, i dels senyors Bonaventura Dini i Ricard Fuster, tots els quals foren cridats insistentment a l'estrada junt amb els mestres Balcells i Pau Casals.

Per a començament del concert, el mestre Casals ens oferí encara una deliciosa obra de Mozart, «Les petits riens», que fou estrenada a París l'any 1778, com a ballet, si bé Mozart guardà, segons sembla, l'incògnit, ja que arran de la seva estrena ningú no féu esment que «Les petits riens» fossin obra del diví compositor autor del «Don Joan». Amb tot, aquesta audició constituïria segurament un assaig, ja que més tard, Mozart va completar-la, i fou executada a Viena degudament signada. Aquesta obra, ofereix tota la gràcia i espiritualitat que generalment es desprèn de la majoria de les obres de Mozart i el públic la rebé amb interès i veritable complaença. Foren aplaudidíssims al final d'ella, el mestre Pau Casals i els seus executants.

* * *

Amb el mateix programa ja esmentat, l'Orquestra Pau Casals oferí a l'Associació Obrera de Concerts la seva tercera audició matinal, que constituí un enorme esdeveniment al qual els components de la popular associació no deixaren lloc on encabir una ànima. L'Orquestra Pau Casals, l'Orfeó Gracienc, els solistes Concepció Badia d'Agustí, Concepció Callao, Bonaventura Dini, Ricard Fuster i els mestres Joan Balcells i Pau Casals, foren objecte d'imponents ovacions en acabar la magna audició de la «Novena Simfonia», de Beethoven, que causà en l'enorme auditori un veritable entusiasme.

* * *

L'Associació de Cultura Musical presentà, dilluns passat, el magnífic «Grup Instrumental de Brusselles», compost dels eminents artistes Germaine Schelling's, violinista; Juliette Craps, arpista; Gaston Jacobs, viola; Marcel Rassart, violoncel, i Herlin van Boterdael, flauta.

Aquests famosos artistes interpretaren amb una fusió impecable i depurat estil unes delicioses «Peces de concert», de Rameau, per a violí, violoncel i arpa; «Quartet» per a flauta, violí, viola i violoncel, de Mozart; «Variacions lliures», de Gabriel Pierné, per a flauta, violí, viola, violoncel i arpa; «Variacions pastorals», de Rousseau, per a arpa i conjunt de corda, i el «Concert», de Josep Jongen. En totes les obres esmentades, a les quals calgué afegir una fora de programa, els artistes belgues obtingueren càlides ovacions, amb les quals, els components de la Cultural premiaren la magnífica tasca tan aciençadament realitzada.

* * *

Per tal de commemorar el 250 aniversari de la naixença de J. S. Bach, el jove mestre i violoncellista Joan Pich Santasusana, oferí als components de l'Associació Obrera de Concerts, al seu local social, un bell recital d'obres d'aquest autor, precedit d'un breu comentari i en el qual prengué part l'excellent pianista senyoreta Antònia Pich, que interpretà les obres assenyalades com a solista, ultra aquelles en les quals actuà com a acompanyant.

Després d'un comentari sobre la vida i l'obra de J. S. Bach, la senyoreta Antònia Pich, interpretà d'una manera justa i impecable el famós «Concert italià», durant els tres temps del qual fou aplaudida amb just entusiasme. A la segona part, Joan Pich Santasusana, acompanyat per la seva germana, interpretà al violoncel, la «Sonata en re major» per a violoncel i piano, donant a cada temps la seva justíssima interpretació, que féu inconfundible l'obra que el gran Bach deixà escrita sota un estil impossible d'equivocar. Joan Pich Santasusana, fou objecte d'una espontània ovació en finalitzar la «Sonata», i es veié obligat a interpretar encara la famosa «Aria», que acabà d'entusiasmar el nombrós auditori que omplí completament el local. Participà ben justament de la formidable ovació que tancà el programa, la senyoreta Antònia Pich, que acompanyà les esmentades obres amb un encert no superable.

* * *

Al Teatre de l'Orfeó Gracienc, l'eminent artista senyor Mattia Morro, presentà alguns dels seus deixebles, en una audició representada, en la qual hom va oir una selecció de «I Pagliacci», de Leoncavallo; una altra selecció de «La Boheme», de Puccini (primer acte), i una altra del tercer acte d'«Aida», de Verdi. Aquestes seleccions foren cantades amb força discreció pels deixebles del mestre Morro, Carme Morro, Antoni Casamor, Andreu March, Eduard Fontalba i Ramon Aliaga (I Pagliacci); Elena Vilardaga, Ferran Delgado, Francesc Llopis, Alfred Lastres, Raimond Aliaga i Josep Serchs (La Boheme); i Maria del Pilar Sànchez, Júlia de Bàrcena, Ricard Castillo, Andreu March i Raimond Aliaga (Aida).

Ultra aquestes seleccions, el senyor Aliaga i la senyoreta Roseta Espin, cantaren l'ària de la calúmnia d'«El barber de Sevilla», de Rossini, i «Caro Nome», de «Rigoletto», de Verdi.

Tots els intèrprets foren calorosament aplaudits. Sobresortiren, però, d'una manera ben destacada, les senyoretes Carme Morro, Elena Vilardaga, Roseta Espin, Júlia de Bàrcena, i els senyors Antoni Casamor, Andreu March i Raimond Aliaga. El mestre Mattia Morro, que dirigí les obres executades, fou insistentment aplaudit amb els seus deixebles i obligat a presentar-se a l'estrada.

* * *

I, finalment, registrarem el recital que la pianista senyoreta Sofia Puché i Lloré, deixeble de l'Escola Municipal de Música, donà, a la sala de l'Escola, en el qual executà «15 variacions i fuga, op. 35», de Beethoven; «Fantasia», op. 49; «Nocturn en fa diesi» i «Vals en mi menor», de Chopin, ultra «Jardins sota la pluja», de Debussy, i «Sant Francesc de Paula caminant damunt les ones», de Liszt. La senyoreta Puché, que posseeix unes magnífiques condicions i acurada escola, fou a cada obra molt aplaudida, i a la fi del recital extraordinàriament festejada i felicitada per la nodrida concurrència que omplia la sala.

CAMIL OLIVERES

LA CULTURA

AHIR, A LA UNIVERSITAT

El Rectorat — Una disposició de la «Gaceta» — El senyor Alvarez Rodríguez

En rebre ahir al migdia el Rector interí els periodistes, els manifestà que segons notícies rebudes de Madrid era esperat aquesta nit el doctor Josep Mur per tal de possessionar-se del Rectorat.

A preguntes d'un repòrter, el doctor Boix Raspall també manifestà que el nou Comissari, senyor Alvarez Rodríguez, no arribaria fins d'ací dos o tres dies per tal de prendre possessió del càrrec que el Govern li ha conferit.

El doctor Boix acabà la conversa amb els periodistes dient-los que quan vingui el senyor Mur ja haurà acabat la seva tasca al Rectorat i que, per tant, tenia el gust d'acomiadar-se dels representants de la Premsa.

La «Gaceta» d'ahir, entre altres disposicions, publica la següent:

«Otra disponiendo que el Claustro, Juntas de Facultades, Junta Universitaria y demàs organismos de qué depende el régimen y dirección de la Universidad de Barcelona, quedan integrados por el personal docente que conserve la plenitud de sus funciones, o sea todos los que son actualmente catedràticos numerarios de la referida Universidad.»

ENSENYAMENT

A la Residència de senyoretes Estudiants — Demà, dia 1 de març, a les vuit del vespre, el doctor Antoni Oriol començarà el seu curset sobre «Biologia de la forma» al local de la Residència Internacional de Senyoretes Estudiants, Palau de Pedralbes.

Poden assistir-hi tots els estudiants llitjançant la presentació del seu carnet escolar.

CONFERENCIES

Conferència d'A. Rovira i Virgili— Avui, dia 28 de febrer, a les 7 de la tarda, tindrà lloc a l'Escola d'Assistència Social per a la Dona, la tercera de les conferències d'Història a càrrec del senyor A. Rovira i Virgili amb el tema: «La dinastia de Trastamara a Catalunya».

Per a invitacions a la secretaria de l'Escola, Corts, 669, pral.

Associació de Comptables de Catalunya. — Aquesta Associació ha organitzat per a avui, dijous, a les 10 de la nit, una interessant conferència que tindrà lloc al seu estatge social (Duc de la Victòria, 15, primer) en la qual el perstigiós advocat senyor Ferran Boter i Mauri versarà sobre: «Caràcter diferencial entre la comptabilitat i les matemàtiques».

NOTICIARI

—La Societat Catalana d'Urologia es reunirà en sessió científica el dia 1 de març, a les 10 de la nit.

Ordre del dia. — Doctor Serrallach Mauri: «Nou tractament de les artritis gonocociques. Doctor Compañ: «Contribució a l'estudi del diagnòstic i tractament de vassos anormals de ronyó».

MAS & ROCA
CAMISERS
GRANS REBAIXES EN
ELS ARTICLES D'HIVERN

L'ORDRE PUBLIC

*

ELS SERVEIS DELS MOSSOS D'ESQUADRA

Del Govern General de Catalunya hem rebut una llarguíssima nota en la qual es dóna compte de la detenció d'un individu que es diu August Navarro, fill d'Almeria, que estava en una taverna del carrer del Migdia amb un revòlver la butxaca per a l'ús del qual no tenia permís. A Santa Coloma foren detinguts Pere Llabrés, Marià Diaz, Pere Ponce, Antoni Sànchez, Josep Parra i Antoni Martínez, que no varen voler pagar el que havien begut en una taverna d'aquella barriada.

Un altre gran servei dels Mossos d'Esquadra, segons l'esmentada nota és que agafaren una serventa que havia pres 475 pessetes al seu patró.

UN PROPIETARI QUE FA EL QUE LI SEMBLA

Nota del Govern General:

«Al poble de Berga ha estat denunciat al Servei Forestal de la Generalitat pels Mossos d'Esquadra, el propietari de la finca «Comadedona» per dedicar-se a la talla de pins en una extenció de més de quatre hectàrees, sense el corresponent permís.

Igualment ha estat denunciat al Servei Forestal diversos veïns i propietaris de Falset, per tallar més de 5.000 pins en boscos de la seva propietat, sense estar autoritzats.»

LA BATALLA DEL CARRER DEL MIGDIA

Alexandre Jualgora i López sortia del seu domicili del carrer del Migdia, número 5, i es trobà davant seu Jacob Bitto, individu amb el qual tenia algunes qüestions a liquidar.

Bitto, gavinet en mà, interpellà el seu contraopinant i li inferí diverses ferides. Un tal Leocardo Benaget intentà actuar d'home bo i rebé també en la trifulca diversos talls de ganivet.

Els protagonistes de la batalla foren detinguts després d'apedaçar-los al dispensari corresponent i com que les ferides rebudes eren de consideració foren trasladats a l'Hospital Clínic en qualitat de detinguts per a procedir al seu complet guariment.

S'HA RIFAT UN AUTOMOBIL, I SEMBLA QUE TAMBE ELS QUE JUGAVEN A AQUELLA RIFADA

Els periodistes preguntaren al senyor Ribas, cap de la policia, què havia passat en la rifada portada a cap en un «stand» instal·lat al Passeig de Gràcia, prop del carrer de la Diputació, el benefici del sorteig del qual havia d'ésser destinat, segons dèien els cartells fixats allí, per a finalitats benèfiques.

Afegí el company que l'esmentat sorteig havia de tenir lloc el dia 15 del passat mes de gener i que en aquell mateix lloc es rifen, actualment, dos automòbils diferents, sense que hom sàpiga que s'ha fet del que s'havia de rifar en primer lloc.

El senyor cap de la policia manifestà la seva ignorància sobre aquest afer i prometé assabentar-se'n.

AJUNTAMENT

*

ES PRORROGADA PER SEGONA VEGADA L'EXEMPCIO D'IMPOSTOS ALS PERMISOS PER A LA CONSTRUCCIO

L'exempció d'impost als permisos per a la construcció, acordada per l'Ajuntament popular, i que finia el darrer de desembre, havia estat ja prorrogada fins el 31 de març, i ara ho ha estat indefinidament pel senyor Pic.

Per tot el que resta exposat, aquesta Alcaldia ha resolt:

1er. — Tots els permisos d'obres, que es demanin a partir de demà, dia primer de març, fins el 31 de maig vinent, quedaran exceptuats del pagament dels drets que regula l'Ordenança núm. 17 del vigent Pressupost, amb les excepcions que s'assenyalen a l'Article 2è del d'aquest Decret, sempre que s'acompleixin els següents requisits: a) Que el propietari, en la instància de sollicitud de permís i precisament en aquesta, ho demani. b) Que es comprometi a començar les obres, i ho faci dins els trenta dies naturals següents a la data en què sigui requerit per a reintegrar el permís amb les corresponents pòlisses de l'Estat. c) Que, igualment, es comprometi a tenir-les acabades en el termini màxim que s'indica en la següent escala i les acabi i demani el permís d'habitar-les, cas de tractar-se d'obra nova, dintre l'esmentat termini. **Escala:** Obres menors, tres mesos; obres noves o de reforma que afectin solament una planta, tres mesos. Per cada planta més, també tres mesos.

2on. — Es prorroguen fins al 31 de maig proper, els beneficis atorgats per l'acord de l'Ajuntament de 28 de maig del 1934 i Decrets de l'Alcaldia del 13 i 23 de novembre del mateix any i 4 de gener del 1935, per a tots aquells permisos que es demanin, amb els requisits a), b) i c),assenyalats a l'extrem anterior, entre la data d'acabament dels esmentats beneficis, segons l'acord i Decrets abans al·ludits, i l'expressat 31 de maig de l'any actual.

En referència als edificis que passin de l'alçària assenyalada en l'article 119 de les Ordenances Municipals, gaudiran de l'exempció de drets mentre no arribin a l'esmentada alçària, i, pel que resta fins a la seva terminació, seran d'aplicació els beneficis atorgats pels acords del 28 de maig del 1934 i decrets de l'Alcaldia dels 13 i 23 de novembre del mateix any, i 4 de gener d'enguany.

3er. — Cas d'incompliment, per part del propietari, d'alguns dels requisits b) o c), indicats als extrems anteriors, perdrà automàticament els beneficis que aquest Decret li concedeix, i haurà de satisfer l'arbitri o drets que per la construcció corresponguí.

4rt. — També perdran automàticament els beneficis concedits per aquests Decret, els propietaris que desisteixin voluntàriament de l'execució de les obres; i

5è. — Amb tot, però el Servei Tècnic d'Edificació de l'Agrupació del Pla de la Ciutat, redactarà, en cada cas, el full de taxació de drets, completament d'acord amb les tarifes contingudes en l'Ordenança núm. 17 del vigent Pressupost, i fent, després, les modificacions corresponents als beneficis que li siguin d'aplicació pel present Decret.

ALIMENTS DIETETICS I DE REGIM
Casa Sorribas
ESTOMAC I INTESTINS
DIABETIS — ALBUMINURIA — INFANCIA — ETC.
CARRER LLURIA, 62
(entre Consell de Cent i Aragó)
SALMERON, 222
MANSO, 72 (davant del Mercat)

ADVOCAT
D. Fallercla (Domènec de Bellmunt) ha traslladat el seu despatx d'advocat (divorcis, qüestions civils i criminals, afers administratius i mercantils, consultes, etc.) a la Ronda Sant Pere, 44, pral. 1.º Telèfon 13909 (de 4 a 7 de la tarda)

RADIO-RADIO
20 cts. al dia — CASA MARIO representant — 20 cts. al dia
VENDES A TERMINIS
Sense entrada ni fiador
Concedim les facilitats de pagament que el client desitgi
Us enviarem un aparell a prova sense cobrar-vos res
Durant aquest mes el 5 per 100 de descompte a tots els compradors
Abans de fer cap compra visiteu la nostra casa
Salvà, 43, 1.º - BARCELONA

El primer de març
s'obrirà el Saló Modern de «Pedicura» regentat per
Jean Delserieys i Senyora
DIPLOMATS A PARIS
P. RAFAEL TRULLAS
CALLISTA
Carrer Santa Anna, 2, primer
Telèfon 12293
SERVEI A DOMICILI

PIANOS
PLAZOS
ALQUILER
MARISTANY
6. LAURIA. 6

CLINICA GALLEGO
18, Nou de la Rambla, 18
VIES URINARIES
Avariosi. - Matriu. - Blenorràgia. - Tractaments moderns. - Impotència. - Diatèrmia. - Alta freqüència. - Raigs X. - Anàlisis clínics (sang, orina)
Consulta de 10 a 1 i de 4 a 9
Diumenge, de 10 a 1

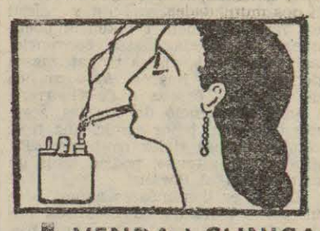
VENDA I CLINICA
D'ENCENEDORS
CASA SUBIROS
Hospital, 42 - Tel. 13651

VIES URINARIES
DEFECTES SEXUALS
FARRE PIJUAN
Metge especialista
RAMBLA CANALETES, 11, 1er.

COMPAÑIA TRASMEDITERRANEA
MADRID: Passeig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les dotze. Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges), de Barcelona i Palma, a les 19 hores, per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Alacant (facultativa), Cartagena (facultativa), Cadiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Rio de Oro (facultativa), Monrovia o Freetown (facultativa), Santa Isabel de Fernando Poo, Bata (facultativa), Kogo i Rio Benito (facultativa), pels vapors «PLUS ULTRA» i «LEGAZPI»
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores «CIUDAD DE VALENCIA»
Preu a coberta: 9'00 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduïts amb escala a tots els ports de la Península. Sortides de Barcelona els dimecres
SERVEI QUINZENAL MEDITERRANIA - CANTABRICA
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA - VILLA ALHUCEMAS - CEUTA I VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les vuit hores; d'Alacant els dimarts, d'Oran els dimecres, d'Oran cap a Alacant els dimarts, i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

MERCAT D'OCASIONS
COMPRA / VENDA / CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc.
TOT D'OCASIO
CORTS CATALANES, 414
Telèfon 30422 BARCELONA

CAMISERIA
Ferrer Batlles
36, BOQUERIA, 38
TOT EL MES DE FEBRER REBAIXES IMPORTANTS
en tots els articles, motivades per balanç
VEGEU PREUS

Llegiu LA HUMANITAT

APARELLS FOTOGRAFICS
PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PEL-LICULES - PATHE-BABY - MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES - DISCOS, etc.
RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA
JOIES - BRILLANTS
TOT de VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA i CANVI
CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 6 (prop Rambles) Tel. 14237
BARCELONA

Dr. ROSELL
P. de Gràcia, 106, pral.
Especialista dels Hospitals de París - Varices - Llagues a les cames - Malalties de l'Anus - Recte - Pèrdues de sang - Fisures - Eczemes
Morenes
Guareix sense operar
SENSE DOLOR

GASOLINA
NEUMATICS
OLIS
ACCESSORIS
El millor servei a
Service Station, S. A.
Aragó, 270 i 272
i Passeig de Gràcia, 45
Telèfon 11550 i 11559

ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més..... 0'30 »

HOSTES I PENSIONS

PENSIO «LA COMERCIAL» — Sagristans, 7. Abonaments setmanals i mensuals. Tiqueta, 30 coberts, 50 ptes. Telèfon i Bany.

ESTUDI AMOBLAT. - Llogaria. Escriure a LA HUMANITAT al número 497 indicant condicions.

CASA PARTICULAR. Desitja 1 o 2 joves a tot estar, inútil sense bones referències. Elisabets, 5, 3er. 1a.

PENSIO FAMILIAR. - Esplend. habitac. c. bany i telèfon Consell de Cent 239, pral. 2a.

ESPLENDIDA HABITACIO, balcó carrer a tot est. per a dos amics. Menjar sa, net, abund., acurat. Borrell, 148, 1er. 2a

BONA FAMILIA, desitja jove tot estar, prop de la Plaça d'Espanya. Tracte familiar. Esc. LA HUMANITAT núm. 79

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martínez de la Rosa, 17 - Telèfon 15352 Barcelona

JOVE A DORMIR, es desitja. Corders, 14 i 16, 4art. 1ra.

CASA PART. D. MAT. o 2 amics, tot est. Pelai, 46, 3er.

HAB. 25 PTES. senyor Avinyó, 34, 2on 1a.

S'OFEREIX bonica habitació carrer Viladomat 73, 3er 1a

REGOMIR, 13. - Habitació amb pensió o sense.

DESITJO DISPESERS. Menéndez Pelayo, 43, pral. primera.

33 DUROS, SENYOR O SENYORA pensió completa, asc., bany. Casanova, 44, (tocant Granvia).

DIVERSOS

DESPATX complet venc a preu molt reduït per trasladar-me a fora. Escriure a LA HUMANITAT núm. 535.

MITJA BOTIGA céntrica desitjo, per a establir-me. Condicions raonables. Escriure a LA HUMANITAT núm. 539.

RETOLS I ETIQUETES de totes menes per aparadors. Mercaders, 36.

MODES, confecció acurada de vestits i abrics per a senyora i nena. Preus moderats Rocafort 154, pral. 1a.

GRAN OCASIO, menjador modern completament nou per 285 ptes. Balmes, 171, junt Diagonal.

COMPRO màquina fotogràfica per a placa 6 1/2 per 9 i accessoris. Es criure preu i marca a LA HUMANITAT núm. 79.

OFERTES I DEMANDES

MOSSO O COBRADOR, desitja collocació 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm 534.

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154 pral. 1a.

JOVE TAQUIMECANOGRAF, pràctic treballs oficines s'ofereix mig dia. Escriure a LA HUMANITAT núm. 538.

JOVE DIBUIXANT desitja collaborar en revistes i casses editorials. Escriure a LA HUMANITAT núm. 540.

Govern General

EL SENYOR PORTELA HAURIA DE REBRE LA PREMSA --- L'AFER DELS PASSAPORTS A LA DONA ESTA CADA DIA PITJOR --- FUNCIONARIS DEL DEPARTAMENT DEL TREBALL QUE DESPRES DE DEU MESOS DE NO COBRAR, SON ACOMIADATS

Abans d'ahir creguérem que si el senyor Portela no rebia els periodistes, després de molts dies de no fer-ho, era motivat per celebrar en aquells moments una entrevista amb l'ex-ministre radical senyor Guerra del Rio i que ahir ens seria possible parlar amb ell. No fou així. Reconeixem el nostre excés d'optimisme.

El senyor governador fa dir, cada dia, als periodistes per mitjà del seu secretari, que no té res a dir. Conforme. Ell no té res a dir, però els periodistes, representants de tota l'opinió pública, tenen moltes coses per a preguntar. Hi ha molts assumptes sobre els quals els nostres lectors necessiten i tenen un dret d'assabentar-se de l'opinió del senyor Portela que, per mitjà de la Llei dita de Règim Transitori és l'autoritat màxima i, gairebé, única, de Catalunya.

Dies passats, com recordaran els nostres lectors, publicàrem una nota anunciant que a la secció de Passaports de la Prefectura de Policia, es neguen a facilitar passaports a les dones casades que no exhibeixin l'autorització del seu espós, amb la qual cosa es nega validesa a la Llei catalana que dóna atribucions a la dona casada per a comprar, vendre, viatjar, etc., sense permís especial del seu marit.

Un ciutadà, la dona del qual ha de fer un viatge a l'estranger per tenir-hi un familiar malalt, s'adreça a treure el passaport. A la Prefectura de Policia li digueren que tots els documents que presentava estaven en regla però calia que portés un certificat estès per un Jutjat municipal, autoritzant la seva muller. Així ho féu el ciutadà esmentat però, el jutge municipal, interpretant el bon sentit de la llei a la qual ens hem esmentat es negà estendre'l, i la policia per la seva banda es negà estendre el passaport sense aquest document.

El susdit ciutadà va anar a veure el President de l'Audiència, el qual senyor li recomanà que anés a veure el Governador General i li exposés el cas.

Ahir al migdia, menjre els periodistes eren a l'antedespatx de la Presidència, aquell senyor parlà, davant dels informadors, amb l'assessor jurídic senyor De Prat i amb el secretari del Governador General, senyor Martí de Veses. Els esmentats senyors li respongueren, això sí, molt amablement, que l'afer el tenia en estudi la Comissió Jurídica Assessora, i que era al President de l'Audiència a qui corresponia ordenar al jutge municipal que estengués el document de referència fins i tant que la Comissió Jurídica no hagués dictaminat sobre aquest afer.

Mentrestant s'acorda si s'ha d'estendre o no el passaport o el certificat, el familiar de la muller del senyor indicat, espera inútilment a l'estranger que la seva filla el visiti.

També veiérem a la Generalitat una comissió d'auxiliars del Departament del Treball, proveïts del corresponent nomenament estès per l'ex-delegat senyor Pou i Godori, que des que ocupen el càrrec —fa uns deu mesos— no han percebut ni una sola pesseta per la seva feina, ja que els feien esperar que hi ha guessin cabals per a pagar-los. El millor del cas és que un dia d'aquests han rebut una comunicació del Ministeri del Treball en la qual són destituïts.

Si és que el ministre del Treball té facultats per a destituir-los, que ho faci si vol, però creiem que almenys se'ls haurien de reconèixer els drets a percebre els sous dels mesos treballats.

Sobre tot això i quelcom més voldríem parlar amb el senyor Portela i Valladares, però com ja hem dit anteriorment, no ens és possible.

* * *

Ahir ens fou facilitada la nota següent:

«Assabentat el Governador General de Catalunya, senyor Manuel Portela, de les molèsties que als espanyols que han de passar la frontera francesa, per Port-Bou, els ocasionava la revisió de passaports i bagatges, per a la qual cosa havien d'abandonar els vagons, va iniciar prop de la Prefectura de Policia i de la Direcció de Duanes, unes gestions que han donat un satisfactori resultat i des d'aquesta data, aquestes molèsties seran evitades als viatgers, ja que la revisió s'efectuarà, igual per als passaports que per als equipatges, en el mateix vagó on efectuïn el viatge.»

* * *

El Butlletí Oficial de la Generalitat publicà ahir el sumari següent:

«Presidència

Ordre donant publicitat al Decret del Govern de la República, del 21 del mes que som, suspenent les funcions de la Comissió Mixta per a la implantació de l'Estatut de Catalunya.

Ordre donant publicitat al Decret del Ministeri d'Hisenda, del 21 del mes que som, relatiu a la dimisió del senyor Alexandre Bosch i Catarineu en el càrrec de Delegat especial de l'Estat en el Consorci de la Zona Franca de Barcelona.

Ordre donant publicitat al Decret del Ministeri d'Hisenda, del 21 del mes que som, relatiu al nomenament del senyor Antoni Montaner i Castaño per al càrrec de Delegat especial de l'Estat en el Consorci de la Zona Franca de Barcelona.

Ordre donant publicitat al Decret del ministre d'Instrucció Pública i Belles Arts, del 21 del mes que som, relatiu al nomenament del senyor Vicenç Alvarez Rodríguez i Villamil per al càrrec de Comissari general d'Ensenyament a Catalunya.

Ordre donant publicitat a la del Govern de la República, del 21 del mes que som, fixant la data en què les Juntes Municipals del Cens de les províncies que s'esmenten hauran de fer les designacions de locals.

Ordre-Circular disposant que els Ajuntaments de Catalunya concedeixin permisos a aquells de llurs funcionaris que concorrin a les oposicions que se celebraran a Madrid per a ocupar Secretaries de segona categoria, d'acord amb la Llei Municipal espanyola.

Comissaria Delegada a Girona

Circular relativa als preus dels articles de subministraments a l'Exèrcit i a la Guàrdia Civil durant el mes de gener proppassat.

(Servei de Sanitat Veterinària)

Circular declarant oficialment l'existència de pesta porcina al terme municipal de Cassà de la Selva.

Secció d'Estadística de Barcelona

(Estadístiques demogràfiques)

Circular adreçada als Jutges municipals de les comarques barcelonines, relativa al moviment de la població durant el mes actual.

COMARQUES

*

FULIOLA

Què passa a l'Ajuntament? - Per al senyor Governador general

El dia 19 proppassat fou destituït l'Ajuntament de Fuliola (Lleida) i substituït per un alcalde-gestor sense allegar el més petit motiu, tota vegada que han passat prop de cinc mesos després del moviment d'octubre i ningú no havia pogut trobar cap motiu legal per a destituir l'Ajuntament.

Ara aprofitem l'ocasió d'assabentar-los del telegrama dirigit pel comissari de la Generalitat de Tarragona al Govern general de Catalunya, segons el qual l'esmentat comissari reconeix que no té atribucions per a efectuar destitucions d'Ajuntaments. I després d'això, preguntem:

Per què ha estat destituït, doncs, l'Ajuntament de Fuliola? Es que el Comissari de la Generalitat de Lleida, tindrà més atribucions que el de Tarragona?

L'HOSPITALET

Hem tingut el gust d'abraçar l'alcalde del nostre Ajuntament popular, el bon amic Ramon Frontera, alliberat després d'haver estat detingut al vaixell «Uruguay» d'ençà del dia 7 d'octubre. El moment ha estat de veritable emoció en sentir com els braços de l'amic ens estrenyien contra el seu pit. Les alegries són tan cares en aquest món que quan per casualitat en rebem una no podem per menys que commoure'ns.

No cal dir que la fausta nova del seu alliberament va correr, en un moment, per tota la ciutat, la qual cosa ocasionà que espontàniament es formés una corrua d'amics i de simpatitzants que anaven a abraçar i a saludar el senyor Frontera.

Aquesta manifestació de simpatia ha estat tan contínua com cordialíssima.

Aprofitem aquesta avinentesa per felicitar novament l'amic Frontera pel motiu del seu alliberament.

— Després de la llibertat provisional de l'alcalde Ramon Frontera, resten empresonats, arran dels fets d'octubre i ultra els encartats pels esdeveniments a l'Aeronàutica Naval, Eusevi Font, Armengol Cle i el sergent Morondo.

— En la nostra crònica anterior vàrem posar que «havia mort la mare del nostre amic Francesc Piera», nom i cognom que posàrem degut a una mala interpretació, quan el veritable és el de Pere Pié. Ens perdonarà l'amic Pié aquest moment de distracció.

GIRONA

NOTES DIVERSES

Girona, 27. — Anit passada es produí un gran incendi a la casa de camp «Mas Ros», coneguda per «Can Tuscà», del terme municipal de Sant Gregori, propietat de Pere Coll, veí de Salt. Segons ens informen, el foc destruí per complet el porxo i també algunes carretes i diversos estris de treball que hi havia. Degut a la ràpida i abnegada intervenció dels masovers, veïns i alguns serradors que dormen a la masia, el sinistre no tingué majors i alarmants proporcions, com feia preveure de bon començament. El foc es creu casual. Les pèrdues materials no es poden precisar de moment.

— Avui han estat alliberats Miquel Costa Devesa i Marc Cases Torner, de Sant Jaume de Llierca i de Sant Feliu de Pallarols, els quals es trobaven detinguts a la presó de la nostra ciutat per haver-los trobat armes sense el corresponent permís.

— A Santa Coloma de Farnès, ha estat detingut Pere Astor Callicó, de 28 anys, casat, veí de Vilovi d'Onyar, per haver agredit, al cafè «Societat Coral», a Jordi Lambresa, veí d'Anglès, amb motiu d'una calorosa discussió.

— Avui han circulat persistents rumors que s'han efectuat certs canvis a l'oficina de la Delegació del Treball.

Nosaltres no volem fer-nos ressò de tals rumors, fins a captar-ne la veritat absoluta, per així informar degudament els nostres lectors.

— Per al dia 5 de març, ha estat acordat el pagament dels terrenys de propietaris expropiat per la construcció de la carretera de Riudellots de la Selva a Sant Martí de Llemiana, terme municipal de Bescanó. El pagament tindrà lloc a l'Alcaldia de Bescanó.

TARRAGONA

NOTES DIVERSES

El comissari de la Generalitat ha lliurat una nota als periodistes per tal d'advertir al públic en general que no serà lliurada cap llicència d'ús d'arma que no sigui recollida personalment per l'interessat, el qual estarà obligat a signar-la davant de l'oficial encarregat del negociat.

El senyor Vila també ha reunit al seu despatx a tots els empleats de la Comissaria per assabentar-los de l'estat en què es troben les gestions per a formar un escalafó general d'empleats de la Generalitat de Catalunya.

— La policia ha detingut Manuel Alonso, de 25 anys, reclamat pel jutjat militar de Barcelona.

— En el ball que celebraran el vinent dissabte «Els Descuidats», al teatre Tarragona, serà nomenada la representant d'aquests per tal de prendre part en el concurs per a l'elecció de «Miss Tarragona 1935».

— La veïna de Masroig, Amàlia Frederic, de 18 anys ha denunciat a la guàrdia civil que uns desconeguts havien entrat al seu domicili i s'apoderaren de 7.000 pessetes.

— Ha merescut els més agres comentaris de l'opinió, l'actitud dels propietaris de la Rambla, senyors Xacon i Feliu, els quals han fet despenjar de les façanes de les seves finques uns humorístics cartells de Carnaval, que els propietaris dels establiments havien col·locat per tal d'animar les festes d'aquest carnestoltes.

— A la vileta de mar, anomenada Sol-ixent, que es construí a la platja de la Rabassada, el passat diumenge es féu una plantació de pins que constituí una festa a la qual concorregué el ja nombrós veïnat d'aquells encontors.

Va assistir-hi pels Amics de la Festa de l'Arbre l'indispensable senyor Penyarrubia.

AHIR, AL PARLAMENT DE LA REPUBLICA

Una proposició d'Honorio Maura provocà un altre debat sobre la francmaçoneria

La setmana que ve els diputats tindran vacances

Madrid, 27. — A les quatre i cinc minuts de la tarda, donà començ la sessió de la Cambra, amb absoluta desanimació en escons i tribunes. Presideix el senyor Alba. En el banc blau hi ha el ministre de Marina.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, i s'entra seguidament a l'ordre del dia.

APROVACIO DE PROJECTES

Són aprovats, definitivament, els projectes aprovats en primera lectura d'ahir.

Es aprovat, sense discussió, el projecte de llei per a dissoldre el Consorci d'Indústries Militars i crear la direcció general de Material i Indústries Militars.

Es posa a discussió el dictamen de la Comissió de Marina modificant el reglament de les tropes d'infanteria de Marina, que és aprovat.

EL PROJECTE DE LLEI MUNICIPAL

Es represa la discussió sobre la Llei Municipal.

El senyor SALAZAR ALONSO defensa una esmena a la base cinquena. Proposa que on diu «existirà el Concell obert», es digui «podrà existir el Consell obert», perquè entén que aquest constitueix un fracàs als pobles on no és tradicional. Afegeix que aquest Concell és una institució d'algunes comarques, per la qual cosa ha de respectar-se, però no veu la necessitat que s'imposi en altres localitats.

Intervenen en el debat els senyors Vega de la Iglesia, Moltó, Irujo i és aprovatda la base cinquena.

Es posa a discussió la base sisena.

El senyor MONDEJAR defensa una esmena a la base sisena, que es refereix a la proporció que correspon entre el nombre de regidors que han de constituir les Corporacions municipals i el nombre d'habitants.

(Entra al saló el cap del Govern, que es deté a conversar animadament amb el senyor Gil Robles. Prop d'ells, es troba el ministre de Justícia, senyor Aizpun, que estudia la conversa).

(El cap de la Ceda, després de la seva conversa amb el cap del Govern, puja a la tribuna Presidencial i consulta alguna cosa amb el senyor Alba, i sembla que és relacionada amb el Reglament.)

Continua el debat i la base sisena queda pendent de votació definitiva.

Són aprovades les bases segona i quarta que quedaren pendents de redacció.

A la base tercera demana votació nominal el senyor Pascual Leone, d'Unió Republicana, i és aprovada la base per 129 vots contra 2.

VACANCES I SESSIONS NOCTURNES

Es dóna lectura a una proposició en el sentit que no hagin sessions els dies 5, 6, 7 i 8 de març, i, en canvi, es celebrin sessions nocturnes els dies 27 i 28 de l'actual mes, i al matí el primer de març.

Després de defensar-la el senyor RAHOLA, intervé breument el senyor MAURA (Honorí), i s'aprova la proposició.

PROPOSICIO SOBRE LA MAÇONERIA

Es dóna lectura a una proposició del senyor HONORI MAURA referent a les mesures que ha adoptat el Govern amb relació a la proposició del senyor Cano López.

A continuació es dóna lectura a una proposició de no hi ha lloc a deliberar signada per la majoria.

El senyor SIERRA RUSTARAZO defensa aquesta darrera proposició. Diu que el motiu d'aquesta proposició és que quan es discutí la del senyor Cano López, ells es mostraren solament d'acord en què es declarés que el Govern adoptaria les mesures necessàries amb relació a les activitats de la maçoneria a l'Exèrcit. Ara el que vol fer el senyor Maura, és reproduir la proposició del senyor Cano López, i això, després de la terminant declaració del Govern, és imprudent i improcedent i té més que res caràcter polític.

Acaba demanant que la Cambra rebutgi la proposició del senyor Maura i aprovi la de no hi ha lloc a deliberar.

El MINISTRE D'ESTAT llegeix textos d'una comunicació dirigida pel ministre de la Guerra als militars, perquè en el termini d'un mes, d'acord amb el que votà la Cambra de la proposició del senyor Cano López, manifestin, sota la seva paraula d'honor, que no pertanyen a cap secta maçònica.

El senyor MAURA (Honorí) parla en contra de la proposició de no hi ha lloc a deliberar. Diu que li sembla una habilitat del senyor Rocha, i qualifica de «pro camelo» la circular.

El senyor Maura acaba dient que es té que oposar a la proposició de no hi ha lloc a deliberar.

El senyor CANO LOPEZ intervé, i demana al ministre d'Estat que digui públicament si la maçoneria és o no incompatible amb l'Exèrcit. Això és el que volem. Diu que no es pot dir que tancava la seva proposició un propòsit monàrquic, pel fet de signar-la quaranta diputats de la Ceda i 10 agraris.

El MINISTRE D'ESTAT diu que són ben clars els propòsits del Govern, amb la circular que prohibeix tota activitat política als militars.

El senyor SIERRA RUSTARAZO: Ací s'ha presentat una proposició de no hi ha lloc a deliberar i resulta que s'està discutint la del senyor Maura sobre la maçoneria. Demana que es procedeixi a votació per a acabar la discussió.

El senyor GIL ROBLES intervé. Si la maçoneria desenrotlla activitats polítiques, no ha de permetre's als militars. Creu equivocada la proposició del senyor Maura.

Jo no crec que el senyor Maura, amb la seva proposició, tingui intencions polítiques, però la posició nostra és ben clara. Nosaltres no podem endincar-nos en la consciència dels individus. Insisteixo que la nostra posició és ben clara. Tenim confiança que el Govern prendrà les mesures necessàries i per això hem de votar la seva proposició de no hi ha lloc a deliberar. No votem a favor de la maçoneria, sinó que votem la confiança al Govern perquè actui com les circumstàncies l'aconsellin.

El senyor GOICOECHEA: Demano la paraula.

El senyor GIL ROBLES: Jo em permeto pregar a l'autor de la proposició que l'aprovés. Desitgem que aquest debat acabi el més aviat per tal de poder realitzar una labor útil que el país espera.

El PRESIDENT prega al senyor Goicoechea que sigui breu en la seva intervenció.

El senyor GOICOECHEA: Jo també desitjo que aquest debat acabi com més aviat millor. Abans s'exigeix no pertanyien a cap associació pogia als militars la declaració que lítica, i això s'exigia en el decret del 19 de juny. La proposició del senyor Cano López es redueix a preguntar si la francmaçoneria estava compresa entre les associacions de caire polític, i hom contestà afirmativament. Jo pregunto ara al Govern si està disposat a complir l'acord pres per la Cambra i a prendre les mesures que calguin per tal d'evitar que els militars no segueixin pertanyent a la francmaçoneria. (Forts rumors.)

Mentre uns diputats demanen a crits que es voti la proposició de no hi ha lloc a deliberar i s'acabi amb la discussió, altres enmig d'un gran aldarull, demanen que parli el ministre.

EL PRESIDENT: Va a començar la votació nominal de la proposició de no hi ha lloc a deliberar.

El senyor ROCHA abandona el banc blau.

La minoria de Unión Republicana abandonen el saló. Voten a favor de la proposició els diputats de la majoria i contra els de Renovación Española, tradicionalistes i alguns independents. Queda aprovada la proposició de no hi ha lloc a deliberar per 112 vots contra 28.

ELS PETITS CONREUS DE BADAJOZ

El MINISTRE D'AGRICULTURA fa una exposició sobre l'afer i assegura que el projecte no va contra el dret de propietat.

Intervenen en el debat els senyors DAZA, ALVAREZ MENDIZABAL, el qual defensa un vot particular.

Llegeix el dictamen i diu que no veu suficients raons perquè es neguin les solucions que en ell es donen i que al seu judici són del tot oportunes.

El senyor PEREZ MADRIGAL pronuncia paraules que no es perceben.

El senyor ALVAREZ MENDIZABAL: Si a la V. S. no li interessa aquest assumpte, podeu marxar a una altra part. Això, a un altre; a mi, no.

Continua defensant el seu criteri favorable al projecte i s'estranya que la Cambra s'hagi mostrat contrària a ell. No es tracta en aquest cas d'intensificació de la producció, sinó de contribuir a la millor distribució de la terra. El partit radical de Badajoz autoritzà el ministre i es fa responsable del que pugui ocórrer amb l'aprovació d'aquest projecte.

Demana que es doni un marge d'elasticitat al Reglament de la Cambra per tal de poder donar curs legal a la discussió d'aquest projecte.

Hom suspèn la sessió a dos quarts de nou per tal de reprendre-la a dos quarts d'onze.

La sessió nocturna

Continuà la discussió de la llei d'arrendaments rústics

La sessió nocturna començà a dos quarts d'onze sota la presidència del senyor Alba. Continuà —amb assistència d'una dotzena de diputats— el debat relatiu al projecte de Llei d'arrendaments rústics. Al banc blau, el ministre d'Agricultura.

A mesura que ha avançat la nit han acudit més diputats al saló fins a arribar a uns setanta. Són aprovats els articles 44, 45, 47 i 48. L'article 46 és retirat i es suspèn el debat mentre es discutia l'article 49, a un quart de dues de la matinada.

El moment político

Les reunions de les minories radical, agrària i de la Ceda

ELS CEDISTES

Madrid, 27. — La reunió celebrada aquesta tarda per la minoria de la Ceda fou presidida pel senyor Gil Robles. Assistiren a la reunió els ministres d'Agricultura i Justícia.

S'examinà l'informe de la ponència encarregada d'estudiar la reforma de la Constitució i es concretà la posició de la minoria en els dos següents extrems:

La minoria popular agrària entén que ha d'iniciar-se sense demora el procés de la revisió constitucional.

La minoria Popular Agrària accepta com a base de discussió la proposta que ha conegut el Consell de ministres i demana l'addició d'uns extrems, que resulten essencials, entre ells, els relatius a la família i a l'ensenyança.

La minoria s'ocupà de la proposició que tal vegada presenti el Govern de no hi ha lloc a deliberar sobre una altra proposició que presentarà la minoria de Renovació Espanyola, acordant que porti el senyor Gil Robles la veu de la minoria si l'assumpte es planteja al Parlament.

S'arribà a una coincidència de criteris respecte al problema de parcería a la llei d'arrendaments.

Respecte al projecte de llei, d'àries de petit cultiu a la província de Badajoz, que tal vegada es discuteixi avui a les Corts, la minoria queda en completa llibertat per tal de produir-se d'acord o en disconformitat amb el criteri de la Comissió d'Agricultura.

ELS AGRARIS

Madrid, 27. — S'ha reunit la minoria agrària sota la presidència del senyor Martínez de Velasco.

Acabada la reunió el senyor Martínez de Velasco manifestà als periodistes que havia informat davant la minoria el ponent del Govern per tal de reformar els preceptes de la llei electoral, senyor Jiménez Fernàndez.

El senyor Martínez de Velasco manifestà que havien oït els arguments del senyor Jiménez Fernández, arguments que els havien impressionat. Per part de la nostra minoria —afegí— no crec que hi hagi dificultats relacionades amb el problema de la llei electoral, llei que es porta a la pràctica com a assaig a les pròximes eleccions.

ELS RADICALS

Madrid, 27. — El secretari del Comitè Executiu nacional del partit radical, ens facilità una ampliació dels acords adoptats aquest matí pel dit Comitè a la reunió celebrada sota la presidència del senyor Alexandre Lerroux.

Assistiren a més del cap del Govern, els senyors Carrere, com a secretari i Vaquero, Marsà, Salazar Alonso, Guerra del Río i Armasa. No hi concorregueren el senyor Ferran Gasset per haver renunciat el càrrec, estimant-lo incompatible amb el de president del Tribunal de Garanties; el senyor Sigfrid Blasco per trobar-se absent a Amèrica i el senyor Hidalgo, per trobar-se a París.

Es donà compte de les baixes per causes conegudes, dels senyors Martínez Barrio, Torres Campañà i Lara, i s'acordà nomenar per a substituir a aquests tres senyors i al senyor Ferran Gasset, als ministres d'Estat i Indústria i Comerç, sotssecretari de la Presidència i al senyor Vicenç Cantos.

Es resolgueren nombrosos assumptes de tràmit i s'acordà nomenar una ponència per tal d'organitzar al seu dia l'assemblea del partit.

També se'n designà una altra del programa de propaganda a tot Espanya i convocar la junta nacional per a constituir els dies 3 o 4 del pròxim març.

Aquesta Junta Nacional estarà integrada per un representant efectiu i un altre suplent de cada província, designats per la Diputació Provincial respectiva.

Es donà compte, pel senyor Carrere, de la formació de nombrosos comitès en nombre que supera als càlculs previstos i finalment es tractà de diverses qüestions d'orientació política.

La proposició de no hi ha lloc a deliberar

El ministre de Justícia va abstenir-se de votar-la

Madrid, 27. — En el resultat de la votació sobre la proposició dels monàrquics, es feia destacar que a més d'haver-se retirat Unió Republicana, republicans independents i conservadors, també ho havien fet alguns elements de la Ceda, entre ells el ministre de Justícia, el qual quan abandonava el saló de sessions fou abordat pel senyor Gil Robles amb el qual sostingué un viu diàleg, però per fi el senyor Aizpun abandonà l'hemicicle sense votar.

Una altra baixa

Clara Campoamor es separa del partit radical

Madrid, 27. — La senyoreta Clara Campoamor ha dirigit una carta al senyor Lerroux en la qual li comunica la seva decisió de separar-se del partit radical per creure que s'ha apartat de la seva tradicional trajectòria esquerrista.

LA TRAGEDIA ASTURIANA

Sama de Langreo, 27. — Han estat conduïts a la presó de Gijón 50 dels detinguts en aquesta població que estaven als calabossos installats als soterranis de la Casa del Poble.

— La guàrdia civil ha recuperat diverses quantitats de diner repartides a la conca de Nalon. Aquestes ascendeien a 44.905 ptes.

— Ha estat detingut Armand Iglesias, acusat d'haver intervingut en els successos revolucionaris i haver mort l'enginyer Arango.

— Ramir Velasco i Ferran Rodríguez han estat traslladats des de la presó de Sama a l'Hospital d'Oviedo, per trobar-se en greu estat.

Diu que el senyor Lerroux, visitat pels periodistes, ha palesat una vegada més el seu afecte per la premsa

Madrid, 27. — La directiva de l'Associació de la Premsa ha visitat avui el cap del Govern. Acabada l'entrevista han manifestat els comissionats que la visita s'havia desenrotllat en termes cordialíssims, i en ella, el senyor Lerroux havia demostrat una vegada més l'afecte que sent per la Premsa.

Els comissionats han dit que havien parlat de la suspensió de «Heraldo de Madrid» i que el senyor Lerroux havia promès estudiar la qüestió en un proper Consell de ministres, i els ha afegit que no ho ha fet dies enrera per no trobar moment propici.

Els comissionats li han parlat també de la reaparició de «El Socialista», i li han demanat que s'autoritzés als redactors perquè es publiqui el periòdic, bé amb el títol o bé amb un altre.

El cap del Govern els ha contestat que el mes de març, quan les circumstàncies permetin que desapareguin els estats d'alarma o de prevenció, o el de guerra o el d'alarma, s'estudiarà l'afer de «El Socialista», perquè pugui sortir.

El projecte de llei del ministre d'Agricultura, informat desfavorablement per la Comissió

Madrid, 27. — El projecte de Llei del ministre d'Agricultura sobre increment de les arées de petits conreus, projecte que fou refusat pel Ple de la Comissió d'Agricultura, i que ha motivat la intervenció d'avui del ministre de la Cambra, diu així:

«Artículo 1ro. — En las comarcas de la provincia de Badajoz, donde, a juicio y previa declaración del Instituto de Reforma Agraria, existan yunteros o labradores que carezcan de toda la tierra necesaria para la inversión del trabajo de una yunta de ganado, el Instituto podrá ocupar temporalmente, hasta el 25 por ciento de la superficie de aquellas fincas en que concurrieron las condiciones siguientes:

a) que la ocupación acordada no perjudique la explotación agrícola o pecuaria a que viniera dedicada la finca en años anteriores.

b) Que se trate de fincas que reúnan algunos de los requisitos siguientes:

Primero: De una sola finca, cuya extensión sea superior a 300 hectáreas, bajo una sola linde, aun cuando estén repartidas en varios términos municipales.

Segundo: De varias fincas poseídas como dominio útil por un solo propietario en un mismo término municipal, cuya extensión exceda de 300 hectáreas. En este caso el porcentaje del 25 por ciento, se computará sobre el total del area superficial.

Artículo segundo. — Las ocupaciones temporales a que se refiere el artículo anterior, comenzarán en tiempo adecuado para realizar las labores de barbecho el año 1935.

Artículo tercero. — El Instituto de Reforma Agraria destinará las tierras ocupadas por virtud de los artículos anteriores a dotar en totalidad, o por vía de complemento, de áreas de cultivo, en cantidad no superior en ningún caso a cinco hectáreas por hoja, a los yunteros o labradores que, teniendo medios de trabajo, no dispongan de tierra bastante para emplearla.

Artículo cuarto. — Quedarán excluídos de la obligación a que se refiere el artículo primero, los propietarios que antes de 31 de enero de 1935 hayan pedido a pequeños yunteros y labradores las extensiones a tenor del artículo primero.

Artículo quinto. — Los propietarios sometidos a esta ley que tuviesen arrendada la totalidad o parte de las fincas, podrán compeler a los arrendatarios respectivos a ceder proporcionalmente al área arrendada las áreas de pequeño cultivo precisas para acojerse a la excepción del artículo cuarto.

Artículo sexto. — A los contratos celebrados por yunteros o pequeños labradores por virtud de esta Ley, no les serán aplicables las disposiciones de la Ley de Arrendamiento en cuanto se refiere a prórroga forzosa del plazo de arrendamientos, ni los de la Ley de acceso a la propiedad.»

ANUNCIEU A

LA HUMANITAT

El sumari instruït contra els senyors Azaña i Bello ha arribat a Madrid

Madrid, 27. — Un agent de Vigilància ha portat al Tribunal Suprem el sumari instruït a Barcelona contra els senyors Azaña i Bello, per suposada participació en els fets d'octubre a Catalunya.

El sumari ha passat al fiscal de la República, per tal que aquest l'examini i proposi el que creguí convenient.

EL RECURS D'UNS CONDEMNATS L'ANY 1933 AL TRIBUNAL SUPREM

Són absolts lliurement dos condemnats a mort i condemnats a la darrera pena altres deu encartats

Madrid, 27. — A la Sala Sisena del Suprem s'ha plantejat el recurs contra les penes imposades als encartats pels fets d'Alcañiz l'any 1933. Dotze dels encartats foren condemnats a la pena de mort.

La Sala del Suprem ha acordat absoldre lliurement Valero Murillo i Cristòfor Selmas, i ha condemnat els deu restants a la pena de mort.

Consell de guerra per robatori a mà armada

Ahir, al matí, al saló d'actes de Dependències Militars, es celebrà un Consell de guerra per a veure i fallar la causa instruïda pel capità jutge senyor Francesc Urenda contra el paisà Lluís Gargallo, pel suposat delicte d'atracament a mà armada.

Presidí el Tribunal el tinent coronel senyor Bona Valle, actuà de ponent l'auditor de segona senyor Martínez Lage i de defensor el senyor Escola, tinent del Regiment de Cavalleria número 9.

De l'apuntament es desprèn que el dia 20 d'octubre darrer, a les deu de la nit, va entrar en actitud amenaçadora, amb un ganivet a la mà, en una barraca de xurreria, propietat de Josep Pérez i s'apoderà de la quantitat de nou pessetes que hi havia al calaix i d'una americana usada.

El Tribunal es retirà a deliberar en sessió secreta i condemnà el processat d'acord amb la petició fiscal. La sentència no serà ferma fins que l'aprovi l'auditor de la Divisió.

Després d'efectuat el Consell i en conèixer-se la sentència recaiguda, el jutge instructor d'aquesta causa visità l'auditor per tal de demanar-li que fos posat en llibertat Lluís Gargallo per haver ja acomplert el termini de presó a què fou condemnat. La petició fou autoritzada per l'auditor.

El Ball de la Premsa

Del Jurat del ball de la «Maja de Goya», que, com és sabut, integraran els crítics dels diaris de Barcelona, formaran part, a més, les primeres artistes del teatres barcelonins: Cèlia Gàmez, Perlita Greco, Teresa Klein, Antònia Herrero, Mercè Nicolau, Maria Vila, Cecília Gubert, Nini Montian, Matilde Martín i Inès Gili, «Gilinesi», periodista.

Continuant la llista infinita d'obsequis rebuts, avui hi hem d'afegir un magnífic estoig, amb dotze objectes per a tocador, de cristall de bacarà i argent de llei, del senyor Joan Pic i Pon; un magnífic mantó de Manila del ministre d'Estat, senyor J. Josep Rocha; importants donatius en metàlic de les companyies barcelonines «Riegos y Fuerza del Ebro, S. A.»; del director de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis; de la «Companyia de Tramvies de Barcelona, S. A.» i de l'Empresa d'Autoòmnibus Roca; una magnífica bombonera de cristall blau tallat dels joiers Mostany, Llopart i Companyia, S. en C.; quatre catifes russes i quatre de màquina d'escriure de la Filla de Gervasi Amat; vuit capses de bombons de la fàbrica del senyor Joan Blasi; de la fàbrica de rellotges «Delta» un bonic rellotge de polsera per a senyora; de «Catalunya», empresa anunciadora, una caixa d'ampolles de xampany; de l'«Asociación de detallistas de perfumería», una magnífica panera que conté el més selecte dels productes nacionals; de «Industrias de Perlas Imitación» un assortit de collarets de perles.

El notari, senyor Joan Burgos Bosch intervendrà en el sorteig dels magnífics obsequis, els quals s'exposaran a la vista del públic en un lloc de l'escenari. Una vegada verificat el sorteig, s'aixecarà acta i es donarà compte dels números premiats.

La Comissió Organitzadora recorda que els senyors hauran d'usar disfressa, «frack» o «smoking».

Darrera hora

Fets diversos

—Segund Sainz Ruiz, dentista, amb domicili al carrer de Montaner, 112, denuncià a la policia que del seu domicili els lladres s'havien endut 6.000 pessetes en gèneres i 800 en metàlic.

—El suïcida que es llançà des del terrat de la casa núm. 4 del carrer de Jaume Giralt, resultà ésser Benet Paz Pérez, de 23 anys d'edat, d'ofici minaire. Sembla que havia estat acomiadat de les mines de potasa «Ibericas», de Sallent.

Al lloc del fet es personà el jutjat i ordenà l'aixecament del cadàver que fou portat al dipòsit de l'Hospital Clínic.

—Aquesta matinada la policia féu una visita al poble de Santa Coloma de Gramanet i procedí a la detenció de 17 individus. A un d'ells anomenat Antoni Verdejo Garcia li fou ocupat en el moment de la seva detenció un revòlver «Schmith» model antic i diverses càpsules.

Als altres detinguts els foren ocupats segells de cotització de la C. N. T. i documentació.

Denúncia d'un detingut al qual s'ha concedit l'extradició

Ahir a la tarda es constituí, a la Presó Cellular, el jutjat número 14, per haver rebut avís d'un reclòs que desitjava formular una denúncia.

Constituït el jutjat en aquell establiment penitenciari i segons les notícies que han arribat fins a nosaltres es tracta d'un súbdit argentí anomenat J. Micheli de las Carreras al qual havia estat concedida l'extradició a petició de les autoritats del seu país, per trobar-se complicat en l'estafada de diversos milions de pesos.

Segons sembla, la denúncia formulada per Micheli està relacionada amb la seva extradició i podria molt bé ésser que portés cert enrenou.

L'extradició fou concedida el dia 2 de gener d'aquest any, i malgrat això no ha estat encara tramès al seu país, tenint en compte que la seva detenció data del mes de juny de l'any passat.

LAURA CARTANYA BOLDU

DE FABREGAT

HA MORT

a l'edat de 39 anys, confortada amb els Auxilis Espirituals

(E. P. R.)

Els que la ploren: espòs Ramon Fabregat, filla MariaCarme, pares, pares polítics, germans, cunyats, oncles, nebots, cosins i família tota, en assabentar als seus amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen la tinguin present en llurs oracions i es serveixin assistir a la Clínica de Santa Madrona, carrer d'Escorial, 177, (Sant Josep de la Muntanya) avui dijous, 28, a les tres de la tarda, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial i d'allí al Cementiri de Les Corts.

NO S'INVITA PARTICULARMENT

Dijous, 28 de febrer del 1935

la humanitat

Barcelona — Any V — Número 944

ELS CONFLICTES D'ITALIA

Mussolini diu que disposa de vuit milions de soldats

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Per excedir, de molt, el nombre de subscriptors que diàriament ens lliuren el seu donatiu als que a cada llista podem publicar, els noms d'aquells surten amb el retard d'alguns dies.

Ho advertim per a coneixement d'aquells que s'estranyin no haver vist encara relacionades les seves aportacions. Tots els donatius figuraran en les llistes per rigorós ordre de lliurament.

	Ptes.
Suma anterior	**41.422'—**
J. M. Nacionalista	5'—
Armengol Sugrañes	1'—
D. X.	1'—
Jaume Prats	1'—
Pere Monné	1'—
La nena Maria Pous	1'—
Joan Pous	1'—
Lluís Solé de Pau	2'—
Dos companys de Pau	2'—
Josep Llongarriu i Antònia Roussillon de Llongarriu...	15'—
Uns catalans del carrer Tamarit i Urgell (3a. vegada)	12'—
Un flequer Sant Jaume ...	10'—
Una nena de l'anterior	1'—
Un subscriptor del Guinardó	2'50
A l'alliberament del regidor Oliva	1'—
Antoni Campmany	2'—
Un grup de teixidores de Vilanova i La Geltrú	7'—
Uns dependents del café «La Rambla»	13'—
Núria Baró Capiró	2'—
Josep Sabat Segols	2'—
Josepa Cardona Recasens ...	1'—
Angel Sabat Cardona	1'—
Josep Sabat Cardona	1'—
Família Toutain-Vila (sisena setmana)	25'—
J. B.	2'—
J. Vallès	4'—
Rosa Vallès	4'—
Un grup de companyes i companys dels tallers de «El Siglo»	20'50
Josep Roca Rabadà de Pasanant	10'—
Joan Ferran Rosselló	2'—
El mateix de sempre (3a. vegada)	2'—
Una esquerrana	3'—
Josep Barrubés	2'50
Francesc Gil	5'—
Grup de dones d'esquerra de La Sagrera	7'—
Carme Font	1'—
Pepeta Robert	0'50
Un matrimoni enamorat de la seva terra	3'—
Una mare i una filla	2'—
Teodor Porqueres	2'—
Josep Zealap	1'—
Una valenciana antiferroutista	1'—
Una admiradora de Companys	1'—
Ramon	5'—
Un alumne de les Esc. Lluís Vives	3'—
Pepeta i Isabel	2'—
Antoni Batlle i família de Sant Adrià	2'—
Família Grau, de Sant Adrià, a la memòria de Macià ...	2'—
Germans Vidal	2'—
Un grup de dones de la Casa Fabra i Coats (5a. setm.)	10'80
Un grup de mecànics de «La Hispano Suiza» (3a. veg.)	34'25
Un grup de treballadors de la casa Emili Rottier ...	21'—
R.	5'—
Dalmau Carol	1'—
Una quota setmanal (6a. vegada)	2'—
Pare i fill empordanesos ...	2'—
Els mateixos de cada setmana	8'30
Germanes Font-Pujol	2'—
J. Blanch	0'50
Família catalana azafista ...	10'—
Josep Capafons	2'—
Una admiradora de Ventura Gassol, Teresa F.	1'—
Una catalana (D. V.)	1'—
Joan Serra	1'—
Ramon Arquer	0'50
Pere Dalmau i família (cinquena setmana)	3'—
El nen Josep Ballet i família (2a. vegada)	2'—
J. R. F.	4'—
J. P.	2'—
Josep Obiols	3'—
Timoteu Pellicer	2'—
Una catòlica	1'—
Dos nens d'A. R. i F. E. ...	2'—
Rosalia Roig	1'—
Un esquerrà	1'—
Sebastià Oferil	2'—
Emili Miravitlles	1'—
Telm Monterde	1'—
Josep Jofré	1'—
Josep Serafini (2a. vegada)	1'—
Anna Subias	1'—
Rosa Serafini	1'—
Magí Martí Llagostera (2.a vegada)	1'—
Teresa Arnal Feliu	1'—
Isabel Martí Arnal	1'—
Un grup d'empleats del Metropolità Transversal (segona vegada):	
M. Arrufat	1'—
M. Vilagrau	1'—
J. Tresfi	1'—
Llort	1'—
Espona	1'—
Garcia	1'—
Pujol	1'—
Ribó	1'—
Güell	1'—
Navarro	1'—
Casimir...	1'—
Ruil	1'—
Teresa Beltran	1'—
Teresa Sabaté	0'25
Carme Sabaté	0'25
Júlia Olivar	1'—
Pau Sarrà	1'—
Amadeu Vallverdú	1'—
Ramon Vallverdú	1'—
Agustí Mecias	1'—
Maria Sellarès	0'50
Josefina Latorre	1'—
Maria Rosell	1'50
Rita	0'50
Grup de clients del bar «La Deliciosa», de St. Adrià:	
Pere Ribas	2'—
Roc R. Armengol	1'—
Francesc Pujol	2'—
Eulàlia Antigues	2'—
August Pujol	2'—
Nicomeus Rubio	1'—
Rafael Ferret	0'50
Joaquim Vives	2'—
Antoni Figuerola	1'—
Lluís Quintana	0'50
Pere Manera	1'—
Rosa Pujol	0'50
Antoni Vilalta	1'—
Joan Cassana	2'—
Angel Rubí	0'50
Francesc Escrich	1'—
Grup d'operaris de la casa Mateu i Marrugat:	
Cabré	1'—
Barol	1'—
Farré	1'—
L. Carreras	1'—
J. Puig	1'—
Ros	0'50
J. Nonell	1'—
P. Puigagut	1'—
Ll. Birardi	1'—
A. C.	1'—
A. Ortiz	1'—
Alvarez	1'—
J. Salamero	0'50
J. Cono	1'—
F. Fajardo	0'50
F. Pérez	1'—
F. Samato	0'25
R. Morte	1'—
Avos	1'—
Damià Fernàndez	1'—
Miquel Queralt	1'—
David Roig	1'—
Salvador Calbo	1'—
Ricard Ballodra	1'—
Andreu Mago	1'—
Manuel López	1'—
Joan Para	2'—
Antoni Pérez	0'80
Llimona	1'—
Bruguera	1'—
Capdevila	1'—
Verdaguer	0'50
Martínez	1'—
Alcalà	0'50
Llimon	1'—
Monpó	1'—
Oller	1'—
Duch	1'—
J. Ferré	2'—
J. Soriano	1'—
David	1'—
Jaume Lladó	2'—
Eduard de Vicente	1'—
Jaume Lleixà	2'—
Jaume Calvet	1'—
Rafael Carbonell	1'—
Joan Canto	1'—
Didac Vargas	1'—
Sanchiz	0'50
Joan Clasca	1'50
Secció Femenina de MONTCADA - REIXAC:	
Maria Sastre	2'—
Joaquima Bartrina	1'—
Fermina Nieto	1'—
Dolors Noves	1'—
Anna Marsal	1'—
Concepció Freixas	2'—
Joaquima Borràs	1'—
Ramona Viladàs	1'—
Maria Català	1'—
Una tarragonina	1'—
Rosa Campmany	1'—
Maria Furés	1'—
Teresa Vilageliu	2'—
Antònia Valls	0'25
Rosa Vallhonrat	3'—
Carme Genís	2'—
Agnès Gimeno	1'—
Antònia Sau	1'—
Ventura Mirambell	1'—
Mateu Ruiz	1'—
Mercè Sabaté	1'—
Isabel Elena	1'—
Llibertat Bertran	1'—
Aurora Valero	1'—
D. Closa d'Espinosa	5'—
Caterina Ruiz	0'50
Adela Mercader	2'—
Assumpció Ricart	1'—
Antònia Juvells	1'—
Margarida Cunill	1'—
Trinitat Ortega	0'50
Maria Quevedo	0'50
Jaume Cunill	0'50
Carme Ferrer	1'—
Rosa Parareda	1'—
Dolors Bobé	1'—
Guadalupe Macià	2'—
Maria Font Espinasa	2'—
Mercè Pila	1'—
Josepa Font Espinasa	1'—
Josepa Bertran	3'—
Magdalena Llambies	2'—
Montserrat Fontseré	1'—
Josepa Artigas	2'—
Teresa Calbo	1'—
Carme Canals	0'50
Ramona Mubet	1'—
Teresa Banús	2'—
Filomena Doménec	1'—
Carme Cunill	1'—
Agnès Espinasa	2'—
Joaquima Sancho	1'—
Angels Bonmatí	0'50
X. X.	1'—
Maria Espinasa	1'—
Maria Cader	1'—
Emília Miralles	1'—
Angela Artís	2'—
Francesca Artís	2'—
Roser Albir	5'—
Teresa Espinasa	0'50
Consol Postico	0'70
Agneta Juncà	0'50
Angela Sans	3'—
Maria Padrola	1'—
Filomena Serra	1'50
Francesca Puig	2'—
Pilar Prats	1'—
Carme Llur	1'—
M. Cluet	2'—
Antònia Feliu	2'—
Montserrat Piqué	2'30
Mercè Pagès	2'—
Maria Seronelles	3'—
Maria Ausiro	1'—
Assumpció Llobet	1'—
Una catalana de cor	2'—
Dolors Navarro	1'—
Emerenciana Cranuga	1'—
Roser Soler	2'—
Francesca Mañosa	1'—
Mercè Barnos	0'50
Rosa Jané	1'—
Una bona catalana	2'—
Coloma Font	2'—
Isabel Sanchis	0'75
Teresa Galofré	1'—
Maria Rosa Solano	2'—
Maria Artigas	1'—
Dolors Rura	1'—
Maria Vila	1'—
Rosa Grau	1'—
Maria Mumbrú	0'50
Pepeta Torrens	1'—
Teresa Monclús	1'—
Bàrbara Monclús	1'—
Una nena de set anys d'Esquerra	1'50
Pilar de Biala	5'—
Centre de SANT LLORENÇ SAVALL:	
Joan Parera	2'—
Josep Solé	2'—
Joan Clotet	2'—
Francesc Serra	1'—
Feliu Davi	1'—
Pere Salvo	1'—
Martí Ferré	1'—
Llorenç Ferrer	1'—
Pere Bertran	0'50
Jaume Solà	0'50
Pere Salvo	1'—
Joan Sastre	0'25
Rossend Farell	1'—
Pau Patau	1'—
Josep Clapés	1'—
Francesc Vilatersona	1'—
Julià Martínez	1'—
Jaume Daví	2'—
Tomàs Sala	1'—
Joan Riatos	0'50
Joan Pich	0'50
Sebastià Puigdellosas	0'50
Valentí Sala	0'50
Francesc Solà	1'—
Ramon Marfà	0'50
Ramon Aymerich	0'50
Pura Rifa	0'50
Josep Castellà	0'50
Josep Melé	1'—
Llorenç Serratusell	1'—
Llorenç Busquetas	1'—
Manuel Coll	1'—
Joaquim Martínez	1'—
Suma i segueix	**42.015'15**

La situació de Cuba s'agreuja

La Havana, 27. — Els obrers de transports han decidit declarar la vaga general del seu ram per solidaritat amb els elements universitaris.

* * *

La Havana, 27. — La vaga de l'ensenyança amenaça convertir-se en un moviment general revolucionari encaminat a enderrocar el president Mendieta.

D'arreu de la illa arriben delegats dels vaguistes per tal d'efectuar una acció comuna.

El Govern acusa els comunistes d'ésser els organitzadors del moviment i ha ordenat diverses detencions.

Han estat detinguts 26 mestres i professors per haver participat a reunions clandestines i per haver-los estat ocupats opuscles subversius.

La Confederació General del Treball, que controla els obrers comunistes, s'han compromès a dirigir i sostenir la vaga general.

Les angoixes del nostre temps

Preocupacions i lectures del bon jutge

Fa uns anys, els editors barcelonins Carbonell i Esteva publicaren en espanyol «Las sentencias del presidente Magnaud». Un llibre que produí un veritable avalot entre nosaltres, com l'havia produït en altres països. Es discutí amb apassionament. Marquina, traductor del llibre, va escriure a Azorín. ¿Voldríeu —li digué poc més o menys— escriure quelcom sobre «Las sentencias del presidente Magnaud? Azorín llegí el llibre i escrigué un article. L'article es titulava «El buen juez» i és un dels que formen el llibre «Los pueblos» del gran escriptor. Val la pena llegir-lo. Sobretot en aquests dies.

Azorín, comença aquest article seu, substanciós, i digué de memòria per tants conceptes, presentant-nos un bon cavaller manxec que ha anat a la capital de la provincia per tal d'evacuar alguns assumptes i fer unes compres. Es un home gros, de caminar desimbolt, de mirada irònica, amic d'adagis i de la bona vida, gran caçador i jugador de tresillo. Li agrada anar pels carrers de la ciutat. Els comerços, tan animats amb la seva flaire tan singular; els paradors i hostals, amb l'ample vestíbul i el viu tràfic de sorollosos carros i d'homes i animals, i aquella ràpida visió d'un pati amb arbres i una galeria amb les parets emblanquinades, i una porteta de quarterons, i una font amb el seu piló de pedra; el palau d'un aristòcrata que viu a Madrid, amb la seva gran escala muda i els balcons tancats; tot això, en fi, que és una estampa una xic descolorida de la vida provincial espanyola, i que li recorda els seus temps ja llunyans, d'estudiant, la seva primera xicota i la primera representació teatral vista, l'atrauen profundament. Però com que se li fa tard s'encamina cap a la parada d'autoòmnibus, transsumpte de les antigues parades de galeres i diligències, tren dels nostres avis, per a retornar al poble. Passa per davant d'una vella impremta i papereria. S'atura davant el seu aparador, involuntàriament. El vidre, no està molt net. Hi ha alguns grossos llibres de comptabilitat, amb grosses tapes roges; caixes de plomes, quaderns d'escriptura, de reforma de lletra, uns exemplars de les lleis de caça i pesca, altres amb fórmules per a fer vernissos, licors, perfums i altres mil coses industrioses i útils. Potser també hi ha algun llibret de reducció de roves a quilos, perquè la gent del camp s'entossudeix a comptar i mesurar d'acord amb les velles mesures i usos. De prompte el nostre cavaller que acaba de consultar el seu vell i panxut rellotge —exacte i segur com ara no es porten, segons el seu sentenciós criteri—, es fixa amb un llibret estrany que porta un títol que li recorda vagues lectures de periòdic. Es un exemplar de «Las sentencias del presidente Magnaud». «Està —diu Azorín—, entre una escribanía de termómetro y una Agenda con las tapas rojas. El polvo ha puesto ya una sutil capa sobre la cubierta de este volumen; el sol ardiente de la estepa comenzaba ya a hacer palidecer los caracteres de su título.» Se li ocorre una idea, al nostre cavaller. Aquest llibret potser li interessi al senyor Alonso, el seu amic, el jutge del poble. Sense pensar-s'hi més compra el llibret i ja amb por de fer tard, amb gest viu, posa el llibret dintre d'un sac, entre «una bola de queso y un cimbel para codornices».

El senyor Alonso que és com «el ingenioso hidalgo, alto y enceño, enjunto de carnes y de rostro avellanado», rep amb vivíssima complaença l'obsequi que el seu amic li ha portat de la ciutat, «entre una bola de queso y un cimbel de codornices». Es home d'abundants lectures i molt curiós de novetats literàries i de quantes disciplines puguin ésser-li útils en la seva difícil professió de jutge. Els prestatges de la seva biblioteca són plens de llibres. N'hi ha a la seva taula. N'hi ha al repeu de la xemeneia, a les cadires. El senyor Alonso, posa el nou i estrany llibret damunt la seva taula. Pensa començar la seva lectura aquella mateixa nit. «Un vidente —torna a dir altra vegada Azorín, que segueix pas a pas, amb interès creixent la marxa d'aquell llibre des de la llibreria catalana on fou llançat al món fins el fons d'un poblet de Ciudad Real—, un vidente del alma de las cosas hubiera podido observar que entre este libro y los demàs que había sobre la mesa, se ha establecido súbitamente una corriente sorda y formidable de hostilidad. Los demàs libros eran —haré de dir-ho— el Código civil, el Código penal, los procedimientos judiciales, la ley hipotecaria, comentarios a los códigos, colecciones de sentencias del Tribunal Supremo.» I afegeix: «En cambio en el estante de enfrente hay otros volúmenes que le han enviado un saludo cariñoso, efusivo al pequeño volumen. Son todos historias locas, fantàsticas, poesías sentimentales, novelas, ensueños de arbitristas, planes r proyectos de gentes que ansían renovar la haz del planeta. Y entre todos estos volúmenes, aparece uno que es el màs contento y satisfecho con la llegada del nuevo compañero; se titula «El ingenioso hidalgo don Quijote de la Mancha.»

A la nit, com li havia promès, el senyor Alonso, ja al llit, comença la lectura del llibret. Abans havia estat consultant els folis d'un plet sobre el qual al matí següent havia de dictar sentència. Es passà tota la nit llegint «Las sentencias del presidente Magnaud». Quan damunt les fosques teulades del poble es trenquen els primers raigs de l'alba, suscitant la roja i sonora trompeteria dels galls, llegia l'última pàgina del llibre. Potser cap novella no li havia interessat tant com la lectura de les sentències, dictàmens i reflexions del bon jutge Magnaud. I certament, des de feia molt temps, cap altre llibre no havia vessat tanta llum damunt la seva consciència, com aquest que acabava de llegir. Renaixien dintre d'ell les esperances dels primers anys de la carrera. La llei petrificada en pàgines polsoses d'anys s'obria, en haver de fer justícia, sobre més àmplies perspectives. Es sentia un altre. Ja no era un cec instrument de la llei; un ressort rovellat del formidable aparell. Per això, quan ja en funcions, «assegut davant una taula en la qual hi havia una escrivania d'argent i algunes estibes de folis blancs, que tenia darrera, sota un dosser, un Crist», es disposava a administrar «aquesta cosa subtilíssima, invisible, gairebé fantàstica, que s'anomena Justícia», el seu semblant avellanat està il·luminat per un clar, radiant somrís que sols és possible contemplar en els homes una vegada al cap de molts anys, potser segles.

La sentència que dicta aquell matí el bon jutge del poble manxec produeix escàndol entre aquesta petita i sòrdida societat que es belluga entorn les estrades. El senyor Lluís, el vell procurador, està espantat. El senyor Amancio, l'advocat, comenta al casino, entre una nombrosa concurrència de notables del poble, l'insòlit aconteixement. Però ¿quins temps són aquests? —diu, agitant les seves flaques mans—. ¿Què vol dir aquest llenguatge que «s'ha de socialitzar el dret privat, que s'ha de socialitzar el poble civil»? I això de considerar la propietat com una funció social, què és? I això del ressentiment dels humils, a què ve? Sempre hi haurà pobres i rics. Aquest és l'ordre perfecte i l'estat just de la societat. La propietat és intangible. «Que ningú no la toqui o morirà el món», sentencia, entre les mostres d'assentiment dels altres.

L'escàndol transcendeix al poble. La sentència del bon jutge l'estimen els notables del poble com un acte revolucionari. Arriba el rumor fins a la pròpia família del Sr. Alonso, tots estàn un xic torbats. Senten que els interessos ferits dels cristianíssims propietaris del poble es van a aixecar contra el bon jutge. Endevinen una lluita terrible. Però el senyor Alonso no està ni poc ni molt torbat. Ni penedit. «Jo he dictat avui una sentència — diu als seus — apartant-me de la llei, però conforme a la meva consciència, al que jo creia just en aquest cas. Jo no sé si vosaltres entendreu això; però l'esperit de la Justícia és tan subtil, tan ondulant, que al cap de cert temps els motllos que els homes han fabricat per a tancar-lo, és a dir, les lleis, resulten estrets, antiquats, i aleshores mentre uns altres motllos no són fabricats pels legisladors, un bon jutge ha de fabricar per al seu ús particular, provisionalment, uns motllos petits i modestos en la fàbrica de la seva consciència.»

* * *

Ara no és el senyor Alonso el jutge d'una vila manxega el qui llegeix «Les sentències del jutge Magnaud»; és el senyor Nicolàs. Per a ésser del tot puntuals s'ha de dir que el senyor Nicolàs no fa sinó rellegir el famós llibret, perquè fa molts anys que el va llegir, recentment sortit de la Universitat. Però ara la gravetat d'una causa que s'ha posat a les seves mans el fa requerir aquestes lectures i altres de caràcter històric. Ell té, naturalment, una profunda convicció, però procura il·lustrar-la amb munió de testimonis. I així es veu damunt una tauleta on llegeix i medita davant seu, sota un teló de pluja, el vast escenari urbà de Madrid, una «Historia de las luchas de España en el siglo XIX», una «Historia de plebeyos ilustres», biografies de Riego, de Lacy del «Empecinado», de Castelar, de Cayetano Ripoll i de molts altres homes famosos del segle dinovè. Sembla que els anys no tenen ensenyança per a nosaltres, considera el senyor Nicolàs. Les parets del saló de sessions del Congrés estan plenes amb els noms d'homes bàrbarament immolats a la incomprensió dels seus contemporanis. Passen els anys i quan sembla que marxem segurs i ferms, escarmentats dels nostres vells errors, caiem en les mateixes rases, topem en els mateixos obstacles d'abans. Apagades les fogueres de la Inquisició al segle divuitè, les tornem a encendre per a socarrar Ripoll, un mestre d'escola. L'any 17, del segle dinovè, fusellem, als fossats del castell de Bellver, el gran general i patriota Lluís Lacy, per a després, a l'any 20, escriure el seu nom amb lletres d'or en les parets del Congrés. Es sentencia a mort Castelar, que després havia d'ésser cap de l'Estat. Com es sentencia Prim, que després havia d'ésser cap del Govern. Passen els anys i un dia, a finals del 1930, s'afusella a Jaca dos capitans: Fermí Galàn i Garcia Hernàndez, i pocs mesos després, proclamada la República, es ret homenatge a aquests dos herois, com a l'any 1820 s'havia retut a Lluís Lacy. ¿No és això suficient a torbar la consciència dels homes d'avui? No invita el cas a meditar? ¿Amb quina intenció s'escriviren aquests noms d'espanyols que vessaren llur sang per la llibertat, en els murs del saló de sessions del Congrés? ¿Sota quina preocupació es penjà en un dels salons de la pròpia Cambra aquell quadre famós en el qual es pinta el darrer instant de Padilla, de Bravo i de Maldonado? ¿Per a demanar encert al legislador, per a demanar reflexió als jutges, per a advertir que el condemnat d'avui, l'ajusticiat d'avui pugui ésser l'heroi de demà?

El senyor Nicolàs, amb la biografia de Torrijos a les mans, amb la mirada perduda entre la confusa aglomeració urbana de Madrid, sentint colpejar la pluja en els vidres, es queda capficat.

JULI JUST

Sota l'estat de guerra

*

MOVIMENT DE CAUSES

En rebre ahir al migdia els periodistes, l'Auditor els manifestà que havien passat a assenyalament per a vista i sentència les causes instruïdes contra Pius Marian Rodríguez i Anselm Bilbao.

Afegí que s'havia sobresegut la causa instruïda contra Jaume Antúnez i acabà dient que s'arxivaven les causes 815, 568 i 46 de l'any que som per no haver-se deduït càrrecs contra els processats pels fets que motivaren els oportuns sumaris.

CONSELL DE GUERRA PER A AVUI

Avui, al matí, a les deu, tindrà lloc a la sala de Consells de l'edifici de Dependències Militars el Consell de guerra de plaça que ha de veure i fallar la causa instruïda pel jutge eventual comandant Lluís Rodríguez Polanco contra els paisans Lluís Palos Ramos i Josep Solé Cubells pel suposat delicte de coaccions. Defensarà els processats l'advocat Didac Zamora Ruiz.

REQUISITORIA

El «Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya» d'ahir publica la següent requisitòria:

Antoni Tubau Sant Jaume, natural de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelona), de 22 anys d'edat, solter, contramestre de teixits, darrerament domiciliat a L'Hospitalet de Llobregat, carrer de Republicans, número 6 bis, processat en causa número 342 del 1934, per intent d'assalt a l'Escola d'Aeronàutica Naval de Barcelona, compareixerà, en el termini de vint dies, davant el senyor jutge instructor de l'Escola d'Aeronàutica Naval de Barcelona, Tinent Coronel Auditor, senyor Marian Moneu i Ceresuela; amb l'advertiment que, si no compareix en el termini assenyalat, serà declarat rebel.

SENSE NOTICIES

Ahir a la nit, l'Auditor va fer dir als informadors que no tenia notícies per a comunicar.

A DISPOSICIO DE L'AUDITOR DE GUERRA

Avui la policia posarà a la disposició de l'auditor de guerra el detingut Josep Gonzàlez Carreras, d'ofici cambrer, junt amb les diligències instruïdes.

El Govern belga desisteix de rebaixar el salari als funcionaris

Brusselles, 27. — L'Agència oficiosa belga diu saber que el Govern ha desistit del seu projectat acord d'aplicar la nova disminució dels sous i salaris dels agents de l'Estat.

Es un exèrcit de què disposa per a qualsevol eventualitat a les colònies, en les seves fronteres d'Europa o a l'interior

EL GOVERN DONA UNA NOTA EN LA QUAL DIU QUE PODRIEN MOBILITZAR SET O VUIT MILIONS D'HOMES

Roma, 27. — El comunicot del sots-secretari de Premsa i Propaganda comunicat als periòdics té particular importància per la seva precisió.

«Efectuades amb ordre perfecte les operacions d'embarc dels efectius i material de la divisió anomenada «pelotirana», i prevista la concentració, per a dies propers, d'una altra divisió, que portarà el nom de «Gavinana», no hi haurà per ara crides de classes anteriors al 1911, excepte en les categories d'oficials i especialistes que forçosament seran necessaris.

Llevat de complicacions europees, que semblen poc probables i que han d'excloure's en l'actual període, sobretot després dels recents acords de Roma i Londres, es podran preveure amb més desimboltura en les directives de la política italiana.

Així i tot i davant qualsevol eventualitat convé recordar que per les noves lleis feixistes s'estèn el servei militar des dels 18 als 55 anys, Itàlia, pot, doncs, mobilitzar 37 classes, amb un total efectiu de 7 a 8 milions d'homes.»

El comunicat afegeix que al ministeri de la Guerra s'ofereixen milions de voluntaris.

LA IMPORTANCIA DE LA DECLARACIO DEL DUCE

Roma, 27. — Itàlia pot mobilitzar de set a vuit milions d'homes, «cas d'eventualitat». Així ho diu un comunicat oficial, en el qual es comenta la situació d'Abissínia i Europa.

Amb tot, però, el comunicat diu que, per ara, les complicacions europees semblen llunyanes, en vista del recent acord entre Roma, París i Londres.

Als cercles diplomàtics hom creu que Mussolini, en fer aquesta declaració, persegueix les tres finalitats següents:

Primer. — Inspirar als italians l'absoluta confiança que la nació no ha quedat enfeblida per la tramesa de forces a Abissínia, i que les forces de reserva són suficients per a poder atendre qualsevol necessitat nacional.

Segon. — Demostrar a París, Londres i Berlín, que Itàlia pot disposar de suficients forces per a trametre un fort exèrcit a l'Africa Oriental, i conservar al seu propi territori un exèrcit igualment fort.

Tercer. — Demostrar que Itàlia encara conserva la seva mirada damunt Austria i que les forces que han estat trameses a l'Africa Oriental no reportarien manca d'homes, cas de dificultats amb Austria.

S'han creat ja dues noves divisions, per tal de reemplaçar les trameses a l'Africa Oriental Italiana.

Diverses classes de les reserves, que ja tenen experiència militar, han rebut la notificació que han de romandre preparades, ja que poden ésser cridades a files, si calgués.

Devé interessant remarcar que, a conseqüència de les noves lleis feixistes, que han fet extensiu el servei militar obligatori des dels 18 fins als 55 anys d'edat, Itàlia pot mobilitzar trenta-set quintes,, que són efectiu de set a vuit milions d'homes.

Mentrestant, el Ministeri de la Guerra comunica que no poden atendre els milers de peticions d'individus que desitgen allistar-se voluntàriament, amb tot i haver creat dues noves divisions que s'anomenaran «Gavinana II» i «Peloritana II».

UNA NOTA DE LA LEGACIO ETIOPICA A ROMA

Roma, 27. — L'encarregat d'Afers d'Abissínia ha facilitat als corresponsals de la Premsa estrangera una important nota en la qual es comenta la tramesa de tropas i material de guerra d'Itàlia a les seves colònies d'Eritrea i Somàlia i s'afirma solemnement que Etiopia no té la més petita intenció d'atacar les colònies italianes.

«Abissínia, que segueix *fidel* als principis de la S. D. N., de la qual forma part, ofereix una solució pacífica dintre del marc del seu Tractat d'amistat, conciliació i arbitratge amb Itàlia, i es troba disposada a pagar